

‘Vertel het Maar’

jaargang 29 - nr. 2

16 april tot en met 25 juni 2023

Informatie

‘Vertel het Maar’ is een methode voor kindernevendienst en zondagsschool, die als kwartaaluitgave verschijnt. De methode sluit aan bij ‘In Orde’ Oecumenisch rooster en volgt de gang van het kerkelijk jaar. In de loop van de tijd komt de gehele Bijbel aan de orde.

‘Vertel het Maar’ wordt gesteund door het Confessioneel Gereformeerd Beraad, de Confessionele Vereniging, de Christelijke Gereformeerde Jeugdorganisatie, Stichting Opwekking (Kinderwerk Timotheüs) en het Leger des Heils.

Stichting ‘Vertel Het Maar’

Postbus 2028, 3800 CA Amersfoort
tel. 06 - 247 858 06 (secretariaat)

www.vertelhetmaar.nl

Email: info@vertelhetmaar.nl

IBANnummer: NL83 RABO 0129 8055 13

Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december, opzeggingen uiterlijk 1 november van het voorafgaande jaar.

De kosten voor een jaarabonnement € 160,00.

Een los kwartaalnummer (digitaal) kost € 50. Oudere nummers in digitale vorm (indien beschikbaar) zijn te koop bij de administratie.

Medewerkers

Schrijver/Schrijfsters Onderbouw

Tineke Demmink, Ineke Fröling-Flantua, Katinka van de Glind, Susanne van Kan, Roanne Steenberg, Hester Visser-Montaban, Jolanda Vester en Ellen Zuijdwegt-Dronkers.

Schrijver/schrijfsters Middenbouw

Ellen van Dam, Cora de Groot, Jannie Hekman, Marian Melis, Janneke van der Molen, Rianne van Rees en Petra Wilbrink

Schrijvers/schrijfsters Bovenbouw

Marieke van de Beek, Ria van Buuren-van den Berg, Marieke van de Beek, Ria van Buuren-van den Berg, Ester van Dijk, Rosa Erkelens-Prins, Janny van Vuuren-van Nederpelt, Gerard Wolters en Mirjam Zielman.

Werkgroep Achtergrondinformatie

(redactie: ds. W.P. van der Hoeven)

ds. R. Barth, G. Berrevoets, ds. W.M. de Bruin, ds. G. Doorn, ds. H. de Jong, ds. G.J. Krol, ds. D. Riemens, mw. ds. A. Smouter-de Rooij, ds. K. Smouter en ds. W.P. van der Hoeven.

Verwerkingen, creatieve ideeën en liederen

(redactie: Cora de Groot)

Michel de Boer, Corina Bron, Karine Hubregtse, Rian van Middelkoop, Janneke van der Molen, Ineke Moor, Wiesje Mourits, Hanneke Muller, Karin Neels, Alja Nijenhuis, Hester Nijhoff, Anneke Roukema, Marjolein Schimmel, Jannie Slingerland, Maria den Toom, Sandra van der Zwaag, Judith Zwerver, Pieta Zeilstra (liederenkeuze)

Pinksterproject

Carole van Dueren den Hollander-Heming en ds. D. Westerneng

Thema's en Doelen en hoofdredactie

ds. D. Westerneng

Bestuur

Ds. A.W. Estié (voorzitter), mw. ds. A. van Geerenstein, mw. M. Geeve, dhr. H. Stomphorst (penningmeester).

AUTEURSRECHT: Niets uit deze uitgave (uitgezonderd de verwerkingen, vertelplaten, themastrips en liederen) mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

© 2023 Stichting ‘Vertel het Maar’, Postbus 2028, 3800 CA Amersfoort ISSN 1387 –2923

Inhoudsopgave

Datum	Bijbelgedeelte	Onderwerp	Pagina
16 april	1 Petrus 1:13-25	Leven in ontzag voor de levende Heer	3
23 april	1 Petrus 2:1-10	Samen kerk van de levende Heer	13
30 april	1 Petrus 2:11-25	Leven als vrije mensen	20
7 mei	1 Petrus 3:1-13	Man en vrouw in Gods schepping	27
PINKSTERPROJECT			
14 mei	1 Petrus 3:14-22	Lijden om het goede dat je doet	35
18 mei (Hemelvaart)	1 Petrus 5:8-11	Jezus regeert, ook als wij lijden	42
21 mei	1 Petrus 4:1-11	Houd vol om in Jezus' naam het goede te doen	50
28 mei (Pinksteren)	1 Petrus 5:1-14	Ook jij hebt de kerk nodig	60
4 juni	Jozua 1	Jozua volgt Mozes op	67
11 juni	Jozua 2	Spionnen in Jericho	76
18 juni	Jozua 3-4	Israël trekt door de Jordaan	86
25 juni	Jozua 5:1-12	Feest voor de HEER in het beloofde land	95

Voor de bijbelgedeelten die in de komende kwartalen worden verteld, kun je kijken onder het kopje 'roosters' op de website.

16 april 2023

Leven in ontzag voor de levende Heer

1 Petrus 1 (vooral vers 13-25)

Thema: Leven voor de heilige God?

Doel

De kinderen worden zich bewust dat geloven zichtbaar wordt in je manier van leven.

Toelichting

We lezen de komende weken uit de brief van Petrus. Hij moedigt de lezers, die soms alleen staan als christenen in hun omgeving aan, om te blijven geloven in God. Ze hebben het niet makkelijk, maar moeten volhouden.

Petrus vraagt de lezers van zijn brief ook in hun manier van leven te laten zien dat ze in God te geloven. Richt je in je denken op de Heer die heeft gered. Hij is heilig en wil dat jij ook bent zoals Hij zelf is. Wat dat betekent? Dat je respect hebt voor God. Iedere dag opnieuw houd je rekening met Hem, wat Hij zegt in zijn Woord. Je houdt van Hem en van elkaar en je helpt elkaar om zuiver te leven voor God.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Elke dag weer

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen of er dingen zijn die ze elke dag doen? (wassen, aankleden, eten, drinken, tandenpoetsen, naar bed gaan). Vraag ook waarom je elke dag eet (groeien, naar school en spelen). Of wast en tandenpoetst (anders ga je stinken en krijg je gaatjes in je tanden). Wat doe je elke dag omdat het moet van je ouders of de juf? En wat doe je uit jezelf?

Petrus schrijft in zijn brief aan andere mensen die in Jezus geloven: vergeet niet elke dag ook aan God te denken. Door een bijbelverhaal, bidden of een lied. Bedank Hem dat Hij van je houdt en voor je zorgt. En probeer alles zo te doen dat God dat fijn vindt.

Je kunt aansluiten bij Hemelhoog 299: 'k Heb Jezus nodig. Je hebt de Heer nodig en moet Hem volgen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Iedere dag leven voor God

Richtlijnen: Laat de kinderen dingen noemen die (bijna) elke dag doen.

Verdeel de antwoorden over drie kolommen:

1. wat ze zelf graag doen/niet willen missen
2. wat ze gewoon doen, omdat ze het nodig vinden en
3. wat ze proberen te ontlopen, omdat ze het vervelend vinden.

Bij de dingen in 2 en 3 zullen ze er soms aan herinnerd of ertoe gedwongen moeten worden. Zijn er ook dingen die de één leuk vindt en de ander vervelend?

Petrus schrijft in zijn brief aan andere christenen dat ze iedere dag leven voor God. Dat betekent dat je respect voor Hem hebt. Hij heeft laten zien dat Hij van je houdt, vergeet dat niet en prijs en dank hem daarvoor. Maar laat ook zien dat je graag bij Hem wilt horen. Wees Hem gehoorzaam, probeer net zoveel te houden van Hem en van elkaar, als Hij houdt van jou.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Zuiver leven

Richtlijnen: In een waterzuiveringsinstallatie komt het afvalwater van een dorp, stad of bedrijf binnen. Het is verontreinigd door van alles en nog wat. Van ontlasting tot medicijnresten en van wasmiddelen tot wat mensen illegaal in het riool lozen. Dan wordt het door allerlei filters geleid, waardoor stoffen die wij niet in ons drinkwater willen hebben eruit gehaald worden. In zijn brief schrijft Petrus over de grote zuivering van ons leven. Jezus Christus heeft ons nieuw leven gegeven. De heilige God heeft ons door het bloed van zijn Zoon tot zijn kind gemaakt. Petrus wijst erop, dat kinderen van God heilig willen blijven, zuiver willen leven. Ze willen niet opnieuw goddeloos afval in hun dagelijks leven toelaten. Dat bedoelt hij met 'niet toegeven aan de begeerten waardoor u vroeger werd beheerst' (vs. 14).

De enige manier waarop dat kan is om bij alles wat je zegt en doet te denken: Leef ik zuiver? Is mijn manier van leven in Gods ogen van goede kwaliteit? Heb ik respect voor Hem? Vind ik de Bijbel en het contact met Hem belangrijk, zodat ik steeds beter weet wat de heilige God zuiver vindt? Toon ik liefde naar mijn omgeving? En niet alleen op zondag, maar iedere dag?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 139: 1-6 en 23-24

God kent ons door en door. Hij is altijd in liefde bij ons. Daarom kan Hij ook toetsen of wij niet meer zuiver leven. Wie gelooft, vraagt Hem daar zelfs om.

Auteur: DW

Voorinformatie bij 1 Petrus

De komende weken lezen we uit de eerste brief van de apostel Petrus. Hij schrijft deze brief aan de christenen van verschillende gemeenten in Klein-Azië, het huidige Turkije. Het doel van de brief is om de lezers te bemoedigen in een tijd van vervolging. Hij spoort hen aan het lijden te aanvaarden en geduldig te dragen, daarbij in het geloof te volharden en te zien op Christus als de enige hoop tot redding. Vervolging van christenen was er in verschillende vormen. Door de overheid, maar ook door medeburgers, familie en vrienden die trouw bleven aan de heidense religies. Christenen werden bijvoorbeeld door familieleden en vrienden uitgestoten. Bedenk hierbij dat familie belangrijk was voor de 'oudedagsvoorziening.' Christenen waren mensen die in Jezus waren gaan geloven en daardoor anders werden. Ze deden bijvoorbeeld niet meer mee aan de offers voor de goden en de keizer. Daarmee werden ze gezien als mensen die staatsondermijning bezig waren. De gedachte hierbij was: als er niet meer aan de goden geofferd wordt, dan zijn ze daar niet blij mee en dat kan behoorlijke gevaren opleveren. De oogsten konden bijvoorbeeld mislukken of het kon slecht gaan met de economie. Christenen vielen ook positief op vanwege de liefde voor elkaar en de zorg voor de zwakkeren in de samenleving. Er waren namelijk nog geen sociale voorzieningen zoals we die nu kennen. Christen-zijn was dus niet altijd gemakkelijk. Begrijpelijk dat Petrus hen wil bemoedigen.

Hierbij geeft hij in dit gedeelte aan dat er alle reden is om vol te houden. Christenen zijn immers mensen met hoop! Er wacht hen in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. Of om het met iets andere woorden te zeggen: het is een onaangetaste, onverwoestbare en onvergankelijke erfenis (vers 4-5). Wat er ook gebeurt, die erfenis is veilig bij God. Petrus vult die erfenis concreet in met het woord redding (vers 5, 9 en 10). Er wordt hier een woord gebruikt dat ook wel vertaald werd met zaligheid of heil. Ons woord Heiland komt er vandaan. Dat woord heil geeft aan dat het om heelmaking, om herstel gaat. Op Gods tijd, als Jezus terugkomt, zullen de christenen delen in de heerlijkheid, de luister van Jezus Christus. (vers 7 en 11). Christenen zijn dus mensen met gegronde hoop! In het vervolg van de brief wordt ook duidelijk gemaakt hoe deze hoop de dagelijkse levenswandel van de christen beïnvloedt en vormt.

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De komende weken lezen we in de eerste brief van de apostel Petrus. In de eerste verzen van deze brief laat Petrus zien hoe rijk we als christenen zijn. Hij laat zien dat we mensen met gegronde hoop zijn. We zijn onderweg naar de wederkomst van de Here Jezus. Dan zal onze complete verlossing geopenbaard worden. Als je het begin van de brief leest, lijkt het misschien wel alsof het geloof in de Here Jezus alleen maar gericht is op de toekomst. Alsof het tot de wederkomst een kwestie is van je leven uitzitten. Maar dat is nu juist niet de bedoeling! De hoop die je hebt bepaalt juist hoe je in het aardse leven staat. De hoop bepaalt je levenswandel. Levenswandel is overigens een kernbegrip bij Petrus (in 1:15 vertaald met 'leid een leven'). Christenen zijn anders, ze zijn vreemdelingen op deze aarde. Dat is geen privékwestie, maar heeft sociale gevolgen. Die worden in dit gedeelte en het vervolg van de brief ook verder uitgewerkt. Geloof kan niet zonder gehoorzaamheid. Zoals de bekende theoloog Dietrich Bonhoeffer zei: 'de gelovige gehoorzaamt en de gehoorzame gelooft.'

Vers voor vers

Vs. 1v Petrus zet zijn brief krachtig en bemoedigend in. Hij herinnert de lezers er aan wie ze als christen zijn. Ze zijn door God zelf uitverkoren: ze danken hun christen zijn aan Hem. Ze zijn vreemdelingen: het Koninkrijk van God is hun thuis, niet de wereld. Ze zijn voorbestemd om geheiligd te worden door Gods Geest om gehoorzaam te zijn. Heilig wil zeggen dat ze apart zijn gezet om de Here God te dienen. Hierbij zijn ze besprenkeld met het bloed van Jezus Christus. Deze woorden wijzen op Jezus' offer. In het Oude Testament lees je, bijvoorbeeld in Exodus 24:8, dat je door besprenkeling met bloed van een offerdier opgenomen werd in Gods verbond. Als christen ben je opgenomen in het nieuwe verbond door Jezus' bloed. Je bent van Hem en voor altijd veilig. Een geweldige bemoediging. De toon van de brief is gezet!

De meningen zijn verdeeld over de precieze adressanten. Schrijft Petrus deze brief aan Joden die in Jezus zijn gaan geloven? De verschillende expliciete en impliciete verwijzingen naar het Oude Testament lijken hier op te wijzen. Of schrijft aan heidenen die christen zijn geworden? Hoofdstuk 1:18 zou daar bijvoorbeeld op wijzen. Mogelijk is er sprake van een combinatie.

Vs. 3 Petrus begint de eigenlijke brief met een lofprijzing. Het is een kernachtig vers: de lezers zijn door de opstanding van Jezus Christus opnieuw geboren tot een levende hoop. Door het geloof delen ze in Zijn opstanding. Het is op basis van Gods grote barmhartigheid dat ze mensen met vaste hoop zijn geworden.

- Vs. 4v De hoop waar in vers drie over gesproken wordt, wordt hier omschreven als een erfenis. Deze toekomstige erfenis is veilig in de hemel. Ook de christen zelf wordt bewaard. Ze worden door Gods kracht beschermd. Petrus koppelt deze bescherming aan het geloof, het vertrouwen van de ontvangers. Juist als je op Hem vertrouwt, verwacht je het ook van Hem.
- Vs. 6vv De goede, barmhartige zorg van de Here God moet tot blijdschap stemmen. Die blijdschap is niet goedkoop! De Bijbel is een eerlijk boek. Er zullen ook beproevingen komen die het geloof testen, zuiveren zoals goud gezuiverd wordt in het vuur zodat er puur goud overblijft. Uiteindelijk komt het aan op de vraag: op Wie, waarop stel ik mijn vertrouwen. Petrus geeft hiermee aan dat ook beproevingen opgenomen worden in Gods regie. Dat mag ook bemoedigend zijn: je leven ligt ook wat dit betreft in Gods hand. De apostel is wat dat betreft positief gestemd: hij zegt stellend dat ze het einddoel bereiken, namelijk de redding, de heerlijkheid. Letterlijk staat er 'de redding van uw zielen.' De ziel staat voor de hele mens, het is de mens zelf. De christen wacht dus een geweldige toekomst: de complete bevrijding, verlossing van alle gebrokenheid.
- Vs. 10vv Petrus maakt hier een link met het Oude Testament. De profeten uit het Oude Testament, die spraken over het lijden van de Here Jezus en zijn heerlijkheid daarna, spraken met het oog op de gelovigen van het nieuwe verbond! Daarmee geeft hij aan dat het geloof van de gemeente zijn vaste grond in de heilige Schrift heeft. Zelfs de engelen kijken met belangstelling vanuit de hemel mee. Ze buigen zich voor over om goed te kunnen zien wat er zich voor hun ogen afspeelt.
Zo krijgen de lezers toen, en wij nu, een geweldige bemoediging mee! Wat zijn we als christenen gezegende en rijke mensen.
- Vs.13 Petrus spreekt hier over de alertheid van de christen. Letterlijk wordt er gesproken over het 'omgorden van de lendenen.' Je kunt hierbij denken aan de lange gewaden die men in die tijd droeg. Als je goed door wilde lopen, moest je dit kleed opbinden. Het beeld past goed bij het kernbegrip levenswandel. De christen is een pelgrim die onderweg is naar Gods heerlijkheid, naar de complete verlossing (zie ook de vorige zondag). Het is dus een wandel waarbij de christen geconcentreerd is op het gebod van God en waakzaam is. Als christen ben je met hoop gericht op de genade die komt. Genade is hier de complete redding die zal komen als de Here Jezus terugkomt. Een christen leeft dus ook bewust met de blik vooruit.
- Vs.14 Mooi hoe Petrus hier de nieuwe verhoudingen aangeeft. De christen mag zich een kind van God weten. Er spreekt een vertrouwelijke en persoonlijke band uit. Dat betekent dus overigens niet dat je achterover kunt leunen. Het juist de bedoeling dat je gehoorzaam bent aan God. Dit is een belangrijke oproep voor iedere christen. Want, je laat je zo maar weer leiden door verkeerde verlangens.
- Vs. 15v Dit vers begint met een duidelijke tegenstelling. Maar! Vroeger was er onwetendheid, maar leef nu in alle opzichten heilig zoals de Here God heilig is. Het klinkt misschien wat te hoog gegrepen, maar er wordt bedoeld dat de gemeente zich anders gedraagt dan de zondige omgeving. Ze moeten zich onbesmet, toegewijd en dienstbaar gedragen. Anders zijn zoals de Here God anders is. Hij is de 'gans Andere', niet zoals de afgoden. Deze aansporing laat zien dat je als christen op dit punt niet kunt zeggen dat je gearriveerd bent. Voortdurend word je uitgedaagd de juiste keuzes te maken.
- Vs. 17vv Petrus roept op tot ontzag voor de hemelse Vader. Want ook al heb je een persoonlijk relatie met Hem, dat betekent niet dat je een streepje voor hebt op een ander. Juist als zijn kinderen zullen zij en wij de Hem toekomstige gehoorzaamheid moeten bewijzen. God is als Vader niet minder de Rechter (zie ook Matteüs 18:35). Hij zal ieder oordelen naar zijn/haar levenswandel. Hij oordeelt dus naar de betoonde gehoorzaamheid van het geloof. Dit onderstreept ook de ernst van de ontvangen genade.
Opnieuw herinnert de apostel de lezers aan hun vreemdelingschap. De grond van de vermaning ligt in het feit dat ze door het kostbare bloed van Jezus zijn vrijgekocht. Een hoge prijs! Het volmaakte offer van Jezus wordt hier gezien als het losgeld dat betaald wordt om iemand vrij te kopen. Als je de prijs beseft, dan heeft dat invoel op je levenswandel. Ook hier gebruikt Petrus een scherpe tegenstelling. 'Jullie zijn niet vrijgekocht met....., maar(!) met het kostbare bloed...'
- Vs. 20 Christus, het volmaakte lam, is al uitgekozen voor de grondlegging van de wereld. Ter vergelijking: Bij de uittocht uit Egypte werd het offerlam vier dagen van te voren uitgekozen. Hiermee laat Petrus de kracht van Jezus' offer zien. De lezers worden hier extra aangesproken: voor hen is Christus verschenen. Hij heeft hen, en ons, op het oog!
- Vs. 21 Verschillende elementen die Petrus al eerder heeft genoemd, komen hier terug. De lezers geloven in de opgestane Heer en hebben daardoor hoop. Ze zijn onderweg naar Gods heerlijkheid. Ze moeten zich onderweg in geloof en hoop steeds meer richten op God.

lees verder op de volgende bladzijde

Vs. :22v Na hoop en geloof komt in dit vers de liefde naar voren. Door de gehoorzaamheid aan het evangelie is het hart van de lezers gereinigd. Het woord dat hier gebruikt wordt komen we in het Oude Testament tegen als het gaat om het geschikt maken voor de cultus. De Heilige Geest reinigt je hart zodat je geschikt bent tot de dienst van de liefde tot je broeders en zusters. Het gaat hier om de gevende, jezelf wegcijferende liefde. De liefde die op de ander gericht is. Deze liefde heb je als mens niet uit jezelf. Daarom schrijft Petrus ook over het opnieuw geboren zijn (zie ook 1:3). Als christen ben je een nieuw mens die leeft in liefde tot Jezus Christus en de broeders en zusters. Om dit duidelijk te maken gebruikt Petrus hier opnieuw een beeld. Als christen ben je opnieuw geboren uit onvergankelijk zaad. Zaad staat hier voor het woord van God dat je gehoord hebt. Dat woord is een levend en blijvend woord dat blijft tot in eeuwigheid. Het geeft aan dat we als christenen uit God geboren zijn. We zijn bewust op deze wereld gezet om Hem te dienen en lief te hebben. Ook ons nieuwe leven is van Hem! Hoe leef je, hoe geef je invulling aan dat leven?

Vs. 24v Petrus sluit dit gedeelte af met een citaat uit Jesaja 40:6-8. De mens is kwetsbaar en vergankelijk. Maar wat God gezegd heeft, blijft eeuwig waar! Dat woord, het evangelie moet ons stimuleren om lief te hebben.

Vragen

- Waar en hoe zie je in je eigen leven de liefde tot je broeder, je zuster in de gemeente?
- Herken je de kracht van Gods Woord?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 99: 1, 2, 4 en 8

Lied 903

(=Gezang 426 LvdK)

Lied 906: 1, 2, en 8

(=Gezang 323 LvdK)

Mijn hoop is op U, Heer

Opwekking 337

Lees je Bijbel, bid elke dag

Hemelhoog 382

Jezus is....

Hemelhoog 348

Va n A tot Z

Hemelhoog 621

Meer en meer

Hemelhoog 384

Hij alleen

Hemelhoog 337

Ik zag een kuikentje

Hemelhoog 427

Auteur: PZ

Elke dag weer

Inleiding

Weet je wat ik elke dag doe als ik wakker word?

Dan sta ik op en maak eerst water heet voor een lekker kopje thee bij het ontbijt. Als dat klaar is ga ik me douchen.

Doe jij dat ook? Wat doe jij nog meer elke dag?

Wat moet je niet vergeten en waarom niet?

Waar moet mama of papa je wel eens aan herinneren?

Is het iets dat belangrijk is om te doen?

Bijbelverhaal

In het verhaal van vandaag gaat het over Petrus. Hij schrijft een brief aan mensen die heel ver weg wonen. Misschien wel in het buitenland. Die brief gaat ook over iets heel belangrijks dat de mensen niet moeten vergeten. Luister maar naar wat Petrus vertelt in de brief:

Ik weet dat jullie in God geloven, en in de Here Jezus. Jullie weten dat Hij alle verkeerde dingen wegdoet. Alles wat stout is wordt jullie vergeven. Daar hoeft je je niet druk meer over te maken. Je blijft gewoon een kind van God. Kunnen jullie nu daarom rustig dingen blijven doen die van God niet mogen? Nee, natuurlijk niet! Jullie moeten juist elke dag laten zien dat je bij God wilt horen. Dat doe je door je aan zijn regels te houden. Dat betekent ook dat je alles doet zoals Hij dat fijn vindt. Dat moet je elke dag opnieuw proberen.

Ook vindt God het fijn als je elkaar daar bij helpt. Je kunt samen tot God bidden. Vragen of Hij je wil helpen eerlijk te zijn. Hem bedanken dat Hij voor je zorgt en van je houdt. Je kunt samen uit de Bijbel lezen. Of je zingt samen een lied voor God.

Als jullie dat proberen zijn jullie mooie, eerlijke mensen. Doordat jullie geloven, hebben jullie hoop dat ooit alles goed komt doordat God van jullie houdt.

Dat is wat Petrus heel lang geleden schreef. De mensen in de tijd van de Bijbel hebben dat gelezen. Wij lezen dat nu in de Bijbel. En zo weten wij ook hoe God graag wil dat wij de dingen doen.

Auteur: TD

Iedere dag leven voor God

Inleiding

Leg een open bijbel in de kring. Print wat Petrus (*cursief*) schrijft alsof je zijn brief als perkamentrol binnenkreeg en lees daaruit voor. Plak de geprinte tekst eventueel op een stuk behang, waardoor het kan worden opgerold en met een lint dichtgebonden.

Mensen doen elke dag dingen. Kinderen ook. Soms is het leuk, soms belangrijk en soms wil je iets liever niet doen. We maken 3 rijtjes op het bord onder de woorden:

- leuk
- belangrijk
- liever niet

Wie noemt wat? Moeten jullie ook wel eens aan iets worden herinnerd of gedwongen om het te doen? Wat bijvoorbeeld en hoe gaat dat? Maakte je ook wel eens mee dat jij iets vervelend vindt, en je vriend of vriendin juist niet? Wat dan? Voer een intro-gesprekje met elkaar; valt het altijd mee om dingen die belangrijk zijn te blijven doen? Wat helpt erbij?

Bijbelverhaal

Petrus, de man die vroeger visser was, is nu apostel. Dat betekent dat hij, waar hij komt, vertelt over zijn Meester Jezus. Zo zijn in Klein-Azië mensen christen geworden. Ze wonen te ver weg om op bezoek te gaan. Dus schrijft hij een brief om hen te laten weten wat belangrijk is om het geloof in de Heer te blijven volhouden. Dat heeft te maken met dingen die je iedere dag doet. Ik ga jullie vandaag vertellen wat hij daarover schrijft;

Petrus zit ergens in een kamer. We vermoeden dat hij in Rome is. Hij is niet meer de jonge visser, maar een ouder geworden man. Hij denkt na hoe hij een brief kan schrijven aan mensen in Klein-Azië, die geloven in de levende Heer. Zij wonen in provincies met namen als; Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië. Die streken liggen nu in het land Turkije.

Petrus heeft gehoord dat christenen het in die streken niet makkelijk hebben vanwege hun geloof in God. Vaak zijn ze de enige in hun straat of dorp die op een andere manier gelooft dan de burens. Dat valt op. Stel je eens voor dat er uit eerbied offers worden gebracht aan Romeinse goden of de keizer. Als dat het geval is, doen christenen daaraan niet mee. Zij dienen hun Heer en haken af als het om andere goden gaat. Dat valt natuurlijk op. Ze worden erop aangesproken en dat gebeurt niet altijd vriendelijk. De niet-christenen denken dat niet meedoen hun dorp misschien ongeluk brengt, ernstige ziekte of een mislukte oogst. Soms draait zo'n gesprek over anders-zijn uit op pestgedrag of ruzie. Je kunt je voorstellen dat het daardoor elke dag spannend is om in de Heer Jezus te blijven geloven en dat vol te houden. Christenen leerden bijvoorbeeld van hun Heer om elkaar lief te hebben en voor elkaar te zorgen. Dat valt op; wie anders zorgt voor een bedelaar of dakloze? Wie anders

brengt een brood naar een eenzame arme, zorgt voor een ernstig zieke oudere of reageert vriendelijk naar een boze, scheldende buurman? Christenen leerden dat van hun Heer. Daardoor verschillen ze regelmatig van anderen in de omgeving. Christenen komen ook regelmatig bij elkaar in één huis. Daar vertellen ze elkaar over hun Heer. Iedereen is dan welkom: rijken, armen, bedelaars, gehandicapten, ouderen en jongeren. Ze delen met elkaar van één brood en drinken dan om de beurt uit één beker wijn. Andere mensen praten er achter hun hand met elkaar over: 'Weet jij dat die christenen...? Zo apart.' Door die andere manier van doen, komt het ook voor dat christenen zelf anders worden behandeld. Dan is het niet vanzelfsprekend dat ze met anderen mogen meedoen of dat er wordt gespeeld met kinderen uit een christelijk gezin.

Petrus zucht, wrijft met z'n hand over z'n voorhoofd. Hij begrijpt heel goed dat het voor christenen niet makkelijk is om zo vast te blijven houden aan het geloof in Jezus Christus. Anderen in hun omgeving begrijpen weinig van die nieuwe manier van leven. Dat helpt niet mee om goed samen te leven. Petrus vouwt zijn handen en praat zacht met de Heer: 'Wilt U me helpen om een bemoedigende brief te schrijven naar deze christenen? Help mij de goede woorden te vinden die nodig zijn om hen aan te moedigen. Dan pakt hij een scherp gesneden ganzenveer, doopt die in inkt en begint te schrijven op een vel perkament. Ik lees jullie voor wat hij schrijft:

'Lieve gelovigen in Klein-Azië, Wees dankbaar voor wat jullie leerden van onze Heer. Wees wakker en weet dat, wanneer je Hem volgt, je hart zich zal vullen met hoop en goedheid. Doe elke dag gehoorzaam wat je van Hem leerde. Laat door wat je doet aan iedereen zien dat je leven veranderd is. Vroeger deed je wat je zelf wilde en belangrijk vond, nu doe je wat de Heer van je vraagt. Daarmee ziet je leven er anders uit en lijkt het op de manier waarop de Heer het zelf deed. Daarmee doe je ook wat God de Vader graag ziet. De Heer Jezus heeft door zijn dood aan het kruis immers voor die verandering gezorgd. God de Vader zelf maakte dit nieuwe leven mogelijk. Dat plan werd heel lang geleden in de hemel, door God zelf bedacht en nu is het zover. Wees daarom blij en dankbaar. Profeten hadden het daar ook al over maar nu is het echt zover en gebeurt het in jullie tijd van leven.

Deze manier van leven is nieuw en God is er blij mee. Daarom is het belangrijk om dit geloof vast te houden. Zo kunnen anderen zien hoe belangrijk liefde tussen mensen is, maar ook dat het mogelijk is om op een eerlijke manier van elkaar te houden. Dat valt op en wordt zichtbaar tussen jullie. Anderen zien daardoor ook wat het betekent 'nieuwgeboren te zijn'. God zelf heeft dat beloofd en mogelijk gemaakt. Kijk om je heen naar de natuur; bloemen in het gras zullen verdorren en doodgaan, maar de woorden waarmee onze God iets belooft, gaan nooit verloren.

Blijf daarom elke dag doen wat de Heer graag ziet. Houd dat vol uit respect voor Hem. Hij laat het nieuwe leven in jullie groeien. Bescherm dat nieuwe leven zorgvuldig en doe niet mee aan wat het beschadigt. Help elkaar dit vol te houden want dat is precies zoals God de Vader en onze Heer Jezus, het bedoelden. Dat wil ik met deze brief extra onderstrepen. Ook wens ik, Petrus, jullie de goedheid en innerlijke vrede van de Heer toe.'

Petrus schrijft nog even door. Als hij klaar is, strooit hij piepkleine zandkorrels over de inkt. Als de letters droog zijn rolt hij het perkament op. Deze brief stuurt hij met een bode naar de christenen in Klein-Azië. Als ze bij elkaar komen kunnen ze de brief aan elkaar voorlezen en er elkaar mee bemoedigen. Daar zal de heilige Geest zelf voor zorgen, gelooft de schrijver. Dat helpt hen volhouden, ook als het niet makkelijk is. In de Bijbel is deze brief bewaard gebleven. De woorden zijn voor het eerst opgeschreven door Petrus en daarna eeuwenlang gelezen door christenen over de hele wereld. Nog steeds helpen ze christenen vol te houden in geloof en hoop te houden voor het nieuwe leven dat gegeven is. Regelmatig verschilt hun leven daardoor van anderen. Zullen we onze God danken voor dat plan van nieuw leven?

Afrondend gebed

Vader in de hemel, dank U wel dat U een plan bedacht om het leven van mensen te vullen met meer geloof, meer hoop en meer liefde. Dat lukt onszelf niet, maar de Heilige Geest van Jezus helpt ons. Luisteren naar uw woorden en daaraan gehoorzaam zijn, helpt ons groeien in nieuwe manieren van doen omdat het ons hart en denken verandert. Dat geloven wij en daar danken wij U voor, omdat de Heer Jezus dat mogelijk maakte.

Afrondend lied

Zing ter afsluiting een lied dat te maken heeft met nieuw leven. Bijv. Op Toonhoogte: 393:1,4; 423; 434:1,2; 483; De bedoelde nummers komen uit de uitgave van 2009.

Om over na te denken/praten

- Wat kan jou helpen bij het nieuwe leven dat God geeft, denk je?
- Denk je dat het belangrijk is, daar elke dag werk van te maken?
- De apostel Paulus schreef precies als Petrus brieven ter bemoediging. Aan christenen in Rome schreef hij het volgende: 'Laat je gedachten vernieuwen door God. Dan ontdek je wat Hij graag wil.' Is dat hetzelfde wat Petrus bedoelde, denk je? (Rom.12:2)

Auteur: JHP

Zuiver leven

De apostel Petrus schrijft in het Bijbelgedeelte van vandaag (1 Petrus 1:13-25) aan christenen in het huidige Turkije. Vaak zijn deze mensen nog maar net bekeerd zijn tot het christendom. In elke stad zijn de christenen ver in de minderheid. Ze leven te midden van mensen die er hele andere gewoonten en goden op na houden. Ze zijn echt een buitenbeentje. Andere mensen kijken maar raar tegen die christenen aan. Sterker nog, vaak worden ze gediscrimineerd: uitgescholden, vernederd, achtergesteld of nog erger gemarteld en gevangengezet. Deze verschrikkelijke dingen gebeuren vandaag helaas ook nog steeds.

Petrus moedigt de lezers van zijn brief aan om te blijven geloven in God en om te leven zoals God dat van hen vraagt. Hou vol!

Vandaag gaan we nadenken over wat het voor je dagelijks leven betekent om christen te zijn. Eerst gaan we terug naar de tijd waarin Petrus de brief heeft geschreven. Daarna maken we een sprong naar onze eigen tijd. Wat betekent 'zuiver leven' eigenlijk? En hoe doe je dat?

Allereerst terug in tijd. In de tweede eeuw na Christus, dus iets na de tijd waarin Petrus zijn brief heeft geschreven, schreef een zekere Mathetus een brief aan Diognetus, een filosoof die aan het Romeinse hof leefde en les gaf aan Romeinse keizers. Deze Diognetus wilde wel

eens wat meer weten over die groep mensen die zich christenen noemt. Mathetus heeft dat onderzocht en brengt in een brief verslag uit. Een paar gedeeltes uit die brief:

'Christenen wonen niet in aparte steden, spreken geen vreemde taal of dialect, volgen geen bizarre gewoontes. Ze volgen de meeste gewoontes van de steden en de streek waar ze toevallig wonen. En toch is er iets buitengewoons aan hun leven:
Net als anderen trouwen ze en krijgen ze kinderen, maar

ze leggen geen kinderen te vondeling.

Ze delen hun maaltijden, maar zijn trouw aan hun vrouw.

Ze leven hun leven op aarde, als burgers van de hemel.

Ze leven in armoede, maar verrijken velen.

Ze zegenen als ze uitgescholden worden en reageren hoffelijk op beledigingen.'

Eigenlijk is dit een voorbeeld van het christelijke leven zoals Petrus het bedoelt. Als christen leef je volop in de wereld, maar wel op een geheel eigen manier. Je leeft een leven zoals de Here God dat van je vraagt. Mathetus zag dat heel goed aan de christenen van vroeger.

Wat van de christenen in vroeger tijd werd gevraagd, geldt ook voor christenen in onze tijd. Petrus roept ons in vers 16 op tot een zuiver, heilig leven: 'Wees heilig, want Ik ben heilig.' Het woordje 'heilig' kom je vaak tegen in de Bijbel. Heilig betekent in de Bijbel 'bij God horen'. Dus Petrus roept ons op om steeds dicht bij God te leven en te doen wat Hij goed vindt. Dat kan best lastig zijn, vooral in een omgeving waarin andere mensen geen rekening houden met God.

Zo las ik op de website van [Open Doors](#), een organisatie die vervolgd christenen wereldwijd ondersteunt, dat in veel landen christelijke kinderen en tieners gepest, geslagen en uitgebuit worden. Er zijn veel landen waar kinderen niet naar een kindernevendienst of zondagschool mogen gaan. Toch blijven ze komen, omdat ze daar verhalen uit de Bijbel en over de Here Jezus horen. Op die manier willen ze leren om te doen wat God vraagt.

Dus heilig, zuiver leven is je gedragen zoals God dat van ons vraagt. En dat begint bij hele gewone dingen. Bijvoorbeeld:

- Lach je mee als iemand wordt uitgelachen? Of kom je juist op voor die jongen of dat meisje dat wordt uitgelachen.
- Als er wordt geroddeld over een klasgenoot, wat doe je dan?
- Durf je te zeggen als er dingen niet kloppen?

De christenen uit vroeger tijden deden niet mee met de gewoontes van hun burens of vrienden, wanneer die tegen Gods geboden ingingen. We kunnen veel van hen leren. Want hoe hielden ze dat vol? Petrus geeft ons in het Bijbelgedeelte van vandaag een goed advies. Om te leven zoals God wil, is het belangrijk dat je zelf ook dicht bij God leeft. Hoe je dat doet? Een [liedje](#) dat je vast wel kent geeft daar antwoord op:

['Lees je Bijbel, bid elke dag. Dat je groeien mag.'](#)

Dicht bij God leven doe je ook door met andere mensen te praten over de Bijbel, over Jezus en over het geloof. Waar kun je dat beter doen dan in de kerk? Volgende week gaan we het daar verder over hebben.

Kerntekst

'Leid een leven dat in alle opzichten heilig is, zoals Hij die u geroepen heeft heilig is.' (1 Petrus 1:15)

Vragen

Het gaat vandaag over een zuiver leven. Dus doen zoals God het zou willen. Hieronder lees je een aantal alle dagelijkse dingen. Geef steeds aan of het hoort bij een zuiver leven of juist niet. Doe dit in tweetallen en geef ook aan waarom wel of niet en bij welke je twijfelt.

- Naar de kerk gaan
- Naar de voetbal gaan op zondag
- Spelen met je vriendjes op zondag
- Lekker gamen
- Een vriend helpen met een lastige klus
- Bijbel lezen en bidden
- Een ijsje kopen op zondag
- Je vader of moeder helpen bij het huishouden
- Een TikTok video maken
- Lekker roddelen over iemand met je vrienden
- Een actie organiseren voor de voedselbank of de kinderboerderij

In de tijd van Petrus waren er nog niet zo veel christenen. Ben je het wel of niet eens met de volgende stelling en waarom?

- 'Het was voor christenen in de tijd van Petrus moeilijker om zuiver te leven dan nu voor mij in onze tijd.'

Bespreek met je buurman/-vrouw:

- Bijbellezen helpt me wel of niet om zuiver te leven.

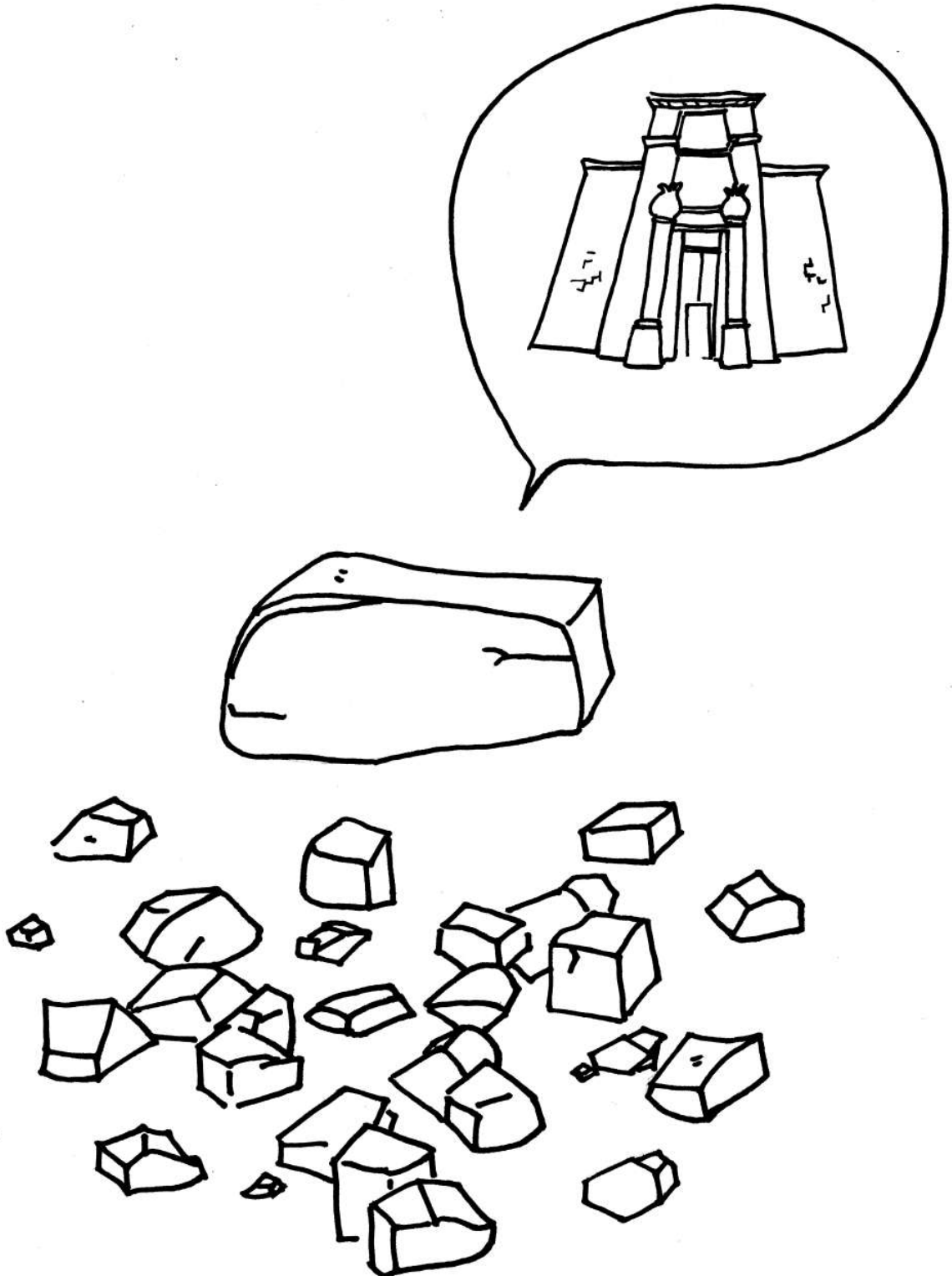
Auteur: GW

23 april 2023

Samen kerk van de levende Heer

1 Petrus 2:1-10

Thema: Samen geloven

Doel

De kinderen ontdekken dat gelovigen elkaar nodig hebben om God te kennen en voor Hem te leven.

Toelichting

Wie gelooft in Christus wil voor God leven. Je wilt zuiver zijn, gaan lijken op je Heer. Het verkeerde eruit en het goede ervoor in de plaats. Petrus schrijft dat een gelovige daarvoor Gods woorden nodig heeft. Die laten je geloof in Hem groeien en sterker worden. Petrus omschrijft het ontwikkelen van je geloof als het bouwen van een tempel voor God. Jezus is het fundament waarop alle gelovigen steunen. Hij geeft kracht. Zonder Hem stort alles weer in. Als gelovige ben je één steen die God wil gebruiken. Maar een gebouw bestaat uit veel stenen. Als gelovigen worden we door God bij elkaar gebracht en bij elkaar gepast, totdat een mooi totaal ontstaat. Geloven doe je samen!

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Gods huis

Richtlijnen: Vertel aan de kinderen een inleidend verhaaltje over het maken van een huis van lego. Je moet de losse blokjes goed in elkaar passen, zodat er stevige muren ontstaan. En je bouwt je lego-huis op een grondplaat. Dan kun je je huis zelfs optillen en ergens anders neerzetten, zonder dat het instort. *Neem lego en een grondplaat mee.*

Petrus schrijft dat er heel veel mensen zijn die in God willen geloven. Dat ze iedere dag aan God denken en van God houden. Ze zijn niet precies hetzelfde, net als de legoblokjes. Maar als God hen bij elkaar brengt, worden ze samen een gemeente van gelovige mensen die luisteren, zingen en bidden. En die elkaar helpen en troosten. En Jezus is de 'grondplaat' die de kerk draagt en stevig maakt.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gelovigen lijken op levende stenen

Richtlijnen: Hebben de kinderen wel eens bij een bouwplaats gekeken? Of is hun school of huis wel eens verbouwd? Wat voor mensen en machines zijn er nodig om een huis te bouwen? (betonwagen, hijskraan, metselaars en elektriciens, maar ook stenen, hout, stalen balken en dakpanelen) Eerst lijkt het op de bouwplaats alleen maar chaos en rommel. Moet dit wat worden? Maar met de goede vakmensen en het juiste materiaal wordt het iets bijzonders.

Petrus vertelt in zijn brief dat God bouwt aan zijn kerk in de wereld. Het fundament is Jezus. In Hem geloven al Gods kinderen. En alle gelovigen zijn levende stenen. God brengt ons zo bij elkaar dat het een mooi geheel wordt. Niet iedereen is hetzelfde: de ene gelovige kan goed nadenken en de Bijbel uitleggen (bv dominee), een ander kan goed een ander helpen (diaken, bezoekdame), weer iemand anders kan goed voor het kerkgebouw zorgen (koster, klusgroep). Al die mensen zijn steentjes die God wil gebruiken voor de kerk van Christus. Ook de kinderen. Vraag hun op welke manier zij dat kunnen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Jij mag een levende steen zijn

Richtlijnen: Petrus schrijft in zijn brief, dat gelovigen veranderen. Ze zijn niet meer zoals eerst, toen ze Jezus nog niet kenden. Het slechte moet weg. Ze willen hun Heer volgen, van Hem leren en voor Hem leven. Dat kunnen ze niet zelf en niet alleen.

Petrus vergelijkt een gelovige met een levende steen in een tempel. Al die levende stenen steunen op en worden gedragen door het fundament, de hoeksteen. De kerk begint bij Jezus zelf. Daarna is de vraag of jij je in jouw leven als een 'levende steen wilt laten gebruiken? Wil jij met wat jij bent en kunt God dienen en je omgeving helpen. Ook dat is de kerk: gelovigen die iets doen en elkaar aanvullen tot een mooi geheel.

Praat daarna met de jongeren over de vraag wat er bij hen aan slechts moet verdwijnen en waar ze in willen groeien. En vraag of zij God het doel van hun leven willen laten bepalen? Waarvoor zou God hen kunnen gebruiken?

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 7:24-25

Jezus vergelijkt een gelovige die luistert naar zijn Heer met een man die zijn huis bouwt op de rots. Hij blijft overeind in moeilijkheden.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Deze brief staat op naam van de apostel Petrus. Daarin willen we de traditie van de Kerk volgen. In dit gedeelte houdt de apostel de gemeente voor te letten op wie zij is. Niet zozeer als een mooi en opgeruimd stelletje mensen, die hun zaakjes zo tot in de puntjes hebben geregeld, maar als mensen die het nodig hebben om 'van bovenaf' opnieuw geboren te moeten worden. Dat zij persoonlijk, maar juist ook in verbondenheid met hun Heer, zich afhankelijk weten van de Here Jezus, die immers de Opgestane Gekruisigde Here blijkt te zijn. Dat vernieuwt hun leven en vooral ook de kwaliteit van hun bestaan. Het mag tot Gods eer zijn. De tempel en de betekenis daarvan doordrenkt deze woorden. Als we aan Petrus denken en hem zulke mooie hoogdravende woorden horen gebruiken is het steeds goed om daarbij te bedenken: 'Hé, is dat niet die man, die tot drie keer toe de Here Jezus heeft verloochend?' En ook: 'Hé, is dat niet dezelfde man, aan wie de Opgestane Here Jezus eveneens tot drie keer toe gevraagd had of hij de Here Jezus echt liefhad?'

Vers voor vers

- Vs. 1 Voor je het weet horen we hierin een moraalridder die met opgeheven vinger – of met een ring tegen het raam tikt – ons wijst op wat goed of juist kwaad is. Dan wordt de gemeente moralistisch; dat is een valkuil waar we gemakkelijk in zouden kunnen vallen. Het Evangelie van Jezus Christus wil nu juist mensen uit de zonden wegtrekken. De zonden belemmeren de weg en vergroten je missers en de gevoelens die deze zaken oproepen. Nee, ik versta hier net als in Hebreëen 12:1 dat we alleen dan licht en onbelast verder kunnen – naakt liepen de sporters in de stadions hun parcours – als we de ballast van ons afleggen. Theologisch beter gezegd: van onze schouders laten afnemen.
- Vs.2 Pasgeborenen; in het Latijn: 'Quasimodo geniti'. Zo wordt vanouds de eerste zondag na Pasen genoemd. De in de Paasnacht gedoopte mensen werden met witte klederen gekleed, die zij een week droegen om hun 'opnieuw geboren-zijn' zichtbaar te maken. Dat nieuwe leven vraagt om groei. Paulus geeft aan dat hij in de gemeente van Korinthe teleurgesteld is, omdat zij al toe zouden moeten zijn aan vast voedsel, maar de fase van de melk nog niet waren ontgroeid. Soms kan de kerk of gemeente je op dat punt haast even teleurgesteld maken als de apostel in kwestie. Ook Petrus wil dat verlangen naar geestelijke groei stimuleren. Hij spreekt van redelijk en onvervalst. Er moet niks 'geks' bijzitten. Redelijk is niet alleen verstandelijk te begrijpen, maar juist ook geestelijk. Denk aan wat Paulus noemt als 'redelijke' eredienst aan de gemeente in Rome, dat is vooral weet hebben van het offer en je daardoor kunnen onderscheiden van de wereld om je heen. In zekere zin sluit Petrus daarbij aan door de gemeente te vergelijken met de bouw van de tempel, als een geestelijk 'huis'. Je leeft als gelovige, vooral ook als gelovige gemeente van Christus. Hij is de Opgestane Heer. Daar mag je met elkaar steeds meer zicht op krijgen, op de grootte van de liefde van Christus. Samen leer je die breedte, lengte, hoogte en diepte peilen. Opgroeien in die redding. Het woord redding is in het Hebreëuws direct met Jozua en dus met de naam van de Here Jezus verbonden.
- Vs. 3 Alle zintuigen mogen daarin meedoen. Psalm 34:9 benadrukt dat. Het is goed om al die zintuigen bij kinderen tijdens de ontwikkeling en groei uit te dagen. Ook daar mag de Kerk in toenemende mate hopelijk gebruik maken.
- Vs. 4v Nu gebruikt Petrus het beeld van levende stenen. Een tegenstrijdig beeld, want stenen lijken ons hard en koud toe. Dat klinkt zelfs in onze spreekwoorden en dagelijkse omgang zo door. Wie de tekst rustig tot zich door laat dringen ontdekt hoe door-en-door Oudtestamentisch dit taalgebruik is. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Exodus 19,9. Dat zegt de Here God tegen het volk dat onderweg is na de bevrijding van Pasen, de bevrijding uit de slavernij van Egypte om de weg naar het land van Gods belofte. Daar krijgen zij al te horen dat hun leven priesterlijk moet zijn. Dat betekent dus vanuit de kennis van het offer. Wil je dus echt mens zijn voor God, met elkaar, dan is die kennis van het offer een voorwaarde. Je leven kan vanuit die bereidheid tot echte groei komen. Dat weten, zulke kennis, kunnen we alleen van God ontvangen. Zo krijgt ons leven waarde en betekenis. In de bereidheid het zicht op het offer te ontvangen en vast te houden. Dan is ons leven ook 'heilig'; dat wil zeggen 'anders'. In de gemeente van Christus leeft men vanuit een andere logica dan de wereld. Niet die van de groei van het eigenbelang, maar de groei vanuit dit offer. Hij is de levende steen, omdat Hij de levende Heer is en door Hem ontvangen alle stenen leven door en met Hem. Daarom ook die vergelijking met de tempel. De tempel is een 'rode draad' door de Bijbel heen. Het gaat over Gods nabijheid. Niet toevallig dat Christus zichzelf ook met de tempel vergelijkt. En dat Paulus het lichaam van de gemeente – persoonlijk voor ieder mens, maar juist ook samen als gemeente – met de tempel vergelijkt. Dat is de plaats waar de verzoening gestalte en gehalte krijgt.
- Vs. 6vv De Hoeksteen. Dat is een steen die in de diepte ligt. Maar hij is zo recht en ligt ook zo precies, dat de andere stenen daarop mee worden verbonden, zodat het bouwsel uiteindelijk geschikt wordt voor het doel. Bij een woning is dat om er in te leven, bij de tempel tot Gods eer en om zondaren te redden van hun schuld door offers. Ook vinden daar dankoffers plaats en wordt wierrook aangestoken om lieflijk te ruiken. Dat maakt God en mensen vrolijk. Zo'n gebouw gaat dus vooral om gemeenschap. Die wordt mogelijk. Nou blijkt dat wat de verantwoordelijke mensen – overheden en machthebbers – aan de kant hebben gelegd, juist voor God én voor een gelovige kostbaar is.

Daar wil ook de Kerk, de gemeente zich bij aangesloten weten, tot één hecht gebouw. Bedenk goed hoe de eerste steen dus niet een siersteen is met veel bombarie en vertoon gelegd, maar dat deze verborgen is, diep weggestoken onder de grond. Worden ook edelstenen niet uit de diepten van de aarde opgegraven, nadat zij onder druk tot stand zijn gekomen? Juist die aardse stenen tekenen het hemelse Jeruzalem dat wij verwachten dat het ooit neer zal dalen.

Vs. 9v Het is zaak daar goed kennis van te nemen. Het heeft met Gods oordeel, zijn kijk op ons te maken. In deze laatste woorden klinkt een belofte van herstel door, zoals Israël, nadat het eerst zo was afgedwaald, mocht horen van de profeet Hosea.

Auteur: GK

Liederen

Psalm 118: 1, 5, 8, 9 en 10

Lied 971

(=Gezang 320 LvdK)

Lied 968

(=Gezang 303 LvdK)

Samen in de Naam van Jezus

Hemelhoog 399

Dit is de dag

Opwekking 32

Meer en meer

Hemelhoog 384

Van A tot Z

Hemelhoog 621

Kinderen van de Vader

Hemelhoog 705

Ik zag een kuikentje

Hemelhoog 427

Lees je Bijbel, bid elke dag

Hemelhoog 382

Auteur: PZ

Gods huis

Inleiding

Julie zit op het kleed in haar kamer. Om haar heen ligt alle Lego die ze in het hele huis kon vinden. Ze heeft stapeltjes gemaakt van haar lievelingskleuren. Julie bouwt een huis. Een huis met twee verdiepingen, een tuin en een balkon. Haar broers bouwen vaak grote Legohuizen. Julie weet daarom al een beetje hoe het moet. Ze is begonnen met een groene grondplaat. Dat is belangrijk. Op een grondplaat kun je stevig bouwen en je kunt je bouwwerk optillen en ergens anders neerzetten. Het huis bouwt ze op de ene helft, de tuin op de andere helft. Julie duwt de verschillende steentjes goed in elkaar. Daar krijg je stevige muren van. Voorzichtig duwt ze een grote plaat op de muren. Ze kan beginnen aan de tweede verdieping. Julie is zo druk bezig dat ze papa niet hoort binnenkomen. 'Wat een gaaf huis is dat!' Papa komt bij Julie op het kleed zitten. Hij bekijkt het huis aan alle kanten. 'Goed gedaan zeg! Een mooi en stevig huis. Zullen we je huis aan de rest laten zien?' Voorzichtig tilt Julie de grondplaat op. Voorzichtig loopt ze naar de tafel in de woonkamer. Haar broers komen meteen kijken. Voorzichtig voelen ze aan het huis en bekijken de verschillende stenen die Julie gebruikt heeft. 'Cool huis zeg! Goed gebouwd!' Julie is blij. Dat heeft ze mooi gemaakt!

Bijbelverhaal

In de Bijbel schrijft Petrus dat mensen en kinderen die in God geloven levende stenen zijn. Ze denken iedere dag aan Hem, houden van God en willen bij Hem horen. Net als Legostenen zijn mensen en kinderen verschillend. Niet iedereen is goed in dezelfde dingen. Dat zie je ook op school. Levi kan goed knippen, Sam is de beste puzzelaar en Emma bouwt de hoogste torens. Levi helpt Emma met knippen, Emma helpt Sam met het bouwen van een toren en Sam helpt Levi met zijn puzzel. Door samen dingen te doen kun je elkaar helpen en van elkaar leren.

Petrus schrijft dat het goed is als mensen en kinderen die in God geloven bij elkaar komen. Ze zijn levende stenen van God die samen een gemeente vormen. In de gemeente brengt God grote mensen en kinderen bij elkaar. Samen zingen, bidden en luisteren. Maar dat is niet alles. Mensen in een gemeente van God helpen elkaar. Samen lachen, samen huilen, mensen die verdrietig zijn worden getroost. In een gemeente geef je hulp aan mensen die dat nodig hebben.

Om een goede gemeente te zijn moet je een veilige en stevige kerk zijn. Een kerk gebouwd van verschillende stenen en op een goede basis. Petrus schrijft dat God Jezus heeft uitgekozen als de basis. Jezus is kostbaar en sterk. Je kunt veilig op Hem bouwen. Hij is de basis. Jezus is als de grondplaat. Hij draagt de kerk. Wanneer je op Hem bouwt zal je kerk stevig staan.

Gebed

Goede God,
Dank U wel voor onze gemeente.
Het is fijn om bij elkaar te komen.
We luisteren naar verhalen en zingen voor U.
Helpt U ons om goede stenen te zijn.
Elkaar helpen en troosten.
Samen lachen, samen huilen.
Dank U wel voor uw Zoon Jezus.
Hij is onze grondplaat.
Hij maakt ons stevig!
Amen

Auteur: HVM

Gelovigen lijken op levende stenen

Inleiding

Ben je wel eens op een bouwplaats wezen kijken? Eerst is er nog helemaal niets, alleen een leeg stuk grond.

Er verschijnen wat palen en touwtjes en er lopen bouwvakkers rond met een bouwplan op een grote tekening. Zij bekijken hoe het huis eruit moet komen te zien. Weken en maanden wordt er aan het huis gewerkt. De muren worden steeds hoger. Er komen kozijnen en ramen in en bovenop wordt het dak gelegd. En ook al lijkt het van buitenaf dan klaar, ook binnen moet er nog van alles gebeuren. Er moet elektriciteit worden aangelegd door de elektriciën en de trap moet worden getimmerd door de timmerman. Daarna geeft de schilder alles een likje verf. Heel veel mensen werken zo samen aan hetzelfde project, het bouwen van een huis.

Bijbelverhaal

Petrus schrijft een brief. Een brief aan de christenen die verspreid wonen in klein Azië. Petrus wil de mensen door zijn brief helpen. Hij wil hun vertellen hoe ze met elkaar moeten leven als levende Kerk van de Heer Jezus Christus.

Petrus schrijft de mensen: 'Jullie moeten samen de kerk opbouwen. Zoals een huis wordt opgebouwd met stenen, zo moeten jullie ook levende stenen zijn om de kerk van God samen te bouwen. Geloven doe je samen'.

Aan een huis werken verschillende mensen. Een metselaar heeft een andere taak dan een timmerman of een schilder. Zo moet het ook zijn in de kerk. Samen moeten we zorgen dat het huis van God stevig staat. En niet iedereen heeft dezelfde taak. Er zijn mensen die heel goed de Bijbel kunnen uitleggen aan andere mensen. Er zijn ook mensen die mooi kunnen zingen voor de eer van God. Er zijn mensen die goed zijn in het helpen van anderen en naar elkaar om willen zien. En er zijn mensen die heel goed kunnen zorgen voor het kerkgebouw.

Iedereen heeft zijn of haar eigen talent gekregen. Dat talent, die gave die je van God hebt gekregen, mag je gebruiken om God en de mensen te dienen.

Samen zorgen al die levende stenen ervoor dat het een mooi geheel wordt.

De brief die Petrus schrijft aan de mensen in Klein Azië is ook vandaag nog belangrijk.

Ook in onze kerk, vandaag, mogen we samen de levende stenen zijn die de kerk van Jezus Christus opbouwt.

Afsluiting

In een gebouw is de hoeksteen erg belangrijk. De hoeksteen staat, de naam zegt het al, onderaan de hoek van een gebouw. De hoeksteen 'draagt' als het ware het hele gebouw. Wanneer je die hoeksteen weg zou halen, dan zou het gebouw kunnen instorten. De hoeksteen is het fundament, de stevigheid, waar het huis op is gebouwd. Petrus zegt: 'Jezus is de Hoeksteen van de kerk. Hij is de belangrijkste.'

Al Gods kinderen geloven in Jezus Christus, Hij is het fundament van de kerk.

De mensen, ook de kinderen, mogen de levende stenen van Jezus' kerk zijn.

Vragen

- Welke taak zou jij kunnen doen in de kerk?
  - Hoe kun jij een levende steen van Gods kerk zijn?
- Praat erover met elkaar.

Luister naar het lied 'Samen' van Elly en Rikkert. Dit lied sluit aan bij het verhaal van vandaag.

Auteur: MMe

Jij mag een levende steen zijn

[1 Petrus 2:1-10](#)

Jos en Lisa spelen met Lego. Lisa maakt van Lego-Friends een boomhut en Jos heeft een plan om een groot regenbooghuis te maken. Bovenaan moeten de blokjes rood zijn, daar onder oranje, geel, groen, blauw en als laatste paars. Hij zoekt eerst al zijn Lego uit. Rode blokjes van de brandweerkazerne zijn er genoeg. Jos heeft een paar doosjes met robots gekregen op pakjesavond, afgelopen december. Daar zitten ook veel kleuren bij, die heeft hij allemaal nodig. Op de vloer groeien allemaal kleine hoopjes in verschillende kleuren, behalve die met de paarse blokjes. Daar heeft hij er maar een paar van, uit een Minecraft-setje. Het zijn er lang niet genoeg om de onderkant van zijn huis mee te maken, Hij kan er niet eens één laagje muur van bouwen.

Jos buigt naar Lisa toe en begint in haar Lego-voorraad te harken.

'Hé, wat doe je?' Lisa schuift de kist hard naar zich toe.

'Ik mag toch ook niet aan jouw Lego komen?'

'Ja maar dan gooi jij alles door elkaar en dan weet ik niet meer wat er bij mij en wat er bij jou hoort,' zegt Jos.

'Nou, dat geldt dan voor jou ook. Blijf af! En trouwens: je hebt zelf genoeg.'

'Ja maar ik heb paars nodig', sputtert Jos.

'Kan me niks schelen,' zegt Lisa en ze bouwt weer verder. De boom is bijna af.

Jos begint zelf ook maar met bouwen. Hij maakt een blauw stukje muur en duwt aan de onderkant wat paarse blokjes op de hoeken van het huis. De blokjes zijn niet allemaal even groot en het ziet er een beetje gek uit. Toch bouwt hij verder. Als de laatste, rode laag klaar is drukt Jos alles even aan, het huis moet goed in elkaar zitten. Terwijl hij dat doet vliegt één van de paarse blokjes uit de hoek en schiet Jos uit met zijn hand tegen de lange muur van het huis. Het regenbooghuis lijkt nu meer op een ruïne. Jos geeft de rest van zijn bouwsel een klap zodat er nog meer stukjes af vliegen. Hij heeft écht geen zin om helemaal overnieuw te beginnen!

'Hé wat doe je!' Lisa raapt wat stukjes op. 'Nu liggen al jouw blokjes tussen mijn boom-dingen! Dat wilde je toch niet?'

'Ik ben gewoon boos!', moppert Jos. 'Ik wilde een regenbooghuis maken, maar ik heb niet genoeg paarse blokjes en nu lukt het niet.'

'Een regenbooghuis! Dát lijkt me leuk!' Lisa veert op.

'Mag ik met je meedoen? Dan kunnen mijn Lego-Friends poppetjes erin wonen en dan maken we er een tuintje bij en...' Ze stop opeens met praten. 'O, nee dan komt de Lego door elkaar.' Lisa zucht diep.

'Eigenlijk vind ik dat niet erg meer,' zegt Jos. 'We kunnen best samendoen.'

'Ja!' Lisa heeft ineens een goed idee. 'We hebben toch alle boekjes van de Lego ook nog in de la liggen? We kunnen altijd kijken welke steentjes waarbij horen.'

Lachend gooien ze hun Lego op één grote hoop en ze maken samen een regenbooghuis met poppetjes en een tuin met de boomhut van Lisa erin. Het wordt nog véél groter dan het eerste huis dat Jos wilde bouwen. En, niet onbelangrijk: mét een stevige onderkant, zodat het niet instort.

Als mensen in het echt een huis bouwen hebben ze, net als Jos, ook een stevige ondergrond nodig. Dat heet een fundament. Vroeger in de tijd van de Bijbel leunden huizen ook al op de belangrijkste steen: de hoeksteen. Over die hoeksteen gaat het in het stuk uit de Bijbel van vandaag. Petrus heeft het over een hoeksteen, dat is Jezus. Hij noemt Jezus een levende hoeksteen die alle mensen die bij Hem willen horen als levende stenen kan dragen. Net zoals stenen samen een gebouw zijn, kunnen wij samen een volk van God zijn dat bij Hem hoort. We mogen op Hem vertrouwen.

Als je samen als die 'levende stenen' een gebouw bent, dan hoor je ook bij elkaar. Je hoort bij elkaar omdat je allemaal op God vertrouwt. Samen met God hoef je niet bang te zijn, want op hoeksteen Jezus sta je stevig. En samen kun je veel meer dan in je eentje. Jos en Lisa merkten dat ook: toen ze samen één gebouw gingen maken, kregen ze dat beter voor elkaar dan alleen. Ook als je gelooft hoef je het niet alleen te doen. Eén steen is maar een steen, maar samen maken ze een mooi gebouw, een huis voor de Heer van levende stenen.

Vertel!

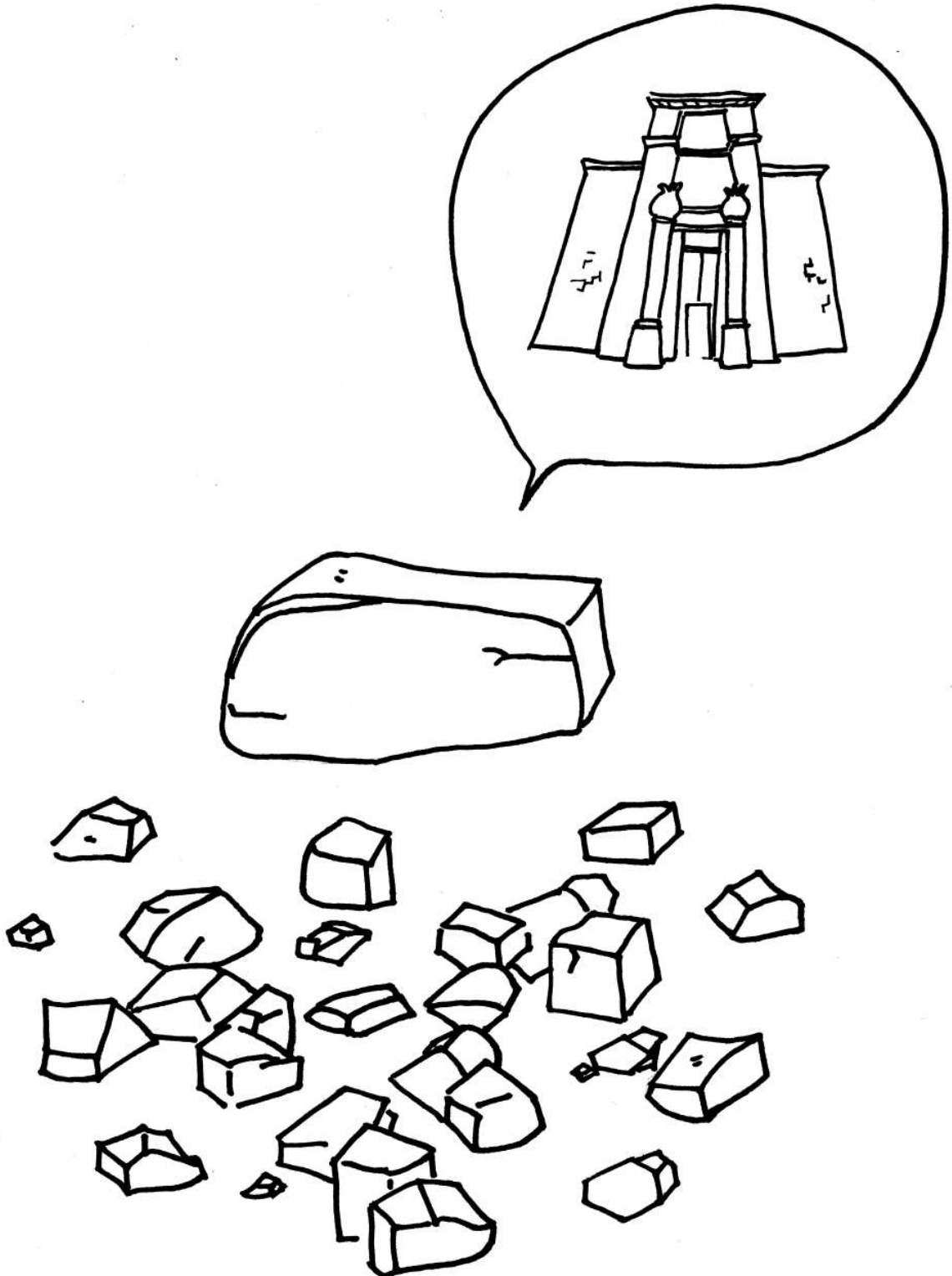
- Zijn alle mensen te gebruiken als 'levende stenen' voor God? Wat denken jullie?
- Lees eens in het bijbelgedeelte van vandaag vers 5. Wanneer is een mens een goede levende steen? Zou jij zo'n steen willen zijn?
- En wat doe je dan precies als je een levende steen voor God bent?

Auteur: MZ

30 april 2023

Leven als vrije mensen

1 Petrus 2:11-25

Thema: Vrij om Jezus te volgen

Doel

De kinderen ontdekken dat je niet móet geloven, maar mág geloven in Jezus.

Toelichting

Petrus schrijft aan gelovige mensen die vaak eenzaam zijn in hun omgeving. Er zijn niet zoveel andere christenen. De kerk is in die tijd maar klein. Petrus zegt: geef niet toe aan de verleiding je aan te passen en te doen wat anderen goed vinden. Of mensen er nu mee spotten of je zelfs vervolgen, je mag christen zijn. Stel: je bent slaaf en hebt een strenge, wrede aardse heer, doe je werk dan trouw en met respect. En leef daarbij zoals God vraagt. Doe net als Jezus, die ook moest lijden, maar niets anders deed dan zijn Vader in de hemel goed vond. Hij heeft jou het nieuwe leven gegeven waarin jij mág geloven met zijn hulp en zegen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jezus bevrijdt Levi

Richtlijnen: Eventueel kun je als inleidend spelletje diefje met verlos spelen. *Wie wordt getikt door de tikkers is gevangen, wie daarna door een ander wordt aangetikt is weer vrij.*

Het thema van deze zondag is voor de jongste kinderen goed te vertellen met de geschiedenis van Levi (Matteüs 9:9-13). Vertel dat Matteüs een tollenaar was, die leefde voor geld. Hij wilde rijk zijn en liet daarom mensen te veel belasting en tol betalen. Eigenlijk is dat stelen en gemeen doen. Rijk zijn was het doel van zijn leven. Matteüs dacht daar altijd aan. Jezus komt voorbij en zegt: Wil je niet liever met Mij mee? Dat doet Matteüs. Met al zijn geld voelde hij zich toch niet gelukkig. Hij wil liever dicht bij de Here God zijn. Dat kan Jezus hem geven. Eerlijk zijn en van God en andere mensen houden, dan ben je pas echt vrij.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Vrij zijn

Richtlijnen: Als inleiding kun je een gesprekje voeren of een verhaaltje vertellen. Wanneer is een crimineel vrij? Uit de gevangenis en weer thuis. Vraag aan de kinderen ook wanneer zij vrij zijn? *Geen school, niet je kamer moeten opruimen.* Misschien kennen ze de verhalen over de slavernij: mensen werden verkocht aan een baas die helemaal bepaalde wat zij moesten doen. Wanneer kwam zo'n slaaf vrij? Of over de Tweede Wereldoorlog: hoe werd Nederland vrij en wat betekende dat?

Petrus schrijft in zijn brief: leef als vrije mensen. Hij legt uit dat mensen zonder God slaven zijn van Gods vijand. Hij laat ze verkeerde dingen doen. Jezus heeft voor ons gevochten door gehoorzaam te zijn aan God, ook al moest hij daarom lijden en sterven op Golgota. Jezus heeft ons bevrijd van de zonde en de satan. We mogen nu leven met God, elke dag. Misschien lachen mensen daarom of zitten ze ons dwars, maar we mogen, net als Jezus, gewoon doen wat goed is. Daar worden we gelukkig van, omdat God ons helpt, bewaart en zegent.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Vrij om echt jezelf te zijn

Richtlijnen: Je kunt met dit bijbelgedeelte goed aansluiten bij Dodenherdenking en Bevrijdingsdag, 4 en 5 mei. Vrijheid is niet vanzelfsprekend. Het is een geschenk van God dat er al 78 jaar geen oorlog meer is in Nederland. Tegelijk weten we heel goed, dat de vrijheid grote offers heeft gekost. Duizenden geallieerden en Nederlanders zijn in de Tweede Wereldoorlog omgekomen.

Petrus schrijft in zijn brief: Jezus heeft zichzelf opgeofferd om ons vrij te laten leven. Mensen waren slaven van de zonde, leefden hun ondergang tegemoet. Door het kruis van Jezus zijn wij nieuwe mensen. We zijn door Jezus bevrijd om te leven zoals Hij deed: wat zijn omgeving er ook van vond God gehoorzamen. Hij heeft overwonnen en wij mogen erop vertrouwen dat ook wij zullen overwinnen als wij ervoor kiezen (dat mág) om Jezus centraal te zetten in ons leven, om samen kerk te zijn. Dat was toen niet makkelijk: christenen waren een kleine minderheid, soms vervolgd, soms waren ze slaven. En dat is niet makkelijk nu: ook wij worden soms raar aangekeken en bespot. Maar alleen als mensen doen wat God vraagt, blijft Nederland een vredig en vrij land voor iedereen.

Extra bijbelgedeelte: Galaten 5: 1-2 en 13-14

Paulus zegt de gelovigen in Galatië dat ze er in naam van Christus voor mogen kiezen gelovig te leven. Ze moeten zich geen verkeerde keuzes laten opdringen. Dien God en elkaar in liefde. God geeft ons de kracht om dat vol te houden. Hij geeft zijn zegen daarover.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Nadat Petrus geschreven heeft over het fundament van ons geloof gaat hij in 2:11-3:12 verder met een aantal richtlijnen voor het christelijk leven. De grote lijn is:

- 2:11-12 oproep tot levenswandel die God eer geeft
- 2:13-17 gericht aan allen: erken het gezag van de overheid
- 2:18-20 gericht aan slaven: erken het gezag van je meester
- 2:21-21 lied over het lijden en voorbeeld van Christus
- 3:1-6 gericht aan vrouwen: erken het gezag van je eigen man
- 3:7 gericht aan mannen: heb respect voor je vrouw
- 3:8-12 gericht aan allen: wees eensgezind

Deze zondag gaat het over hoofdstuk 2:11-25, volgende keer over 3:1-12. Opvallend is dat Petrus betrekkelijk veel tekst besteedt aan richtlijnen voor vrouwen en weinig aan die voor mannen.

Drie keer gebruikt Petrus de woorden 'jezelf onderwerpen aan', nl. alle gelovigen aan de keizer (2:13), huisslaven aan hun meester (2:18) en vrouwen aan hun echtgenoot (3:1). De NBV vertaalt met 'erken het gezag'.

Vers voor vers

- Vs. 11v Als christen ben je burger van Gods Koninkrijk, God is je koning! En daarom ben je een vreemdeling in deze wereld. Hoe belangrijk is het dan om een leven te leiden dat past bij het Koninkrijk van God. Als je dat doet zullen de mensen om je heen God de eer geven. Zoals Elly en Rikkert de woorden van Jezus vertolken (Matt. 5:16): 'Laat zo je licht maar schijnen bij alles wat je doet, zodat de mensen zeggen: God is goed.' Zelfs als de mensen op je neerkijken en je bespotten (1Petr. 3:14-17).
- Vs. 13v Maar ook al ben je een vreemdeling toch breng je eer aan God door je te onderwerpen aan het gezag van de overheid: van de keizer en zijn gouverneurs. Die zijn er namelijk om kwade machten in de samenleving te bestrijden en te bestraffen, én om hen die goed doen te belonen.
- Vs. 15vv Dus misbruik de vrijheid die je als burger van Gods Koninkrijk hebt niet voor je eigen belangen en egoïstische daden. Bewijs respect aan alle mensen! In het bijzonder wordt dan opnieuw de keizer genoemd. Maar de verbondenheid met je broeders en zusters gaat veel dieper, dat is dienende liefde. En boven alles staat: vreest God! Niet dat je angstig voor God moet zijn, maar dat je voor Hem de grootste eerbied en ontzag hebt.
- Vs. 18vv Huisslaven moeten zich onderwerpen aan hun meester (zie hieronder). Wie burger is van Gods Koninkrijk is vrijgekocht door Christus. Maar dat betekent volgens Petrus niet het einde van je slavendienst, ook niet als je een onrechtvaardige meester hebt. Geen verzet en ook niet proberen het leven van je meester zuur maken. De weg die je dan als huisslaaf moet gaan is de weg van Christus: lijden verdragen, ook al is dat totaal onverdiend. Het klinkt ons vreemd in de oren om pesterijen van je meester, van je baas, te verdragen – laat staan om dit lijden een genade van God te noemen.
Petrus beseft hoe moeilijk dat is, maar zegt hij: op die manier kun je laten zien wat Christus voor ons gedaan heeft.
- Vs. 22vv Lied over de weg van liefde die Jezus Christus voor ons is gegaan. Als Hij bespot werd, ging Hij niet terugschelden. Hij liet het oordeel over aan God. Hij deed precies het omgekeerde dan je zou verwachten: aan het kruis heeft Hij onze zonden gedragen om ons tot nieuwe mensen te maken. Door zijn lijden heeft Hij de weg voor ons gebaad om terug te keren tot God.
En, zo bedoelt Petrus, zo kunnen wij misschien door onze levenswandel anderen op de weg terug naar God brengen.

Vragen

Wat Petrus hier schrijft roept de nodige vragen op.

Hij schreef zijn richtlijnen voor huisslaven (2:18-21) en vrouwen (3:1-6) in een heel andere samenleving dan de onze, waarin mannen de baas waren en waar slavernij gewoon was. De Nieuwe Bijbelvertaling heeft de tekst ook al wat afgezwakt: in plaats van 'onderwerp je aan' geeft die 'erken het gezag van'. Slaven in het Romeinse rijk konden heel verschillende taken hebben. Sommige waren meer een soort bediende in huis met veel vrijheid bij hun werk, maar niet de vrijheid om weg te gaan. Anderen verrichten zwaar werk op het land of in de mijnbouw. Voor een groot deel dreef de economie van het Romeinse rijk op het werk van totslaafgemaakte mensen. Zie bijvoorbeeld: https://nl.wikipedia.org/wiki/Slavernij_in_het_oude_Rome. Hoe zwaar het slavenleven was hing er natuurlijk sterk van of je een geschikte meester had of een kwaadwillige, die schold en sloeg. Het leven van een christelijke slaaf is dus heel dubbel. Door je verbondenheid met Christus ben je vrij, maar tegelijkertijd ben je onvrij doordat je een slaaf bent.

Misschien dat het mogelijk is met de kinderen van de bovenbouw daarover in gesprek te gaan. Op je werk accepteer je dat je leidinggevende opdrachten geeft. Maar is het echt de bedoeling van Petrus dat we machtsmisbruik door de baas of door de overheid accepteren? Je mag toch ook voor jezelf opkomen? We mogen wel blij zijn dat er in onze samenleving zoveel rechtsbescherming is voor werknemers en dan nog is er machtsmisbruik en seksuele intimidatie.

Tenslotte, ook al spoort Petrus slaven aan om niet in verzet te komen, we mogen zijn richtlijnen niet interpreteren als een altijd geldend gebod, of als het ondersteunen van slavernij. Petrus schreef met het oog op de situatie waarin christenen toen leefden. Een situatie waarin slavernij gewoon was en economisch gezien de basis van de samenleving was.

Auteur: RB

Liederen

Psalm 23	
Lied 23b	(=Gezang 14 LvdK)
Lied 575	(=Gezang 182 LvdK)
Ik wandel in het licht met Jezus	Hemelhoog 346
Wil jij mijn vriendje zijn?	Hemelhoog 406
'k Heb Jezus nodig, heel mijn leven	Hemelhoog 299
Mijn hoop is op U, Heer	Opwekking 337
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382
Meer en meer	Hemelhoog 384
Ik zag een kuikentje	Hemelhoog 427

Auteur: PZ

Jezus bevrijdt Levi

Levi deed de deur van de zware kast open met de sleutel. Die sleutel had hij altijd met een touwtje om zijn middel vastgebonden en dan in zijn zak, zodat hij hem niet kon verliezen. In de kast stonden allemaal potten. En die potten zaten vól met munten, met geld! Allemaal geld dat de mensen uit zijn stad hem aan belasting hadden betaald. Eigenlijk moesten de bewoners belasting aan de keizer betalen. Maar Levi liet ze stiekem méér betalen en dat hield Levi allemaal zelf! Eigenlijk stal hij geld van de mensen. Dat deed hij al vele jaren en zo kwamen er steeds meer potten bij en die werden ook weer gevuld met nóg meer geld. Nou, dan zal Levi wel een gelukkig man zijn geweest. Met zoveel geld kon je kopen wat je wilde en doen wat je wilde, ja toch? Dat zou ik ook wel willen ... En jullie? Wie zou ook zo rijk willen zijn dat je álles kon kopen en doen wat je wilde?

Levi keek naar de potten met geld. Telde hoeveel potten er nu in stonden. Hoeveel geld er in zat, dat hij wist hij niet eens meer. Zóveel was dat. Maar in plaats van heel blij... voelde Levi zich... een beetje verdrietig en, ja, ook bang... Hij keek steeds om zich heen. Zou er niet iemand binnen komen om het geld te stelen? Eigenlijk, durfde hij ook niet goed om naar buiten te gaan. Hij was bang dat hij buiten overvallen zou worden en dat ze hem zouden slaan en de sleutel zouden afpakken. Maar hij kon de sleutel ook niet thuislaten, want dan kwamen ze zó binnen om de sleutel te stelen én zijn geld! Dus bleef hij zelf ook maar thuis. En kon hij zijn geld helemaal niet uitgeven aan leuke dingen. Dat was jammer. Hij sliep ook niet goed, altijd luisterde hij of er tóch niet iemand binnenkwam in de nacht om zijn geld te stelen.

'Het is raar', dacht Levi bij zichzelf, 'ik dacht altijd dat ik vrij zou zijn van alle dingen die ik móést doen of niet kón doen, omdat ik zoveel geld had. Dan kon ik mensen betalen om voor mij te werken en dan zou ik zelf plezier maken en leuke dingen doen met mijn geld. Maar kijk mij nu eens... de mensen hebben een hekel aan mij. En de dieven en moordenaars willen mij kwaad doen om mijn geld te stelen. Ik kan nergens heen en niks doen, ik lijk wel gevangen! En zo voel ik me ook.

Maar op een dag gebeurt er iets bijzonders, Er komen heel veel mensen aan, en die lopen allemaal achter een man aan. Levi had al van deze man gehoord. Hij heet Jezus en er werd verteld dat hij een man van God was. Dat hij mensen kon genezen en bevrijden. Bevrijden... Kon Levi maar bevrijd worden. Hij gaat zitten en kijkt naar buiten. En dan... staat Jezus voor zijn deur! Ga je met Mij mee?, vraagt Jezus. Aan hem! Aan Levi!

Eh... Ja..., ja!, roept Levi en rent bijna naar buiten en loopt mee met Jezus. En... zo vreemd... vanaf dat moment voelt Levi zich anders, niet meer verdrietig, niet meer bang maar... Blij en vrij! Vanaf dat moment verandert Levi voor altijd en leert hij te leven, zoals Jezus dat wil.

Levi is vrij!

Auteur: JV

Vrij zijn

Inleiding 1

Als inleiding kun je een gesprekje voeren of een verhaaltje vertellen. Wanneer is een crimineel vrij, uit de gevangenis en weer thuis? Vraag aan de kinderen ook wanneer zij vrij zijn? Geen school, niet je kamer moeten opruimen.

Misschien kennen ze de verhalen over de slavernij: mensen werden verkocht aan een baas die helemaal bepaalde wat zij moesten doen. Wanneer kwam zo'n slaaf vrij? Of over de Tweede Wereldoorlog: hoe werd Nederland vrij en wat betekende dat?

Je kunt ook kiezen voor dit verhaal als inleiding

Op internet, op de site van de organisatie Compassion las ik het volgende verhaal:

Ebenhaëzer is een jongen uit Ghana in Afrika. Hij is 6 jaar en heeft geen ouders meer.

Op een dag wordt hij vanuit zijn dorp meegenomen door iemand die zegt dat hij een oom is, maar dat is hij niet echt. Ebenhaëzer komt op een vissersboot terecht en moet daar het werk doen van een volwassen man. Het werk is gevaarlijk en zwaar en niet geschikt voor een kind. Als de boot op een dag omslaat is Ebenhaëzer in levensgevaar. Hij kan nog net op tijd aan land komen. Hij is dan 9 jaar. Drie jaar lang heeft hij moeten werken voor heel weinig geld. De vissers hebben misbruik van hem gemaakt en hem behandeld als slaaf. Een slaaf is niet vrij. Een slaaf moet alleen werken en zijn mond houden, anders zwaait er wat!

Compassion komt op voor deze kinderen die in slavernij leven.

Ebenhaëzer wordt bevrijd van zijn bazen op de vissersboot.

Dankzij de hulp van Compassion kan Ebenhaëzer nu naar school gaan. Hij hoeft geen hard leven meer te leiden als slaaf, maar mag werken aan zijn eigen toekomst.

Gelukkig weten wij in Nederland niet wat dat is, leven als (kind)slaaf. Wij mogen naar school gaan en hoeven niet hard te werken, dag in dag uit, voor een baas die je vaak ook nog mishandelt wanneer jij niet doet wat hij zegt. Wat erg voor de kinderen in arme landen dat er misbruik van hen wordt gemaakt. En wat fijn dat er organisaties zijn zoals 'Compassion' die daar een stokje voor steken.

Bijbelverhaal

Zoals we net hebben gelezen komt slavernij vandaag de dag nog voor op sommige plekken op de wereld. Maar in de tijd dat Petrus zijn brieven schrijft aan de gelovige mensen in Klein-Azië is het de gewoonste zaak van de wereld om slaven te bezitten of om zelf slaaf te zijn.

Daarom is het heel bijzonder dat Petrus tegen de gelovige mensen zegt: 'Jullie zijn vrij en geen slaaf meer' Ook tegen de mensen die leven als slaaf zegt hij dat. Hoe kan het dat Petrus dat zegt? De mensen die leven als slaaf zijn toch niet vrij? Ze moeten doen wat hun baas

zegt. Petrus zegt tegen hen: 'Luister goed naar je baas. Wanneer je baas zegt dat je links moet gaan, dan ga je links en als hij zegt dat je rechts moet gaan, dan ga je rechts'

Petrus zegt tegen alle mensen: 'Jullie zijn allemaal slaven geweest. Toen jullie God nog niet kenden deden jullie slechte dingen, dingen waar God verdrietig van wordt. Maar nu zijn jullie geen slaven meer van de zonde. Jezus Christus heeft jullie van zonden bevrijd toen Hij voor alle zondaren is gestorven aan het kruis. Jullie zijn nieuwe mensen geworden. Jullie hebben gebroken met jullie oude zondige leven en jullie zijn anders geworden. Jullie zijn bevrijd en geen slaaf meer van de zonde.

Maar er zijn mensen in jullie omgeving die nog wel slaaf van de zonde zijn.

Laten jullie als christenen zien hoe je moet leven naar Gods wil? De mensen zullen jaloers op jullie worden en zeggen kijk eens naar de christenen, hoe goed ze zich gedragen.

Ik weet dat het moeilijk is voor jullie om christen te zijn in een omgeving waar de meeste mensen niets van God en zijn geboden willen weten. Dat is niet makkelijk. Maar zorg dat er niets op jullie aan te merken is. En daarom, luister naar de bestuurders van je land en je stad en als je een slaaf bent luister dan ook naar je meester. Maar weet boven alles dat God jullie hart heeft vrijgemaakt. Eens mag je leven op de nieuwe aarde, wanneer Jezus terugkomt op de wolken. En daar zal niemand meer slaaf zijn. Geen slaaf om te werken en geen slaaf van de zonde.

Afsluiting

Niet alleen in de tijd van de Bijbel is het moeilijk om christen te zijn. Ook vandaag is het niet altijd eenvoudig. Er zijn mensen die niet in God en Jezus geloven. Soms lachen ze christenen daarom uit. Ze zeggen: 'Wil jij bij God horen? Nou mij niet gezien, al die regeltjes. Je mag helemaal niks meer'. Wij mogen dan zeggen dat ze het mis hebben. De mensen die niets van God en zijn Zoon Jezus willen weten zijn zelf slaaf. Slaaf van hun zonde, slaaf van de satan. Er is er maar één die kan bevrijden van dit slavenleven en dat is Jezus Christus. Hij heeft voor onze zonden betaald en wij mogen hem volgen als vrije mensen.

Doe wat goed is en leef met God elke dag. Dan zul je eens je beloning ontvangen. Een nieuw leven waarin zonde en verdriet geen plaats meer hebben.

Auteur: MMe

Vrij om echt jezelf te zijn

[1 Petrus 2:11-25](#)

Deze week vieren we in Nederland bevrijdingsdag. Mensen vinden het heel belangrijk om vrij te zijn. Vrij van andere landen die jouw land willen bezitten en bezetten, vrijheid om te zeggen wat je denkt en vrij om te kiezen voor een school die bij je past bijvoorbeeld. We leven in een vrij land.

In de tijd van de brief van Petrus, waarover het gaat vandaag, was het niet raar als mensen slaven hadden. Sommige christenen waren als slaaf aan het werk in huizen in het Romeinse rijk. Misschien werden ze wel slecht behandeld door hun bazen, of moesten ze werk doen dat veel te zwaar was. We weten het niet precies hoe dat eraan toe ging. Sommige slaven hadden misschien wel een rustig leven en moesten voor het eten zorgen of voor de kinderen. Wat het ook was, als je een slaaf was (of bent), had je niet de keuze om zelf te bepalen wat je met je leven deed. Je baas bepaalde wat je moest doen en wanneer je dat moest doen.

Vertel! (1)

- Waar denken jullie aan bij slaven? Kinderen mogen hun associaties noemen, je kunt het als leiding even over de genoemde dingen hebben zodat er een duidelijk beeld ontstaat voor de kinderen wat een slaaf is.
- Wat is voor jou het verschil tussen een baantje als slaaf en een gewoon baantje? Bijvoorbeeld: je werkt in een huis als bediende of kindermisje als slaaf, of als werknemer. Een verschil is natuurlijk geld, maar probeer ook verschillen te benoemen in hoe dit voelt met de kinderen.

Petrus vertelt aan de mensen voor wie de brief is, dat ze vrije mensen zijn. Ook aan de slaven die bij de christelijke gemeente horen schrijft hij dat. Dat moet wel gek zijn om te lezen als je een slaaf bent. Je voelt je niet vrij, en nu zegt Petrus dat je dat wel bent. Het is niet de bedoeling van Petrus dat al deze mensen in opstand komen en een grote rel gaan veroorzaken en tegen hun bazen roepen: 'Wij doen het niet meer! We zijn vrije mensen, Petrus zegt het zelf!'

Petrus heeft het over een ander soort vrijheid. Het is vrij zijn van dingen in het leven waar mensen aan vast kunnen zitten. De christenen voor wie de brief geschreven is, vormen maar een kleine groep. Ze leven, wonen en werken tussen mensen die dingen doen die niet horen bij een leven met God. Daar moeten ze niet aan meedoen. Je moet geen slaaf zijn van geweld of ongehoorzaamheid. Als je slecht behandeld wordt als slaaf, of als de keizer niet goed regeert moet je niet met geweld in opstand komen of ongehoorzaam zijn. Je bent juist vrij om, anders dan die mensen, het goede te kiezen. Het goede volgens God. Om geduldig te zijn en om aan andere mensen te laten zien wat het is om als christen te leven. Al kiest iedereen om je heen voor geweld, jij bent vrij om voor vrede te kiezen. Als je voor God leeft doe je wat goed is voor de mensen om je heen.

Vertel! (2)

- Kun je voorbeelden noemen van goede en slechte dingen om te doen?
- Noem allemaal eens iets wat je heel graag zou willen hebben maar wat erg duur is.
- Wat is gemakkelijker om te doen, een jaar of langer hiervoor sparen hiervoor of het stiekem stelen? Waar word je gelukkiger van, een jaar of langer hiervoor sparen hiervoor of het stiekem stelen? Ben je meer vrij als je iets gestolen hebt of als je het eerlijk gekocht hebt?

Petrus wil aan de mensen laten zien dat ze vrij zijn als ze zich aan de regels van God houden. Als je een slaaf bent van slechte dingen en verkeerde wensen die je hebt, dan voel je je niet vrij. God wil dat iedereen zonder zonde en narigheid is. Dan ben je pas echt vrij, meer nog dan bevrijd van een oorlog zoals we vieren op 5 mei. Jezus helpt ons daarbij. Mensen kunnen best nog wel eens slechte dingen bedenken en doen, ook als ze christen zijn. Jezus heeft, toen Hij stierf aan het kruis, de duivel door wie die zonde in de wereld kwam verslagen. Omdat de duivel niets meer te vertellen heeft, mogen wij vrij zijn van die zonde, we zitten er niet aan vast. Als we spijt hebben wil God ons vergeven én we zijn vrij om het goede te kiezen. Daar mag je elke dag weer aan denken.

Vertel!

- Vind je het moeilijk om gehoorzaam te zijn, bijvoorbeeld op school? Als je dat vindt: hoe kun je daarbij geholpen worden?
- Je moet de keizer, de regering, gehoorzamen, zegt Petrus. Kunnen er ook dingen zijn waarbij je niet naar de regering moet luisteren? In de oorlog was er ook verzet: er werden voedselbonnen gestolen en zelfs mensen die met Nazi-Duitsland samenwerkten gedood als er gevaar voor onderduikers dreigde. En de geallieerden vchten voor onze vrijheid. Daarbij vielen ook slachtoffers.
- Ken je de armbandjes met WWJD erop? Dat betekent: What Would Jesus Do? Wat zou Jezus doen? Mensen dragen deze bandjes wel eens om zichzelf eraan te herinneren dat ze de juiste keuzes moeten maken, met Jezus als voorbeeld. Wat vind je daarvan?
- Kunnen wij alles doen wat Jezus deed? Denk aan mensen genezen en sterven voor de zonde. Zo kun je als leiding benadrukken hoe bijzonder en uniek de Here Jezus voor ons is.

Auteur: MZ

7 mei 2023

Man en vrouw in Gods schepping

1 Petrus 3:1-13

Thema: Man en vrouw samen dienen hun Heer

Doel

De kinderen leren dat man en vrouw verschillend, maar evenveel waard zijn in Gods ogen.

Toelichting

In de tijd van de Bijbel waren mannen de baas in de samenleving. Vrouwen moesten gehoorzaam doen wat hun man wilde. Vrij zijn om Jezus te volgen betekent ook dat mannen en vrouwen christelijk met elkaar leven. Veel mannen zijn sterker dan vrouwen, meer gericht op hun werk in de samenleving en geld verdienen voor hun gezin. Veel vrouwen zijn beter in het verzorgen en opvoeden, en zorgen voor een fijne sfeer in huis. Petrus schrijft in zijn brief niet: mannen en vrouwen zijn hetzelfde. Je ziet dat dat niet zo is. Hij zegt wel: ze zijn net zoveel waard in de ogen van de Heer. Mannen en vrouwen helpen elkaar en vullen elkaar aan met hun sterke kanten. Daarom moeten ze elkaar dienen, ieder op hun eigen manier. Zo zijn ze samen vrij om God te dienen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Adam en Eva, man en vrouw

Richtlijnen: We vertellen aan de jongste kinderen over Adam en Eva, de eerste man en vrouw. Uitgangspunt daarbij is Genesis 2:18-24. God heeft de wereld gemaakt met alles dat daarbij hoort: zon en maan, land en zee, planten en dieren. Adam moet voor alles zorgen namens God. Toch voelt hij zich alleen. Met de dieren kan hij niet praten. Hij mist iemand van wie hij kan houden, met wie hij kan praten en overleggen, met wie hij plezier kan hebben en die hem helpt. Dan geeft God hem een vrouw, Eva. Adam vindt Eva slim, mooi en lief. Eva vindt Adam sterk, handig en stoer. Heel verschillend zijn ze, maar zo vullen ze elkaar aan. Ze zijn elkaars helper.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Man en vrouw

Richtlijnen: Petrus schrijft in zijn brief dat vrouwen hun man moeten gehoorzamen en mannen voorzichtig en met respect met hun vrouw om moeten gaan. Hij schrijft dat in een tijd dat vrouwen niets te vertellen hadden en mannen alles in de maatschappij bepaalden. De kerk was maar klein en had niet veel invloed, daar iets aan veranderen lukte niet. Daarom legt hij uit wat Jezus ervan zou zeggen.

Sluit voor deze kinderen aan bij Genesis 2:18-24, zie ook de onderbouw. Leg uit dat Adam niet iemand heeft met wie hij bijvoorbeeld kan praten, nadenken, lachen, verdrietig zijn en knuffelen. Met een plant of een dier kan dat niet. Daarom geeft God hem een helper: iemand die ook mens is, maar anders dan hijzelf. Dat is Eva. Ze zijn met hoe ze zijn en wat hun kracht is zo op elkaar ingespeeld en zo perfect gericht op Gods opdracht, dat ze elkaar aanvullen. Het maakt niet wie de sterkste, de slimste of de knapste is, ze zijn samen kinderen van God.

Vrij zijn voor God betekent dat mannen en vrouwen als christenen met elkaar leven, elkaar dienen en volgen. Door anders met hun vrouw om te gaan konden de christenen in die tijd laten een voorbeeld voor anderen zijn. Ze konden zo reclame maken voor het christendom.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Houd van elkaar als broeders en zusters

Richtlijnen: Vraag aan de jongeren of zij vinden dat er typische mannen- en vrouweigenschappen zijn? Zie de toelichting: 'Veel mannen zijn sterker dan vrouwen, vaak ook meer gericht op hun werk en geld verdienen voor hun gezin. Veel vrouwen zijn beter in het verzorgen en opvoeden en zorgen voor een fijne sfeer in huis.' Dus niet alle vrouwen en alle mannen.

Petrus schrijft in zijn brief dat vrouwen hun man moeten gehoorzamen en mannen voorzichtig en met respect met hun vrouw om moeten gaan. Hij schrijft dat in een tijd dat vrouwen niets te vertellen hadden en mannen alles in de maatschappij bepaalden. De kerk was maar klein en had niet veel invloed, daar iets aan veranderen lukte niet. Daarom legt hij uit wat Jezus ervan zou zeggen.

Petrus schrijft in zijn brief niet: mannen en vrouwen zijn hetzelfde. Je ziet dat dat niet zo is. Hij zegt wel: ze zijn, ook al verschillen ze, net zoveel waard in de ogen van de Heer. Daarom moeten ze elkaar dienen, ieder op hun eigen manier. Zo zijn ze samen vrij om God van harte te dienen. Ook in de omgang met elkaar als mannen en vrouwen kunnen christenen laten zien hoe God ons heeft geschapen.

Extra bijbelgedeelte: Genesis 2:18-24

Zie richtlijnen onder- en middenbouw.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Nadat Petrus geschreven heeft over het fundament van ons geloof gaat hij in 2:11-3:12 verder met een aantal richtlijnen voor het christelijk leven.

De grote lijn is:

- 2:11-12 oproep tot levenswandel die God eer geeft
- 2:13-17 gericht aan allen: erken het gezag van de overheid
- 2:18-20 gericht aan slaven: erken het gezag van je meester
- 2:21-21 lied over het lijden en voorbeeld van Christus
- 3:1-6 gericht aan vrouwen: erken het gezag van je eigen man
- 3:7 gericht aan mannen: heb respect voor je vrouw
- 3:8-12 gericht aan allen: wees eensgezind

Vorige zondag ging het over hoofdstuk 2:11-25, deze keer over 3:1-12. Opvallend is dat Petrus betrekkelijk veel tekst besteedt aan richtlijnen voor vrouwen en weinig voor mannen.

De centrale gedachte hierbij zijn de woorden in vs. 7 dat de gelovige vrouwen 'mede-erfgenamen van de genade' zijn. Zowel mannen als vrouwen zijn burgers van en binnen Gods Koninkrijk, gelijkwaardig. Deze blijde boodschap doorbreekt op een radicale manier ieder rangorde tussen man en vrouw. In die tijd – en ook in de Romeinse samenleving – waren vrouwen ondergeschikt aan hun mannen. Er waren voor de vrouwen maar weinig mogelijkheden om in het publieke leven actief te zijn, hun plaats was in het huishouden.

Vers voor vers

- Vs. 1v Petrus gaat hier verder met zijn richtlijnen voor christenen, die burgers zijn van Gods Koninkrijk. Vrouwen dienen het gezag van hun echtgenoot te erkennen, net zoals slaven het gezag van hun meesters moeten erkennen (2:18-21). Feitelijk staat het er sterker: vrouwen moeten zich onderwerpen aan hun man. Waarom? De bedoeling hiervan is dat vrouwen – met hun goede manier van leven – hun ongelovige echtgenoten zullen winnen voor Christus.
- Vs. 3v Zo iets bereik je niet door uiterlijke schoonheid en charme, hoe gevoelig mannen daar ook voor zijn, maar door een mooi karakter, zachtmoedig.
- Vs. 5v Maar hier wordt het lastiger. In vs. 1 en 2 lijkt het te gaan over de vrouwen van ongelovige mannen en niet om vrouwen in het algemeen. Hier herinnert Petrus aan vrouwen uit de geschiedenis van Israël die hun hoop vestigden op God en die zich onderwierpen aan hun echtgenoot. Als voorbeeld noemt Petrus Sara de vrouw van Abraham, die hem 'mijn heer' noemde. Dit grijpt terug op Genesis 18:12 (HSV): 'Sara lachte in zichzelf: Zal ik nog liefdesgenot hebben, nu ik oud geworden ben en ook mijn heer oud is?' Petrus ziet hierin een aanwijzing dat Sara zich onderwierp aan haar man Abraham. Op zich is dat geen sterk argument, want uit de geschiedenis over Sara en Abraham blijkt dat Sara niet zo meegaand was, integendeel: verschillende keren zei God tegen Abraham dat hij maar beter naar Sara kon luisteren. Het lijkt er dus sterk op dat Petrus hier spreekt over de relatie tussen man en vrouw, echtgenoot en echtgenote, in het algemeen. Legt hij zich dan neer bij de ongelijkwaardige verhouding tussen man en vrouw in de Romeinse samenleving? In vs. 7 blijkt van niet. Tenslotte zegt Petrus iets over 'zich geen angst laat aanjagen.' Bij 'angst' denkt hij waarschijnlijk aan de moeilijke omstandigheden waarin vrouwen met hun gezinnen terecht kunnen komen.
- Vs. 7 Een korte richtlijn voor de mannen om hun vrouwen met respect te behandelen, dan zal niets jullie gebeden in de weg staan. En hier dus de centrale gedachte van Petrus' woorden over de verhoudingen tussen man en vrouw: Jullie beiden zijn burgers van Gods Koninkrijk en delen in de genade van God. Hier ligt een groot spanningsveld: in de samenleving van toen waren man en vrouw niet gelijkwaardig, maar binnen het Koninkrijk van God wel! Petrus roept mannen hier dus op om niet hun maatschappelijke positie op te eisen. Nee, door vol respect en liefde met je vrouw om te gaan kun je laten zien hoe mannen en vrouwen samenleven die bij de nieuwe wereld van God horen! Petrus roept dus niet op om de maatschappelijke orde te bestrijden, maar om die van binnenuit te veranderen. Buiten het gezin en de gemeente blijft in Petrus' dagen nog zo dat vrouwen onderworpen zijn aan hun mannen, maar binnen het huisgezin en de gemeente geldt dat ze gelijkwaardig zijn. En die levenswijze neemt Petrus heel ernstig. Als een man zijn vrouw niet hoogacht en als medeburger van Gods Koninkrijk erkent, wordt samen bidden moeilijk.
- Vs. 8vv Tenslotte geeft Petrus een paar algemene leefregels voor de christelijke gemeente. Een belangrijke aansporing is dat we geen kwaad met kwaad zullen vergelden (vs. 9), het zijn woorden die direct aansluiten bij het lied over Christus in 2:22-25. En bedenk steeds dat God een rechtvaardige – een getrouwe volgeling van Jezus – niet uit het oog verliest maar luistert naar zijn of haar gebeden.

Vragen

Petrus schreef zijn richtlijnen voor de huisslaven (2:18-21) en vrouwen (3:1-6) in een heel andere samenleving dan de onze, waar mannen de baas waren en waar slavernij gewoon was. Petrus roept niet op om de maatschappelijke orde te bestrijden, maar om die van binnenuit te veranderen. Centraal daarbij staat dat gelovige slaven en hun meesters, vrouwen en mannen ieder burger zijn van Gods Koninkrijk en gelijkwaardige erfgenamen zijn daarvan.

Een belangrijke vraag is dus: Hoe kunnen we de richtlijnen van Petrus over vrouwen en mannen vertalen naar onze tijd?

Auteur: RB

Liederen

Psalm 128

Lied 838

(=Gezang 481 LvdK)

Lied 908

(=Gezang 430 LvdK)

Jezus, vol liefde

Hemelhoog 380

Diep, diep, diep als de zee

Hemelhoog 327

Hij heeft de hele wereld in zijn hand

Hemelhoog 339

De Here zegent jou

Hemelhoog 61

Lees je Bijbel, bid elke dag

Hemelhoog 382

Liefde, blijdschap, vrede

Hemelhoog 115

Auteur: PZ

Adam en Eva, man en vrouw

Adam en Eva, man en vrouw

'Één, twee, hoep! Wat een leukerd ben jij! Ik noem je....'
'Kang, ga, roe! Wat vind jij, aap?' 'Oe, oe, oe!', antwoordt aap.

'En jij olifant?', is dit een goede naam?'

Olifant steekt zijn slurf in de lucht en trompettert. 'Ik denk dat jullie het er wel mee eens zijn!'

Adam kijkt eens rond naar al die dieren. Hij heeft ze allemaal een naam mogen geven. Dat was een flinke klus! Maar nu is het klaar! Hé, hé, even uitrusten!

Adam gaat eens lekker in de schaduw tegen de stam van een mooie boom zitten en kijkt rond naar al die dieren. Hij ziet de leeuwen voorbijlopen. Wat zijn ze mooi! Het mannetje heeft een enorme bos manen rondom de kop. En zijn vrouwtje loopt naast hem en duwt af en toe haar kop tegen zijn brede neus aan. Wat lief! Ze zijn allebei leeuw, toch heeft hij voor het vrouwtje de naam 'leeuwin' bedacht. Allebei prachtig en sterk, maar ook allebei anders. En daar de olifanten! Zó groot! Het mannetje heeft prachtige grote tanden! Het vrouwtje is wat kleiner, met kleinere tanden. Het mannetje mag dan ook het zware werk doen. Hij duwt met zijn gewicht en sterke tanden tegen bomen en struiken om de mooiste takken met de lekkerste blaadjes te laten zakken, zodat het vrouwtje daarvan kan eten. En hijzelf natuurlijk ook. Samen lopen de dieren weer verder. En dáár! Zijn favoriete vogel! De pauw! Wat staat het mannetje te pronken met zijn prachtige staart! Al die kleuren! Geweldig! Hij maakt zich mooi voor zijn vrouwtje dat een rustige kleur bruin heeft en heel bedaard naar het mannetje kijkt die zich van zijn beste kant laat zien. Adam moet een beetje lachen. Wat doet die pauw toch zijn best voor het vrouwtje om te laten zien hoe geweldig hij wel niet is.

Wat zou het fijn zijn wanneer Adam zelf óók iemand had om voor te zorgen, om te laten zien hoe sterk en knap hij is. Om samen mee op te trekken. Om samen te lachen om het grappige gedrag van de apen met hun trucjes. En te genieten van al het mooie van deze tuin die God voor hen had gemaakt. Eigenlijk voelt Adam zich een beetje alleen. Alle dieren zijn samen, maar Adam is maar in zijn eentje. Natuurlijk is God er ook. Met Hem kan Adam meepraten wanneer ze s' avonds samen door de tuin wandelen. Maar dat is tóch anders... God is God en geen mens.

God ziet dat Adam zich alleen voelt, hij merkt dat Adam ook graag met iemand samen zou willen zijn. En God weet dat er iemand bij moet komen. Niet precies zo iemand als Adam. Nee, maar net als bij de dieren iemand die op Adam lijkt, maar tóch anders was. Iemand waar Adam voor kan zorgen, Met wie hij kan praten en samen mee lachen. Net als de leeuw en leeuwin, de olifantenstier en de olifantenkoe, en de pauwenhaan en zijn lieve hen.

En als Adam in slaap is gevallen, pakt God een rib van hem en maakt nóg een mens die erg lijkt op Adam... maar dan een vrouw. Wat is Adam blij! Nu zijn ze samen! En ze kunnen samen genieten van de mooie tuin én de wandelingen met God! Twee mensen, man en vrouw, hetzelfde, maar toch anders. En God ziet dat het heel erg goed is!

Auteur: JV

Man en vrouw

Weet je nog? Petrus, een leerling en goede vriend van Jezus, die heel veel met Hem meegemaakt heeft, wil aan de christenen ver weg in Turkije tips geven over hoe je als christen moet leven. Daarom schijft hij hun een brief. Zelf weet hij nog precies wat Jezus de mensen vertelde over Gods Koninkrijk en hoe je als christen zou moeten leven. Maar voor de mensen die zo ver weg wonen, is het soms moeilijk om te weten te komen hoe dat nou moet. Zéker als ze Jezus nooit zelf gezien en gehoord hebben. En hoe kun je alles wat je geleerd hebt goed onthouden en doorvertellen aan je kinderen en anderen? Daarom wil Petrus de mensen ver weg daar tips over geven.

Hij wil nu iets zeggen tegen getrouwde mensen. Ze mogen een voorbeeld zijn hoe je met elkaar kunt leven. Daarbij denkt hij misschien aan hoe God de man en vrouw bij elkaar heeft gebracht. Adam, de eerste mens, had de taak om te zorgen voor Gods mooie tuin. Daarin groeiden planten en bomen, maar ook waren er allerlei dieren. Adam mocht alle dieren een naam geven. Hij zag steeds mannetjes en vrouwtjes samen, en zelf was hij alleen. Hij kon met niemand samen optrekken. Toen liet God hem diep slapen. Uit één van Adams ribben bouwde God een vrouw. Die gaf Hij aan Adam toen hij weer wakker was. Adam riep uit dat hij zo blij met haar was. In die tijd waren Adam en Eva nog bloot. Zo zag je duidelijk dat Eva er anders uitzag dan Adam. Ze konden ook allebei weer andere dingen. Adam was sterk en moedig, Eva lief en precies. En samen konden ze alles wat er nodig was.

Ja, zo is het bedoeld, bedenkt Petrus. In de tijd waarin hij leeft, zijn de mannen de baas. Maar Petrus weet ook dat bij God mannen en vrouwen evenveel waard zijn. Mannen en vrouwen helpen elkaar en vullen elkaar aan met hun sterke kanten. Zo zijn ze samen vrij om God te dienen. Petrus gaat verder met zijn brief:

Voor de vrouwen die een man hebben geldt dit: accepteer dat je man de leiding heeft. Dan zal zelfs een man die Gods wil niet wil doen, aan je gedrag zien dat je precies doet wat God zegt. Dan is je man zó onder de indruk, dat hij dat ook wel wil. Zorg ervoor dat je mooi bent in wat je dóét, want dat is zoveel belangrijker dan hoe je eruitziet. Als je rustig bent vanbinnen en liefdevol, maakt jou dat veel mooier dan dingen als sierlijk gevlochten haren, gouden sieraden of dure kleren. Als je mooi bent in wat je doet, ziet God dat als een sieraad dat je nooit meer kwijtraakt.

Neem een voorbeeld aan de vrouwen over wie er ook zulke dingen in de Bijbel staan. Ze vertrouwden God en wisten dat hun man de leiding had.

Sara bijvoorbeeld gehoorzaamde haar man Abraham en noemde hem zelfs 'mijn heer'. Zij is als een moeder voor je, als je zoals zij het goede doet en je niet bang laat maken als er moeilijke dingen gebeuren.

Voor de mannen die een vrouw hebben geldt dit: ga verstandig met haar om, want ze is kwetsbaarder dan u. Respecteer haar, want zij mag net als u eeuwig met God leven. Als u dat doet, zal God naar uw gebeden luisteren.

Er is ook iets dat ik tegen alle christenen wil zeggen. Jullie horen allemaal bij elkaar. Wees het daarom met elkaar eens en leef met elkaar mee. Houd van elkaar als broers en zussen. Zorg voor elkaar en wees bescheiden.

Als er iemand naar tegen je doet, doe dat dan niet terug. Als iemand je uitscheldt, scheld dan niet terug. Je kunt zulke mensen beter zegenen door ze het beste toe te wensen. Dan zal God ook goed zijn voor jullie, want daarvoor heeft God jullie geroepen.

Er staat niet voor niks in Psalm 34: 'Als je van het leven houdt en gelukkig wilt zijn, moet je niet over een ander liegen. Je moet niet verkeerd doen, maar goed. Probeer er alles aan te doen om altijd vrede te hebben met anderen. De Heer let op de mensen die zijn wil doen en Hij luistert naar hun gebed. Maar God is boos op mensen die anderen kwaad doen, hen helpt Hij niet.'

Met God bij je, wie zou jou dan kwaad willen doen, als jij steeds het goede doet?

Samen praten

1. Waarom moeten vrouwen de leiding van hun man accepteren?
2. Waarom moeten mannen respect hebben voor hun vrouw?
3. Petrus stuurde zijn brief naar de christenen in verschillende steden in Klein-Azië, waar nu Turkije ligt. Naar mensen waarvan de meesten Jezus nooit zelf gezien of gehoord hadden. Wij wonen ergens anders en leven bijna 2000 jaar later. Toch zijn de tips in Petrus' brief net zo waardevol voor ons. Dat komt doordat Petrus er eigenlijk Jezus' woorden in heeft geschreven, die hij Hem zo vaak heeft horen zeggen. Je kunt deze brief dus lezen alsof Petrus hem nu aan de christenen in jouw stad of dorp heeft gestuurd. Het is goed om die tips te onthouden! Je kunt ze altijd zelf nalezen in Petrus' brief, die bijna achter in de Bijbel staat. Zoek maar eens op!
4. Laat een kind Genesis 2 opzoeken en helpt daar eventueel bij. Laat een ander kind vers 18 en 20-23 voorlezen. Wat was Adam blij met zijn vrouw!

Voor de verteller of vertelster: Neem de Bijbel, evt. in een eenvoudige vertaling. Als je hebt meerdere. Zoek met elkaar op waar Petrus' brieven staan en laat het gedeelte van vandaag zien. Het is goed om kinderen te laten zien dat het echt Gods woord is wat u hen vertelt, en hen te stimuleren zelf de Bijbel te lezen. Voor kinderen die er geen hebben: de Bijbel is in diverse apps gratis te gebruiken.

Auteur:PW

Houd van elkaar als broeders en zusters

We vallen maar meteen met de deur in huis: heb je broers en/of zussen?
Misschien één broer of één zus?
Dan maak je vast wel mee dat je ruzie hebt samen. Dat kan over van alles zijn, iets kleins of toch wel om iets groters. Het kan een poosje duren, van een kwartiertje tot misschien een dag.
Niet leuk en soms moeten je ouders eraan te pas komen om te bemiddelen.
Maar uiteindelijk wordt het opgelost, je houdt tenslotte van elkaar. Je leert er ook nog wat van: geven en nemen en...vergeven.
Als je geen broer hebt of een zus, dan maak je minder ruzie waarschijnlijk. Misschien weleens met een vriend of vriendin, die als een broer of zus voor je is. Dat komt natuurlijk ook voor.
Maar ook dat komt weer goed tenslotte. Je wil hem of haar niet missen, het is en blijft je beste vriend of vriendin. Zo leer je met mensen om te gaan.

Bijbelverhaal

Petrus, je kent hem als leerling van Jezus, schrijft een brief naar christenen die ver weg wonen, in Klein Azië. Zij hebben zijn steun nodig en moeten nog veel dingen leren.
Doordat zij nu bij het Koninkrijk van God horen, zijn sommige dingen veranderd in het omgaan met elkaar. Petrus legt dat uit in zijn brief.
In dit gedeelte schrijft hij hoe je als man en vrouw met elkaar moet omgaan.
Voordat Jezus begon te vertellen over zijn Vader, hoe Hij wil dat we met elkaar omgaan, was het gewoon dat de man de baas was over zijn vrouw. Een slaaf stelde minder voor dan zijn meester. De Romeinen waren de baas over het volk.
Maar God heeft man en vrouw gelijkwaardig geschapen. Ze zijn wel verschillend, maar daardoor vullen ze elkaar juist aan en vormen zij een perfecte eenheid.

Petrus schrijft de brief natuurlijk wel in een andere tijd. De vrouw had toen echt niets te vertellen. De mannen bepaalden alles in de maatschappij. Hoewel het in onze tijd er heel anders aan toe gaat, is het in sommige landen nog steeds zo. Zelfs in landen waar het er eerst net zo modern was als bij ons, is dat de laatste tientalen jaren weer helemaal teruggedraaid. Denk maar aan Iran en Afghanistan. Er kwamen daar andere leiders, die overheersers bleken te zijn en alles weer wilden zoals het vroeger was. Vooral dat mannen het voor het zeggen hebben. En dat in deze tijd!

Petrus schrijft dat vrouwen gehoorzaam moeten zijn aan hun man. En mannen moeten met respect omgaan met hun vrouw. Dat laatste klinkt goed, maar het eerste stukje, dat vrouwen gehoorzaam moeten zijn aan hun man, daar hebben we moeite mee.
Maar zoals gezegd: het was een andere tijd, waarin dat zo ging in de maatschappij.
Het is de bedoeling dat je als man en vrouw samen sterk bent en zo kunt laten zien hoe je veranderingen kunt aanbrengen in de maatschappij. Je vormt dan een eenheid, die God dient.
Man en vrouw dienen elkaar en laten aan de buitenwereld zien hoe God het heeft bedoeld.
Zo komen zij beiden tot hun recht, de man en de vrouw, ieder met hun eigen taken.

lees verder op de volgende bladzijde

Petrus geeft nog meer richtlijnen om met elkaar om te gaan, ook met andere mensen:

*Wees eensgezind
Leef mee met elkaar
Zorg voor elkaar en durf de minste te zijn
Heb elkaar lief als broers en zussen.*

Dat is nog wel te doen...maar:

*Doe geen kwaad terug als iemand jou kwaad doet.
Scheld niet terug als jij wordt uitgescholden,
maar zeg de persoon juist, dan komt de zegen bij je terug.*

Nou ja, daar moeten we nog hard aan werken!

En het is ook zo:

*Als je van het leven houdt en gelukkig wil zijn, en wie wil dat nou niet, moet je niet roddelen en leugens verspreiden.
Dan moet je het kwaad uit de weg gaan en de juiste keuzes maken.
Alles doen om de vrede te bewaren en dan ... zal je zien dat Jezus bij je is, altijd en naar je gebeden luistert.*

Zo, nou, we gaan er het beste van maken, toch?

Zo kunnen wij Jezus' liefde laten zien en wie weet worden mensen nieuwsgierig naar Hem.

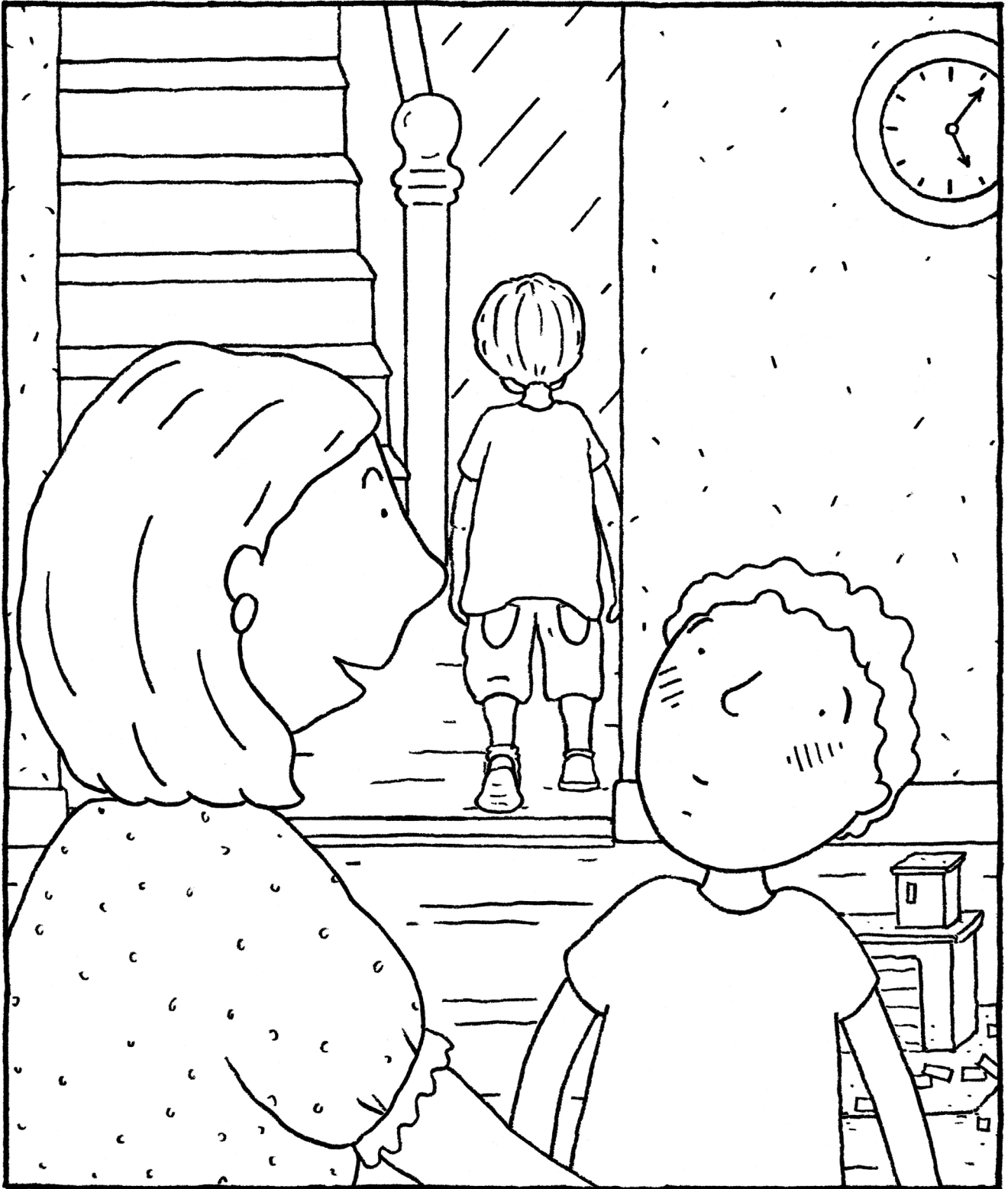
Bijzonder, dat die oude brief van Petrus ook voor ons nog veel kan betekenen...

Auteur: RvBvdB

14 mei 2023

Lijden omdat je zuiver en goed leeft

1 Petrus 3:14-22

Thema: Altijd het goede doen

Doel

De kinderen leren dat ze altijd moeten en mogen uitkomen voor hun geloof.

Toelichting

Nadat Petrus heeft gezegd dat christenen bevrijd zijn met als doel leven voor God, vertelt hij over de mogelijke reacties daarop. Allereerst zegt hij: wie zou er iets tegen het goede kunnen hebben. Het is vreemd als mensen u laten lijden omdat u Christus volgt. Toch gebeurt dat: de lezers van zijn brief ervaren dat aan den lijve. Petrus zegt: trek je niet te veel aan van de reactie op wat je zegt en doet. Jouw opdracht is het goede te doen, net als Jezus die ook moest lijden. Misschien gaan jouw vervolgers zich gaan schamen en veranderen. En als dat niet gebeurt, weet dan dat je net als Jezus zult leven voor altijd

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Vertellen van Jezus

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen Handelingen 5:12-21. Daar zien we de twee reacties op de verkondiging over Jezus. Allereerst komen veel mensen tot geloof en brengen mensen zieken bij de apostelen. Anderzijds grijpen hun vijanden in. Ze zetten hen gevangen. Gelukkig bevrijdt de Here God hen. Daarna gaan ze gewoon verder met het vertellen en doen van het goede.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gestuurd door God

Richtlijnen: Weten de kinderen wat een ambassadeur is? Hij vertegenwoordigt de belangen van een land in het buitenland. De Nederlandse ambassadeur in bijvoorbeeld China bedenkt niet zelf wat hij doet en zegt. Hij krijgt zijn of haar opdrachten van de Nederlandse regering in Den Haag. En die moet hij uitvoeren. Dat kan zijn: een nieuwe leider feliciteren, maar ook klagen over de mensenrechten. Met het eerste is China blij, om het tweede wordt de regering daar misschien boos. Is dat dan de schuld van de ambassadeur? Nee, hij wordt gestuurd.

Zo is het ook met christenen. In wat ze zeggen en doen zijn ze vertegenwoordigers van Jezus. Ze doen niet meer dan Hem volgen. Ze zijn door Hem geroepen en gestuurd. Christenen vertellen anderen het goede nieuws dat God ook van hen houdt. Soms moeten ze ook zeggen dat God iets verkeerd vindt. Misschien reageert hun omgeving daar wel boos op. Petrus zegt: trek je niet te veel aan van de reactie op wat je zegt en doet. Jouw opdracht is het goede te doen, net als Jezus die ook moest lijden. Misschien gaan jouw vervolgers zich gaan schamen en veranderen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Geroepen door Christus

Richtlijnen: Veel mensen stellen de vraag: wat heb ik eraan om te geloven. Krijg ik het daardoor beter? Waarom zou ik het anders doen. Maar het gaat er niet in de eerste plaats om wat wij eraan hebben dat we geloven, het gaat er vooral om wat God heeft aan ons Hoe reageren de jongeren daarop?

God heeft ons verlost met een doel. Dat doel is: het goede zeggen en doen. We worden geroepen door Christus om beschikbaar te zijn voor zijn Koninkrijk, Hem te gehoorzamen.

Anderen kunnen daar op twee manieren op reageren: positief, door ook te gaan geloven. Of negatief: afwijzing en haat. Petrus stelt dat de reactie op ons christen-zijn niet de doorslag geeft. Jij moet altijd bereid zijn te getuigen, altijd zuiver leven voor je Heer. Net als Hij, zelfs als dat lijden zou betekenen. Je kunt ook het voorbeeld van de ambassadeur uit de middenbouw gebruiken.

Extra bijbelgedeelte: Johannes 15: 18-20

Jezus zegt tegen zijn volgelingen dat ze zullen moeten lijden, net als Hijzelf.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

De eerste christenen werden al snel vervolgd 'de vuurproef' (vers 12). Geen wonder: Jezus zelf was om de boodschap gekruisigd, en het evangelie wordt als een bedreiging ervaren: Een Koning hoger dan de keizer van Rome, een God in plaats van alle romeinse afgoden, en een God van liefde voor alle volken in plaats van een God van wetten voor het Joodse volk alleen. Dat zet ook echt heel de wereld op zijn kop.

Die afwijzing en vervolging is een hoofdthema van de brieven van Petrus.

Wees niet verbaasd over de tegenstand. Jezus zelf heeft er toch ook aan geleden? Het betekent juist dat je deel mag hebben aan Jezus en zijn werk! Wees dus trots en dankbaar op de tegenstand.

- Vs. 13v 1) Je inzetten voor het goede is goed omdat God het van je vraagt. Maar het is ook nog eens het beste antwoord tegen afwijzing en vervolging. Want wie heeft er iets op tegen als je goed doet?
2) En dan nog – haat krijgen voor het goede, wat is daar mis mee? Jezus kreeg het immers ook! Houd dus je roer recht
- Vs. 15v Eigenlijk is dit alles wat God vraagt:
1) erkennen
2) Ere-dienst
Dan gaan mensen vanzelf vragen waar die overtuiging en die hoop vandaan komen. Want de mensen zullen het als dapper ervaren dat je vasthoudt aan je geloof. En zullen aan je merken dat je zelfs tegen de weerstand in blijft hopen op Christus. Als je antwoord geeft op hun vragen, let dan op de toon van je antwoord. Niet betweterig, verdedigend of agressief. Dat jaagt het vuur alleen maar aan. Wees zachtmoedig, respectvol en zuiver. Dat verandert mensen van binnenuit. Net zoals Jezus heeft laten zien dat de kracht van liefde, zachtmoedigheid en zuiverheid groter is dan die van haat, macht en geweld.
- Vs. 17 sluit weer zo aan bij vs. 14. Als je toch moet lijden, dan liever niet om je eigen zonde of dubbele tong, maar om het goede. Maar het is ook de conclusie van 13–16: Je hebt hoop en verwachting. Haat, tweedracht en vervolging komen voort uit angst. Je hebt toch ruim genoeg aan zachtmoedigheid en respect? Wat valt er met andere strategie te verdienen?

Er is een opbouw van getuigenis in dit gedeelte.

- Doe wat voor de hand ligt en goed is, al is het spannend. Alleen daarvan kan je de gevolgen dragen.
  - Al vanaf de schepping is het simpel: Erken en breng eer. Dat is op Hem gericht
  - Maar het roept vanzelf reactie op van 'buiten'. In Petrus' tijd, bij de vervolging was de reactie: verbazing over je hoop. In onze tijd, bij verwarring of tijden van wantrouwen en verlies van verbinding is de reactie hetzelfde: verbazing over je hoop.
  - Dan, en pas dan, is het tijd om de drijfveren in je hart en de openbaring in de Schrift te laten zien.
  - Met vervolging of complotten ligt agressie voor de hand. Jij hebt hoop, dus jij hebt geen agressie nodig. Zachtaardigheid, liefde en respect zijn sterker. Juist als ze zwak lijken.
- Vs.18 Met deze strategie ben je niet de eerste. Christus zelf gaat je erin voor. Hij gaf volledige inzet voor het goede, omdat Hij God erkent en eert. En bij Hem gebeurde hetzelfde:
Hij kreeg er soms erkenning voor, maar vaker weerstand. Hem bracht het lijden tot de dood aan toe.
En op die weg was Hij zachtmoedig en respectvol. Hij kon het zich veroorloven, omdat Hij er de dood zelf mee overwon.
- Vs. 19v Deze verzen beschrijven hoe compleet de overwinning van Jezus op de dood was: Hij kreeg niet alleen zelf het leven terug, maar zelfs de doden uit het verleden. Denk maar aan de graven die opengingen toen Jezus op Goede Vrijdag stierf. Dat ging nog over mensen die heilig geleefd hadden. Maar de volledige inzet van Jezus voor het goede, en zijn reine geweten, zijn zelfs nog sterker dan dat: Zelfs de mensen uit de tijd van de zondvloed, die naar Noach niet wilden luisteren, heeft Hij nog mogen bereiken!
- Vs. 21v Noach in de ark: Een zuiver geweten was in Noachs tijd alles wat nodig was om zelfs het oordeel van de zondvloed te overleven. Dan is het voor jou en mij nu ook alles wat nodig is. En dat kan: dankzij de opstanding van Jezus uit de dood mag je er zomaar om vragen, en weet je zeker dat God het je zal geven.

Auteur: KS

Liederen

Psalm 119: 4 en 49

Lied 302

(=Gezang 254)

Lied 656

Mijn hoop is op U, Heer

Opwekking 337

Jezus, vol liefde

Hemelhoog 380

Ik volg de Heer

Hemelhoog 305

Diep, diep, diep als de zee

Hemelhoog 327

Als je gelooft in de Here Jezus

Opwekking voor kinderen 39

Kom in mijn hart

Opwekking voor kinderen 18

Auteur: PZ

Vertellen van Jezus

Op het buitenste plein van de tempel in Jeruzalem, zijn de laatste tijd heel veel mensen. De apostelen zijn daar ook vaak te vinden.

Weten jullie wat apostelen zijn? Apostelen zijn mensen die heel veel van de Here Jezus houden. Zij vertellen graag aan iedereen over de Here Jezus. Vooral de mensen die niet in Hem geloven.

Apostel Petrus is daar ook vaak. Hij vertelt niet alleen, hij doet ook veel. Hij maakt zieke mensen beter. Alle zieke mensen die naar het buitenste plein van de tempel worden gebracht, geneest hij in de naam van de Here Jezus. In het begin waren het nog maar een paar mensen. Maar nu komen er steeds meer. Niet alleen de zieken die in Jeruzalem wonen, worden genezen. Ook de mensen die ergens anders wonen, soms ook heel ver weg, komen met hun zieken naar de tempel toe. Het is vaak ontzettend druk bij de tempel. Overal liggen mensen op bedjes te wachten tot Petrus, samen met andere apostelen, voorbijkomt.

En weet je waar ze over praten? Ze praten allemaal over de Here Jezus. Over zijn liefde voor alle mensen. En dat Hij voor hun verkeerde dingen moest sterven. Maar dat Hij weer is opgestaan, uit de dood! Wat een machtige, sterke God is Hij!

De groep mensen die in de Here Jezus gaan geloven, wordt steeds groter en groter.

In de tempel zijn ook een aantal Sadduceeën. Dat zijn belangrijke mensen uit de tempel. Zij geloven niet dat Jezus is opgestaan uit de dood. En dat Hij weer leeft! En deze Sadduceeën zijn boos, heel boos. Ze zeggen: 'Als het zo doorgaat met die verhalen over Jezus en het beter maken van zieke mensen, dan zijn de apostelen straks machtiger en belangrijker dan wij! Dat mag absoluut niet gebeuren. Die apostelen vertellen de mensen leugens. Er is helemaal niets van waar dat Jezus leeft! Weet je wat, we gaan het direct stoppen. We nemen Petrus en zijn apostelen gevangen, dan kunnen ze helemaal niets meer doen. Ook niet meer vertellen over Jezus! En ook geen zieke mensen meer beter maken.'

De volgende dag lopen die boze mannen met een paar soldaten naar de apostelen toe. Terwijl de apostelen aan het vertellen zijn over Jezus, pakken de soldaten hen beet. Ze binden hen vast. Zo kunnen ze niet meer vluchten. Maar de apostelen lopen rustig met de soldaten mee. Zo lopen ze naar de gevangenis. En worden opgesloten in een cel. Twee soldaten houden de wacht. Zij moeten ervoor zorgen dat niemand de apostelen kan bevrijden uit de gevangenis.

Maar die nacht gebeurt er iets wonderlijks! Een engel van de Heer opent 's nachts zo de deuren van de gevangenis. De engel brengt hen naar buiten en zegt: 'Ga naar de tempel en blijf vertellen over de Here Jezus. Vertel de mensen dat Hij heel veel van ze houdt en dat iedereen die in Hem gelooft, bij Hem mag horen!'

Wat denken jullie? Zouden de apostelen dit weer gaan doen? Ze weten dat ze dan weer gevangengenomen kunnen worden, of nog erger, gedood kunnen worden. Zou jij het durven?

De apostelen wel! Zij houden zoveel van de Here Jezus. Ze kunnen gewoon niet stoppen. Ze willen zo graag iedereen vertellen dat Hij van ze houdt!

Ze denken er niet over na wat er kan gebeuren. De Here God zal bij hen zijn. Ze luisteren direct naar wat de engel heeft gezegd. Ze gaan naar de tempel. Ze vertellen daar alle mensen over Jezus en Zijn grote liefde voor ons!

Afsluiting

Zo mag jij ook net als de apostelen andere mensen over de Here Jezus vertellen. Dat vindt Hij fijn als jij dat doet. Dat is soms best heel spannend, net als in het Bijbelverhaal.

Maar zoals we ook net gehoord hebben: de Here God is altijd bij jou, daar mag je op vertrouwen. Hij zal voor jou zorgen. Hij helpt jou als jij andere mensen en kinderen mag vertellen dat Jezus heel veel van hen houdt. En dat iedereen die in Hem gelooft bij Hem mag horen. Dat is prachtig!

Auteur: RS

Gestuurd door God

Inleiding

Wie weet er wat een ambassadeur is? Je hebt bijvoorbeeld bekende Nederlanders, die ambassadeur zijn van een goed doel. Zij proberen met hun bekendheid aandacht te vragen, of mensen geld te laten geven voor dat goede doel.

Je hebt ook ambassadeurs van een land. Zo'n ambassadeur gaat voor de regering van zijn eigen land in een ander land wonen. Daar vertegenwoordigt hij of zij de belangen van zijn eigen land. Hij probeert dat land dingen te laten doen die goed zijn voor zijn eigen land. Daarbij kan hij niet zelf verzinnen wat hij doet en zegt. Nee, hij krijgt opdrachten over wat hij moet zeggen, vanuit zijn eigen land. Misschien moet hij een nieuwe leider feliciteren. En een andere keer klagen over de mensenrechten. Dan worden ze misschien wel boos op hem, maar is dat zijn schuld? Nee, hij heeft gewoon zijn opdracht uitgevoerd.

Bijbelverhaal

Zo is het ook met christenen, bedenkt Petrus. Ze vertegenwoordigen Jezus als zijn ambassadeurs en doen daarmee wat Hij deed, en zeggen wat Hij zei. Bijvoorbeeld het goede nieuws dat God dan alle mensen houdt. Soms moeten ze ook zeggen dat iemand iets verkeerd doet, dat iets een zonde is. Dan worden mensen misschien wel boos op hen. Maar Petrus wil de christenen in klein-Azië vertellen daar niet te veel van aan te trekken en vol te blijven houden om te vertrouwen op God.

Petrus is zelf al een paar keer in de gevangenis gezet, omdat hij over Jezus en Gods Koninkrijk bleef vertellen, terwijl sommigen dat alleen maar irritant vonden. Maar zelfs in de gevangenis heeft Petrus gemerkt dat God bij hem was. Eens kwam een engel hem er zomaar midden in de nacht uit halen! Nee, Petrus twijfelt geen moment aan God. Dat wil hij anderen ook overbrengen. Jezus is echt Gods Zoon, en wie dat nog niet gelooft, mist zoveel! Die mist ook het eeuwige leven bij God. Daarom blijft Petrus over Hem vertellen. Dat sommige mensen boos op hem zijn, nou ja, dat is toch niet zo raar? Hij is een volgeling van Jezus, dus dan gebeuren er met hem ook zulke dingen. Op Jezus waren sommigen ook boos. Het ergst was het vast toen alle mensen gingen roepen: 'Kruisig hem! Hang Jezus maar aan een kruis!' En dat deden ze... Maar Petrus weet ook dat Jezus met een nieuw, hemels lichaam weer opstond en voor eeuwig de straf voor zonden van de mensen overgenomen had. Nu zijn de mensen die in Hem geloven vrij! Dat moet iedereen weten. Ja, dat moet ook in Petrus' brieven komen. Die stuurt hij aan de gelovige mensen, die in vijf plaatsen in Klein-Azië wonen, waar nu Turkije ligt. Petrus wil hen bemoedigen om vol te houden Jezus de Redder te volgen. Ook als het moeilijk is en mensen boos worden. Petrus' brief gaat verder:

Als het gebeurt dat ongelovigen je laten lijden, omdat je Gods wil doet, dan ben je toch gelukkig te noemen. Wees niet bang voor hun dreigementen en laat je niet in verwarring brengen. Eer Christus de Heer met je hele hart. Als iemand vraagt hoe het komt dat je zoveel goede hoop hebt, sta dan altijd klaar om antwoord te geven. Doe dat altijd vriendelijk en met respect voor de ander. Zorg dat je geweten schoon blijft. Als er dan ongelovigen slecht en beledigend over je goede, christelijke manier van leven praten, zal God zorgen dat ze zich daarvoor zullen schamen. Het is beter te lijden omdat je iets goeds doet, dan om iets dat je verkeerd doet.

Want ook Jezus Christus heeft geleden, en Hij had helemaal niks verkeerd gedaan. Ze hebben Hem vermoord. Maar God maakte Hem weer levend. Hij kreeg als eerste een nieuw lichaam. In de tijd dat Hij dood was, is Hij zelfs naar de geesten gegaan van de mensen die vroeger gestorven waren, om hun te vertellen wat Hij had gedaan. Dat zijn de mensen die leefden toen Noach de ark bouwde, die weigerden te luisteren naar God. Toen werden er maar acht mensen gered van het water.

Als vergelijking hebben we de doop. Het doopwater wast niet je lichaam schoon, maar is een gebed tot God om een schoon geweten, om een witgewassen hart. Door de doop redt God ons, dankzij de opstanding van Jezus Christus. Hij is naar de hemel gegaan en zit nu op de ereplaats, rechts van God de Vader. En de engelen, machten en krachten heeft Hij overwonnen.

Vragen

1. Wat is ook alweer een ambassadeur? Zouden wij ook ambassadeurs van Jezus kunnen zijn? Wie weet er een voorbeeld van wat je dan zou kunnen doen?
2. Ken jij iemand die duidelijk een ambassadeur van Jezus is? Waar merk je dat aan?
3. Bij sommige andere mensen is het minder duidelijk. Maar Petrus roept ons allemaal op Jezus te volgen en te vertegenwoordigen. Om Hem bekend te maken, zonder bang te zijn voor de reacties van mensen. Onze opdracht is het goede te doen, net als Jezus die ook moest lijden. Misschien zullen de mensen die nu naar doen, zich gaan schamen en veranderen. Heb jij wel eens meegemaakt dat mensen naar tegen je doen, omdat je christen of christin bent?
4. Wat kun je allemaal doen als dat gebeurt?

Auteur: PW

Geroepen door Christus

Inleiding

Weet je dat jij een ambassadeur bent en ook een influencer? Weet je eigenlijk wat dat zijn?

Een influencer wel, denk ik.

Je ziet ze op de social media, zijn vaak beroemd en verdienen veel geld. Dat komt omdat mensen hen volgen. Die volgers kopen spullen die de influencers aanprijzen met mooie praatjes. Jij ziet dat en wil dat ook kopen. De influencer krijgt daar geld voor en hoe meer volgers hoe rijker de influencer wordt.

Een ambassadeur is iemand die zijn land vertegenwoordigt in het buitenland.

Nederland heeft in elk land een ambassadeur wonen, een Nederlandse man of vrouw dus.

Zij zijn ook volgers, van de Nederlandse regering. Zij hebben opdrachten gekregen om in dat land uit te voeren.

Zo wonen er in Nederland ook ambassadeurs, uit alle landen van de wereld. Zij hebben van hun regering weer opdrachten gekregen om uit te voeren in ons land.

Bijbelverhaal

Petrus is nog niet klaar met zijn brief aan de Christenen in Klein Azië. Hij heeft ook zoveel te vertellen over Jezus Christus. Zijn hart is er vol van. Hij wil de mensen bemoedigen, want het kan best zijn dat anderen zich storen aan hen. Dat de mensen kwaad worden om de boodschap die de volgers van Jezus brengen. Zij willen graag, net als Petrus, iedereen vertellen over wat Jezus heeft gedaan voor alle mensen. Hij heeft verteld over het Koninkrijk van God, een andere manier van leven.

Jezus is zelfs gestorven voor onze zonden, zodat God niet ons meer straft als wij in Jezus geloven.

Petrus is ook een ambassadeur en een influencer. Maar Petrus verkoopt geen mooie praatjes, hij vertelt de waarheid. En hij wordt er ook niet rijk van.

Hoewel...toch wel; hij is al rijk, want hij is een volger van Jezus.

Petrus schrijft verder...

'Wees niet bang voor de mensen, doe wat goed is. Daar kan niemand toch wat op tegen hebben? Vertel maar over Jezus en over de blijdschap die je ervaart door Hem te volgen.

Vertel over de hoop die je hebt voor de mensen, voor de wereld.

Zij zullen je vragen gaan stellen, vragen hoe het komt dat je zo denkt.

Probeer rustig antwoord te geven. Op een goede manier en niet alsof je alles het beste weet. Je hoeft je niet te verdedigen of agressief te worden. Als je vriendelijk vertelt wat je weet, wat je ervaart doordat je in Jezus gelooft, zullen ze eerder geloven wat je zegt.

En ja, als ze toch kwaad worden, denk dan aan Jezus, die heeft het ook allemaal meegemaakt.

Hij werd een keer bijna in een afgrond geduwd, maar door zijn houding heeft Hij dat voorkomen. Hij liep rustig weg.

Als jullie toch iets naars overkomt, omdat er misschien mensen zijn die kwaad worden om wat je zegt, dan maak je een beetje hetzelfde mee als Jezus. Je mag dan weten dat Jezus bij je is. Jezus heeft zelfs na zijn Hemelvaart nog geprobeerd om de geesten van de verdronken mensen uit de tijd van Noach, die de ark aan het maken was, te bevrijden, door te vertellen over de genade en de liefde van God. Ook zij konden nog gered worden. Jezus' werk gaat gewoon door in de hemel!

Ik hoop dat jullie moed putten uit mijn brief. Morgen schrijf ik verder.'

De Christenen in Klein Azië zijn ook ambassadeurs. Zij voeren de opdrachten uit die zij meegekregen hebben door hun geloof in Jezus Christus. Petrus helpt hen door middel van zijn brief. Hij stimuleert hen en steunt hen met zijn eerlijkheid en liefdevolle woorden.

Heb jij ook weleens een gesprekje over het geloof? Vind je dat moeilijk?

In een clubje van de kerk is dat misschien makkelijker. Iedereen die daar zit wordt met het geloof opgevoed. Maar buiten de kerk om ben je soms een van de weinigen die van huis uit het geloof heeft meegekregen. Dat kan lastig zijn. Durf je wat te zeggen als er gevloekt wordt? Best moeilijk hoor, voor je het weet word je voor 'heilig boontje' uitgemaakt.

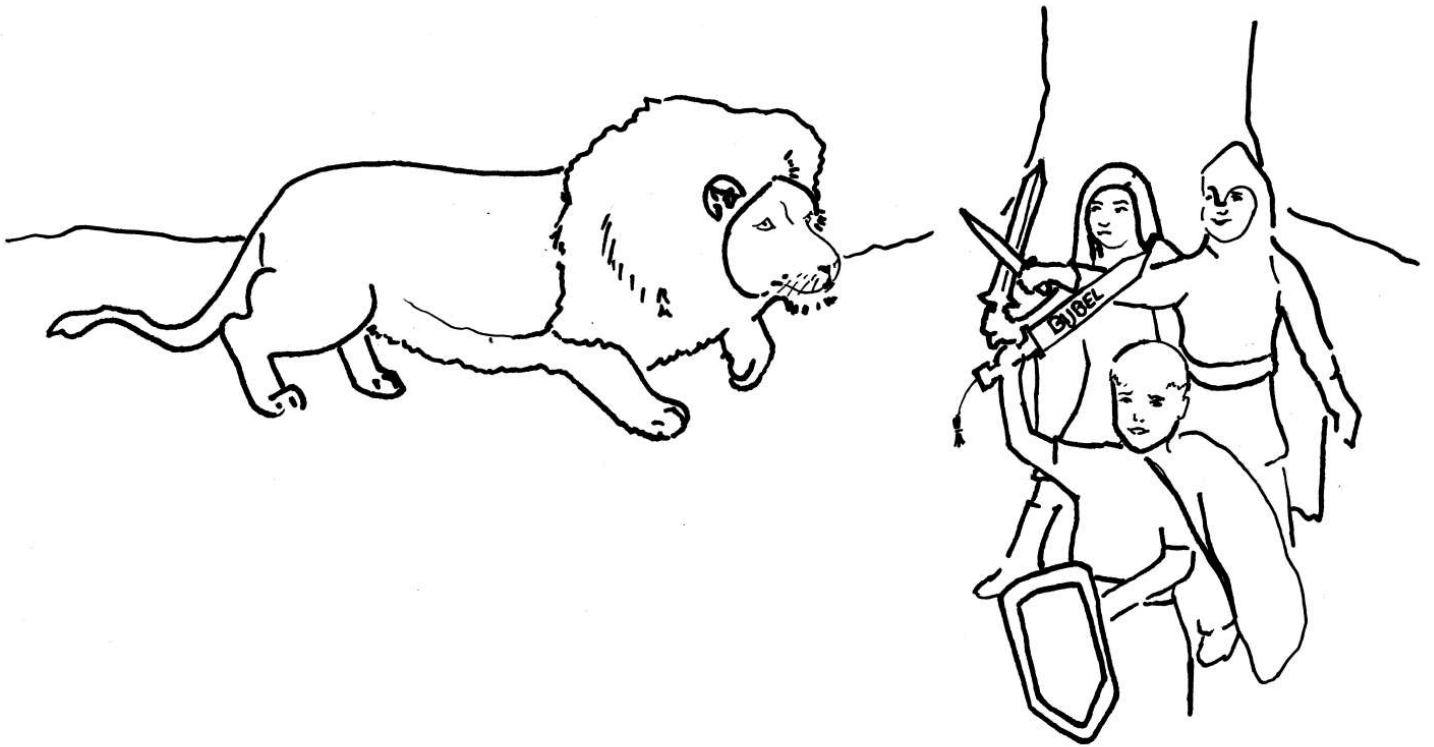
Je moet daar je weg in vinden...doe in ieder geval niet mee. Misschien dat je van Petrus ook een beetje kunt leren om een eerlijke influencer te zijn, een betrouwbare ambassadeur te worden. Je wordt er niet rijk van door geld, wel geestelijk rijk!

Auteur: RvbvdB

18 mei 2023 Hemelvaart

Jezus regeert, ook als wij lijden

1 Petrus 5:8-11

Thema: Koning Jezus is de sterkste

Doel

De kinderen ontdekken dat Jezus heer is over hemel en aarde. Gelovigen zijn veilig bij Hem

Toelichting

Op Hemelvaartsdag vieren we dat Jezus naar de hemel is gegaan. Hij keert terug bij zijn Vader, nadat zijn werk op aarde is gedaan. Jezus mag daar op de troon zitten, Hij mag hemel en aarde besturen. Daarvoor heeft Hij de liefde en de kracht. Je zou denken: dan is alles goed. Maar Gods Rijk is er niet meteen. De blijde boodschap moet worden verkondigd en geloofd. Sommigen geloven, maar anderen verzetten zich. De duivel doet er alles aan zoveel mogelijk kinderen van God te verleiden en voor zich te winnen. Hij is als een leeuw op zoek naar een prooi. Petrus zegt: wees op je hoede, maar wees niet moedeloos. Koning Jezus maakt je sterk, zodat je staande kunt blijven, totdat Hij eens terugkomt.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jezus wordt Koning in de hemel

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen de geschiedenis van de Hemelvaart. Leg daarbij de nadruk op het feit dat Jezus uit de dood is opgestaan en nu zijn werk op aarde heeft voltooid. Hij mag bij zijn Vader thuis komen. Hij mag zelfs koning zijn over hemel en aarde. Hij zit op de troon en zorgt voor Gods kinderen op aarde. Totdat Hij eens terugkomt om voor altijd bij ons te zijn.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Een leeuw op jacht

Richtlijnen: Misschien kun je ter introductie een filmpje laten zien hoe een leeuw zijn prooi vangt. Vertel daarna dat Petrus de duivel vergelijkt met een leeuw die honger heeft. De duivel probeert zoveel mogelijk schade aan te brengen aan de kerk. Hij probeert zoveel mogelijk christenen uit te schakelen. Door ze te ontmoedigen of zelfs met geweld monddood te maken. Daarom moeten we waakzaam zijn, op onze hoede. Hemelvaart leert ons dat we daarbij moeten bedenken dat de Here Jezus sterker is dan de duivel. Hij heeft hem aan het kruis verslagen en is onze Koning in de hemel. Hij vecht voor ons, elke dag.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Eigendom van Christus

Richtlijnen: Petrus waarschuwt in zijn brief voor het gevaar van Gods tegenstanders. Ze kunnen je het leven zuur maken. De duivel lijkt op een leeuw die in gelovigen een prooi ziet. Bespreek met de jongeren of zij zich door hem bespied en bedreigt voelen. Ervaren zij de trekkracht van de boze? Maak het vooral concreet. Toch zijn gelovigen niet vooral een mogelijke prooi van de duivel. Voorop staat dat ze volgelingen van Christus zijn. Hemelvaart leert ons dat Jezus terugkeert bij zijn Vader, nadat Hij het werk op aarde heeft voltooid. Hij zit op de troon en mag hemel en aarde besturen. Daarvoor heeft Hij de liefde en de kracht. Wij zijn zijn eigendom (in leven en sterven zegt zondag 1 van de Catechismus), dat Hij zorgvuldig beschermt. Daar kan de duivel, hoe gevaarlijk en gemeen hij ook is, niets aan veranderen.

Extra bijbelgedeelte: Handelingen 1:1-11

De geschiedenis van Jezus' hemelvaart.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Op Hemelvaartsdag vieren we dat Jezus naar de hemel is gegaan. Vieren?, zul je je misschien afvragen. Jazeker! Hij heeft van God, onze Vader, alle macht in de hemel en de aarde gekregen en dat is een grote troost voor ons, zijn volgelingen op aarde. Dat is reden voor feest! Simon Petrus schrijft in zijn brief aan de christenen in Klein-Azië – dat is tegenwoordig het gebied van Turkije – dat de duivel tekeergaat als een woeste, brullende leeuw. Maar omdat Jezus nu alle macht heeft en aan Gods rechterhand in de hemel zit, zal Hij ons sterk en krachtig maken om de duivel te kunnen weerstaan.

Bij het bijbelgedeelte

8 Wees waakzaam, wees op uw hoede, want u vijand, de duivel, zwerft rond als een brullende leeuw, op zoek naar een prooi. **9** Stel u tegen hem teweer, gesterkt door uw geloof, in het besef dat uw broeders en zusters, waar ook ter wereld, onder hetzelfde leed gebukt gaan. **10** Maar al moet u nog korte tijd lijden, God, de bron van alle genade, heeft u geroepen om in Christus Jezus deel te krijgen aan zijn eeuwige luister. God zal u sterk en krachtig maken, zodat u staande zult blijven en niet meer zult wankelen. **11** Hem komt alle macht toe, voor eeuwig. Amen.

Indeling

5:8-9 De duivel tegenover alle christenen

5:10 Het lijden is voor een korte tijd ten opzichte van Gods geweldige toekomst

5:11 Lofprijzing

Nu Jezus naar de hemel is gegaan, probeert de duivel de christenen tegen te houden, zodat Gods overwinningsboodschap de wereld niet verder in kan. Door middel van politieke, religieuze instanties (overheden, synagogen), maar ook door middel van individuen (Saulus) probeert de tegenstander van God, de kerk weg te pesten of zelfs met geweld te vervolgen.

Petrus, één van de twaalf apostelen van de Here Jezus, vergelijkt de duivel met een brullende leeuw, die op zoek is naar een prooi. Dit probeerde de duivel al in het Paradijs, in de tuin van Eden. Daar wordt hij beschreven als een slang, als een listig en sluw dier (Genesis 3). Maar nu Jezus de overwinning op de duivel behaald heeft met Goede Vrijdag en Pasen, laat hij zijn ware aarde zien: een gewelddadig monster, dat helemaal niet het beste met de mensen voor heeft. Toen in Eden niet en nu al helemaal niet.

In de tijd dat Petrus leefde, wist iedereen wel op wat voor leeuw Petrus doelde. De Berberleeuw leefde toen nog in het wild, in Noord-Afrika. Een mannetjes berberleeuw had zwarte manen die zelfs doorliepen tot onder zijn buik. In Rome werden deze leeuwen gevangengehouden om tegen veroordeelde gevangenen en gladiatoren te vechten in de arena. Het brullen van een leeuw laat de prooi verlammen, zodat de prooi weerloos is en niets meer kan doen. Zelfs niet meer vluchten.

De lezers van Petrus' brief hadden er dus een goed beeld bij. Zo'n hongerige en overweldigende tegenstander kom je liever niet tegen. Maar toch schrijft de apostel dat men zich tegen deze tegenpartij moet opstellen. Het woord voor vijand werd ook wel in de rechtsspraak gebruikt. Het is dus mogelijk om je tegen deze tegenstander te verdedigen, zoals in de rechtsspraak.

Het valt op dat vers 8 en 9 al meteen beginnen met imperatieven of bevelen: '*Wees waakzaam*', '*wees op uw hoede*' en '*Stel u tegen hem te weer*'. Het zijn opdrachten, maar ze houden tegelijk ook troost in. De strijd tegen de diabolos = de duivel is niet verloren. Hij kan dan de gemeente van Christus wel op zijn grondvesten laten schudden en alles door elkaar gooien – wat de Griekse naam voor de duivel suggereert – maar wij hebben het geloof.

Het op onze hoede zijn, staat ook wel gelijk aan *nuchter* zijn en dat betekent niet onder invloed staan. Het doet denken aan Jezus' woorden uit Lucas 21:34:

34 Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt door de roes en de dronkenschap en de zorgen van het dagelijks leven, zodat die dag jullie overvalt, **35** onvoorspelbaar als een val die dichtklapt.

Het gaat dan over de dag van Jezus' terugkomst op aarde. Zo kan ook de aanval van de duivel plotseling zijn, dus moeten we als christenen op onze hoede zijn. Net als soldaten, die plotseling uit een hinderlaag door de vijanden kunnen worden aangevallen. Het waakzaam zijn doet terugdenken aan wat Jezus tegen Petrus gezegd had in Getsemane. Hij, Jakobus en Johannes moesten met Jezus bidden en waken (Marcus 14:34). Het lukte de leerlingen toen niet. Maar nu Simon Petrus zijn brief schrijft, kan hij zijn medegelovigen, de broeders en zusters laten weten dat zij door het geloof in staat zijn om dat te doen, wat hem toen in Getsemane niet lukte. Het geloof in die Jezus, die kort daarvoor ook tegen hem gezegd had in Lukas 22:

31 Simon, Simon, weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. **32** Maar ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.

En dat is nu precies wat Petrus met deze brief doet. Wij geloven in deze Jezus die zo voor Petrus en de andere leerlingen gebeden heeft. Zou Hij dat dan ook niet voor ons doen in de hemel bij God? Petrus laat de gelovigen in Klein-Azië nog weten dat zij niet de enige zijn die lijden of geleden hebben voor hun geloof in Jezus. Vandaag worden we in Nederland misschien wel belachelijk gemaakt om ons geloof in Jezus. Misschien dat mensen het raar vinden dat je op zondag naar de kerk gaat. Maar bedenk dan: het pesten vanwege je geloof kan altijd erger. In landen als India worden kerken zelfs in de brand gestoken en worden christenen met geweld dorpen uitgejaagd. Sommigen worden zelfs gedood. Daar gaat de duivel werkelijk als een brullende leeuw tekeer.

Zie voor meer informatie over de vervolgde kerk:

<https://www.stichtinghvc.nl/verhalen/>

<https://www.opendoors.nl>

Petrus wil de christenen in Klein-Azië laten weten dat ze in het lijden voor Jezus' naam niet alleen staan. Jezus heeft zelf ook geleden en vlak voor zijn lijden zei Hij ook: 'Ze hebben mij vervolgd, dus zullen ze ook jullie vervolgen' (Johannes 15:20).

Petrus weet dat en heeft het zelf ook na Pinksteren in Jeruzalem meegemaakt en nu kan hij zelfs ook dit schrijven (1 Petrus 4):

14 Als u gehoond (bespot) wordt omdat u de naam van Christus draagt, prijs u dan gelukkig, want dat betekent dat de Geest van God in al zijn luister op u rust.

Dat betekent dat Jezus ondanks het lijden, toch regeert met de Heilige Geest op aarde. Het geloof is een gave van de Heilige Geest (Galaten 5:22) en met dit geloof door de Heilige Geest kunnen we de duivel en zijn aanvallen weerstaan. En daarvoor komt God alle eer toe. Daarom volgt er ook een lofprijzing van Petrus in vers 11. Die lofprijzing is er niet alleen voor dat God ons bijstaat in het lijden en dat Jezus regeert, ook als we bespot worden om ons geloof in Hem.

Petrus laat ons weten dat het lijden voor een korte tijd is. Kort? Ja, ten opzichte van de eeuwige luister waarvoor Hij ons geroepen heeft, is het zeker maar een korte tijd. Die God, die de bron is van alle genade – van het leven, van de redding door Jezus Christus, van de Heilige Geest, van Zijn onverdiende liefde, van de vergeving – die zal ons in die korte tijd van lijden de kracht geven en sterk maken om staande te blijven tegenover die brullende leeuw. Je kan hierbij dan ook denken aan de geestelijke wapenrusting waarover Paulus schrijft in Efeziërs 6:10-20. Met zo'n geestelijke wapenrusting van God zullen we niet wankelen.

We hebben namelijk een andere leeuw aan onze kant. De Leeuw uit de stam van Juda, die overwinnaar is: Jezus Christus (Openbaring 5:5). Hem komt inderdaad alle macht toe, voor eeuwig. Dat begint nu al, omdat Hij sinds hemelvaart al regeert vanaf de rechterhand van de Vader en de geschiedenis leidt naar Zijn toekomst van vrede, recht en gerechtigheid. De duivel heeft nog maar een korte tijd voordat Jezus terugkomt om mensen te laten lijden (Openbaring 12:12), maar Jezus heeft alle tijd voor ons om ons dicht bij Hem te houden en Hij heeft de eeuwigheid om ons te genezen van de wonden, die het lijden om zijn naam ons hebben gebracht (Openbaring 21:4 en 22:2).

Amen! Schrijft Petrus als bevestiging erbij en dat betekent dat wat hij schrijft betrouwbaar is en waar.

Auteur: GB

Liederen

Psalm 47

Lied 666

Lied 661

(=Gezang 228 LvdK)

Toen de Heer was opgestaan

Hemelhoog 199

Ik moet weggaan

Hemelhoog 231

Elk oog zal Hem zien

Hemelhoog 720

Door de kracht van de Heilige Geest

Hemelhoog 222

Kom in de kring van Gods gezin

Hemelhoog 398

Hef je hoofd omhoog

Hemelhoog 723

Auteur: PZ

Jezus wordt Koning in de hemel

De Here Jezus is samen met zijn discipelen. Hij praat graag met hen.

Op een keer zegt Hij tegen ze: 'Over een paar dagen ga Ik naar de hemel.'

Wat schrikken de discipelen daarvan! Ze roepen: 'Laat U ons dan alleen achter? Wij kunnen niet zonder U, Heer!' 'Nee hoor, zegt de Here Jezus. 'Ik laat jullie niet alleen. Als Ik in de hemel ben, stuur Ik de Heilige Geest naar jullie toe. De Heilige Geest zal in jullie hart komen en Hij zal daar altijd blijven. Je kunt Hem niet zien, maar Hij is er wel!

Als de Heilige Geest in jullie hart is gekomen, zal Hij jullie helpen bij het belangrijke werk dat jullie straks mogen doen. Jullie mogen dan aan iedereen vertellen dat Ik op de aarde ben geweest. Ik ben voor alle verkeerde dingen die kleine en grote mensen doen, aan het kruis gestorven. Ik heb het hun vergeven, omdat ik heel veel van ze houd. En nu mag iedereen die van Mij houdt en in Mij gelooft, later in de hemel komen! Jullie moeten hun dat gaan vertellen. Vertel maar alles over Mij!

De Here Jezus vertelt verder.

'Ik ga terug naar mijn Vader, de Here God. Het moeilijke werk wat Ik hier moest doen, is klaar. Ik mag dan in de hemel naast de Here God op de troon zitten.

En als ik daar ben, laat Ik jullie niet in steek, hoor! Ik zie jullie toch nog. En Ik zal goed voor jullie zorgen.

Maar, luister goed! Over een poosje kom Ik weer terug uit de hemel. Dan zullen álle mensen zien dat Ik de Koning ben. De Koning van Israël en de Koning van hemel en aarde. Dan wordt het een groot feest. Want Ik kom terug om dichtbij alle mensen te zijn die van Mij houden en in Mij geloven. Alle mensen, klein en groot, mogen dan bij Mij wonen in de nieuwe hemel!

De discipelen proberen goed te onthouden wat de Here Jezus allemaal zegt.

Een aantal dagen later loopt de Here Jezus met zijn discipelen de stad Jeruzalem uit. Samen lopen ze naar de Olijfberg. Dat is een heuvel vlak bij Jeruzalem.

Boven op de Olijfberg blijft de Here Jezus staan. Hij praat nog wat met de discipelen. En dan opeens gaat Hij omhoog, de lucht in.

De discipelen kijken mee, naar boven. Er komt een wolk aandrijven. En ineens kunnen ze de Here Jezus niet meer zien.

Plotseling staan er twee engelen bij de discipelen die nog steeds verdrietig naar boven kijken. De engelen zijn hier naartoe gestuurd door de Here Jezus om hen te troosten. Ze zeggen: 'Wat kijken jullie nog omhoog? De Here Jezus is naar zijn Vader in de hemel gegaan. Hij komt nu niet meer terug. Dat gebeurt later pas.'

Ja, nu begrijpen de discipelen het. De Here Jezus komt vandaag niet meer terug. Het werk van de Here Jezus is klaar. Maar ze weten en vertrouwen dat Hij over een poos terugkomt, zodat iedereen dan echt zal zien: Jezus is de Koning van alle mensen en de hele wereld! En iedereen die in Hem gelooft mag bij Hem horen!

Auteur: RS

Een leeuw op jacht

Inleiding

Laat een filmpje zien van een leeuw, of een aantal foto's van leeuwen.

Schooltv: De leeuw - Koning der dieren <https://schooltv.nl/video/de-leeuw-koning-der-dieren/#q=leeuw>

Maak met de kinderen een overzicht van de eigenschappen van een leeuw. Schrijf het bijvoorbeeld met ze op. Ze noemen eigenschappen die mooi zijn aan een leeuw, maar tegelijkertijd ook gevaarlijk. Bespreek dat met hen. Bijvoorbeeld: mooie manen, heel sterk, beschermend voor zijn kroost, snel, koning der dieren, voor een katachtige een sociaal dier, scherpe tanden, verscheurend, onvoorspelbaar, agressief, brullen. We vinden de leeuw een indrukwekkend mooi dier, maar het is ook een heel gevaarlijk dier.

In de tijd van de Bijbel kende men de leeuw ook. De mensen waren heel bang voor de leeuw. In die tijd gingen de meeste mensen overal lopend naar toe. Er waren geen auto's en alleen rijke mensen hadden paarden of kamelelen. Onderweg was het gevaarlijk, niet alleen voor rovers, maar ook omdat een leeuw je plotseling uit het struikgewas kon overvallen en je dan niet sterk genoeg was om je te verdedigen. Het was belangrijk om bij andere mensen op de weg te blijven, dan was je veiliger, al kon de leeuw dan toch onvoorspelbaar zijn. Iedereen was bang om het gebrul van de leeuw te horen. Dat betekende gevaar en je was nooit snel genoeg.

Maar men vond het ook een prachtig, indrukwekkend dier en noemde hem toen al de koning van de dieren, omdat het het sterkste dier was dat men kende. Koning Salomo uit de Bijbel had in zijn troon beelden van leeuwen verwerkt. Zo liet hij zien dat hij een machtige en sterke koning was.

Zeg nu tegen de kinderen dat ze dit we het nu over het Bijbelgedeelte van vandaag gaan hebben, maar dat we hier straks op terug komen.

Kern

Welke dag is het vandaag, waarom zijn jullie naar de kerk gekomen? (Hemelvaartsdag)

Bespreek met hen het verhaal van Hemelvaart, laat ze vooral zo veel mogelijk zelf vertellen.

Hieronder als leidraad een aantal vragen.

- Wie is er naar de hemel gegaan?
Jezus
- Naar Wie ging Hij?
Zijn Vader, God
- Hoe gebeurde dit?
Hij steeg omhoog, zegende hen en verdween achter een wolk.
- Wie waren erbij?
De discipelen, waarschijnlijk nog wel meer mensen, weten ze nog een paar namen? Johannes, Jacobus, Petrus.
- Wat is er daarvoor gebeurd?
Lijden, sterven en opstanding
- Wat ging Jezus doen in de hemel?
Hij werd en is koning van het heelal. Hij is naar de hemel gegaan om naast God op de troon te zitten. Hij maakt voor alle gelovigen een plaats klaar om bij Hem te kunnen zijn.
- Wat beloofde de Here Jezus?
De Heilige Geest, zodat ze kracht zouden krijgen niet alleen zouden zijn. De engelen die na die tijd verschenen beloofden dat Hij ook weer terug zou komen.
- Wat voor opdracht krijgen de discipelen?
Om overal te gaan vertellen van Jezus en wat Hij heeft gedaan.

De discipelen zijn Jezus gehoorzaam geweest. Daarom weten wij dit verhaal ook nu. Omdat Lucas dit verhaal heeft opgeschreven. De discipelen zijn op weg gegaan om het iedereen te vertellen. En de mensen die het geloofden vertelden het weer verder en gingen ook weer op weg. Steeds opnieuw. Zo ging de goede boodschap van Jezus de hele wereld over. God zelf zorgde daarvoor, door de Heilige Geest. Zo was Jezus steeds dichtbij.

Door de kracht van de Heilige Geest, die van God vandaan komt, zijn deze mensen sterk genoeg geweest om naar God te luisteren. Paulus bijvoorbeeld, maar ook Petrus. Petrus heeft een brief geschreven die in de Bijbel staat en wij dus ook kunnen lezen. In de brief vertelt hij dat het geweldig mooi is wat al de gelovigen doen. Dat ze kracht van God krijgen om te vertellen van Jezus en na te doen wat Hij deed op aarde: Mensen helpen, voor elkaar zorgen, goed doen, van elkaar houden, eerlijk zijn, ècht Jezus na-volgen op zijn weg. En zo van Hem vertellen. Soms is dat echt moeilijk. Ik vind het ook vaak heel moeilijk. Wie ook? (Misschien zijn er die hun vinger opsteken)

Dan wil je liever niet een boodschap doen voor je vader of moeder, want je kijkt zo lekker naar de TV. Of ga je toch niet iemand helpen die gepest wordt, omdat jij dat ook wel een beetje bang bent voor de pester. Of iemand vindt het raar dat je in God gelooft en zegt daar rare dingen over. Je weet niet wat je terug moet zeggen... Ik vind het soms moeilijk om.... (vertel iets wat jij lastig vindt)

Petrus zegt in zijn brief dat de duivel echt zijn best doet om ons van die goede weg af te krijgen. Net als een brullende leeuw die achter het struikgewas vandaan kan springen en ons bang maakt, of ons pijn doet. De leeuw heeft honger, zo heeft de duivel ook honger in slechte dingen. Hij wil ons van God vandaan hebben. Het maakt niet uit hoe, als we maar niet meer naar Jezus luisteren en Hem volgen. Hij zal er alles aan doen om de mensen uit de kerk pijn te doen, tegen te houden, bang te maken, van de goede weg af te krijgen. Soms lukt dat ook. Dan komt er ruzie in een kerk. En zijn mensen druk met ruzie maken en niet met doen wat Jezus van hen vraagt. En in sommige landen in de wereld is de kerk verboden, dan mogen mensen niet bidden of in de Bijbel lezen. Dan kan het zo maar gebeuren dat de duivel sterker lijkt dan God. Maar dat is niet waar!

In de Bijbel staat ook geschreven over een andere leeuw. De Leeuw van Juda, daar wordt Jezus mee bedoeld. Een leeuw die strijdt en wint! Een Koninklijke Leeuw, die voor ons strijdt, elke dag tot Hij terugkomt. Want Hij heeft de strijd al gewonnen toen Hij na drie dagen opstond uit de dood. Die als koning regeert en belooft dat Hij ons wil helpen om sterk en dapper te zijn.

'Let dus goed op', zegt Petrus, 'of je zo'n leeuw ziet, van de duivel. Wees niet bang, maar blijf luisteren naar de Koning Leeuw: Jezus!' 'Weet je wat ook helpt?', zegt Petrus, 'Zoek elkaar op, mensen die, omdat ze geloven in Jezus, broers en zussen zijn en bij elkaar horen. Want als je samen bent kun je elkaar troosten, helpen en voor elkaar zorgen.' Als er iemand valt, kun je hem helpen opstaan. Als iemand pijn heeft, kun je voor hem zorgen. Als iemand bang is, kun je hem hoop en moed geven.

Als we Jezus blijven volgen op zijn weg en trouw blijven, dan kunnen er nog zoveel brullende leeuwen komen en andere gevaren, maar we zullen aan het einde van de weg bij Hem komen, ook al zal het soms moeilijk zijn. Maar Hij blijft dichtbij! We zijn veilig bij Hem!

Afsluiting

Wie kan er iets over vertellen over wat er moeilijk is om op de goede weg te blijven en Jezus te volgen? En als we nou van de weg afdwalen? Wat dan? Gelukkig mogen we altijd terugkomen en weer verder gaan op de goede weg. Jezus vergeeft ons en we mogen opnieuw beginnen. We mogen vallen en weer opstaan, afdwalen en weer terugkomen, denk maar aan het schaapje uit die kudde...wat deed de herder? In sommige landen in de wereld is het erg moeilijk om in God en Jezus te geloven en mag het ook niet. Zo komen er mensen in de gevangenis of zelfs erger. Laten we voor hen bidden dat God hen elke dag kracht blijft geven om vol te houden.

Auteur: NCvD

Eigendom van Christus

Een paar weken geleden hebben we stilgestaan bij Goede Vrijdag. De dag dat Jezus stierf aan het kruis. Maar gelukkig, een paar dagen later vierden we Pasen! God is sterker dan de dood. Jezus stond op uit de dood, Hij leeft, en daarmee heeft hij de zonde en de dood overwonnen. We zijn bevrijd!

Na Pasen hebben de leerlingen van Jezus nog verschillende momenten met Hem doorgebracht. Maar vandaag is Hemelvaartsdag, de dag waarop we stil staan bij het moment dat Jezus naar de hemel ging. Hij is niet meer op aarde. Maar Hij is niet 'weg'. Juist doordat Hij de zonde en de dood heeft overwonnen, en daarna naar de hemel is gegaan, kan Hij koning zijn over de wereld. Over alles en iedereen. Hij is een machtige koning, jouw en mijn koning die de sterkste is van alles en iedereen. Dat is toch goed om te weten. We hebben de machtigste koning, de krachtigste, de almachtige. We zijn dus veilig. Mooi! Maar betekent dat nu dat we achterover kunnen leunen? Rustig afwachten wat er in ons leven gebeurt? Petrus schrijft daar iets over in de brief die hij aan de kerk heeft geschreven, en die ook in de bijbel staat. Lees je mee?

'Wees waakzaam, wees op je hoede, want je vijand, de duivel, zwerft rond als een brullende leeuw, op zoek naar een prooi. Stel je tegen hem teweer, gesterkt door je geloof, in het besef dat je broeders en zusters, waar ook ter wereld, onder hetzelfde leed gebukt gaan. Maar al moet je nog korte tijd lijden, God, de bron van alle genade, heeft je geroepen om in Christus Jezus deel te krijgen aan zijn eeuwige luister. God zal je sterk en krachtig maken, zodat je staande zult blijven en niet meer zal wankelen. Hem komt de macht toe, voor eeuwig. Amen.' Heb je het goed gehoord? 'Wees op je hoede', zegt Petrus. Niet achteroverleunen, dus, maar opletten! Waarom? Omdat, zegt Petrus, er een leeuw rondloopt, op zoek naar een prooi.

De leeuw is de vijand van veel andere dieren. Een leeuw kan een flink hert prima aan. Misschien heb je wel eens een natuurfilm gezien, waarin een leeuw zijn prooi besluit. Tussen het hoge gras door komt hij geruisloos dichterbij. In een omtrekkende beweging sluipt hij op zijn prooi af. Op het juiste moment zet zo'n leeuw een sprint in, jaagt zijn prooi op, en met een grote brul springt hij erop en grijpt 'm bij de keel. Als het zo ver komt, is de prooi meestal reddeloos verloren.

Petrus gebruikt dit voorbeeld om ons te waarschuwen. De duivel, de grootste vijand van God, vergelijkt hij met die leeuw. Zoals een leeuw het juiste moment afwacht om zijn prooi te pakken, zo wacht de duivel op een moment de mensen die met God willen leven, te laten struikelen. De duivel wil niets liever dan dat jij verkeerde dingen doet. Dat je denkt dat je daardoor niet meer bij God mag horen, en het geloof in God en de liefde van Jezus vergeet.

Hoe doet hij dat dan? Hoe kan je die 'leeuw', die om je heen sluipt, dan herkennen? Het klinkt zo groot, zo gevaarlijk. Maar het zit al in kleine dingen. In dat schietspel op je spelcomputer, waarvan je ouders niet willen dat je het speelt. Maar je vriendje heeft het wél op zijn computer. En voor je het weet, ga je steeds vaker bij hém spelen, om, zonder dat je ouders het merken, toch dat schietspel te spelen. Je wordt er steeds fanatieker in, om je tegenstander maar uit te schakelen. Het gaat in je hoofd zitten, en je droomt er van om het hele leger van je tegenstander uit te roeien.

Of die keer dat je alleen thuis bent. Je weet dat je moeder niet wil dat je aan haar spullen komt. Maar hé, ze is er toch niet. Er is niemand thuis. Wie ziet het? Wie heeft er last van? Het geeft toch niks? Je moeder hoeft het toch niet te merken? Dus je doet het toch. Je komt aan de spullen, waarvan je moeder wilt dat je er afblijft.

Dat lijken maar kleine dingetjes, toch? Maar juist dát is nu die leeuw. Die leeuw die om je heen sluipt, die een stemmetje laat klinken in je hoofd, dat zegt dat het écht niet zo erg is. Die zegt dat het niets geeft, als niemand het ziet. Dat stemmetje is eigenlijk van de duivel. De duivel, die probeert om jou dingen te laten doen, die je niet mag doen.

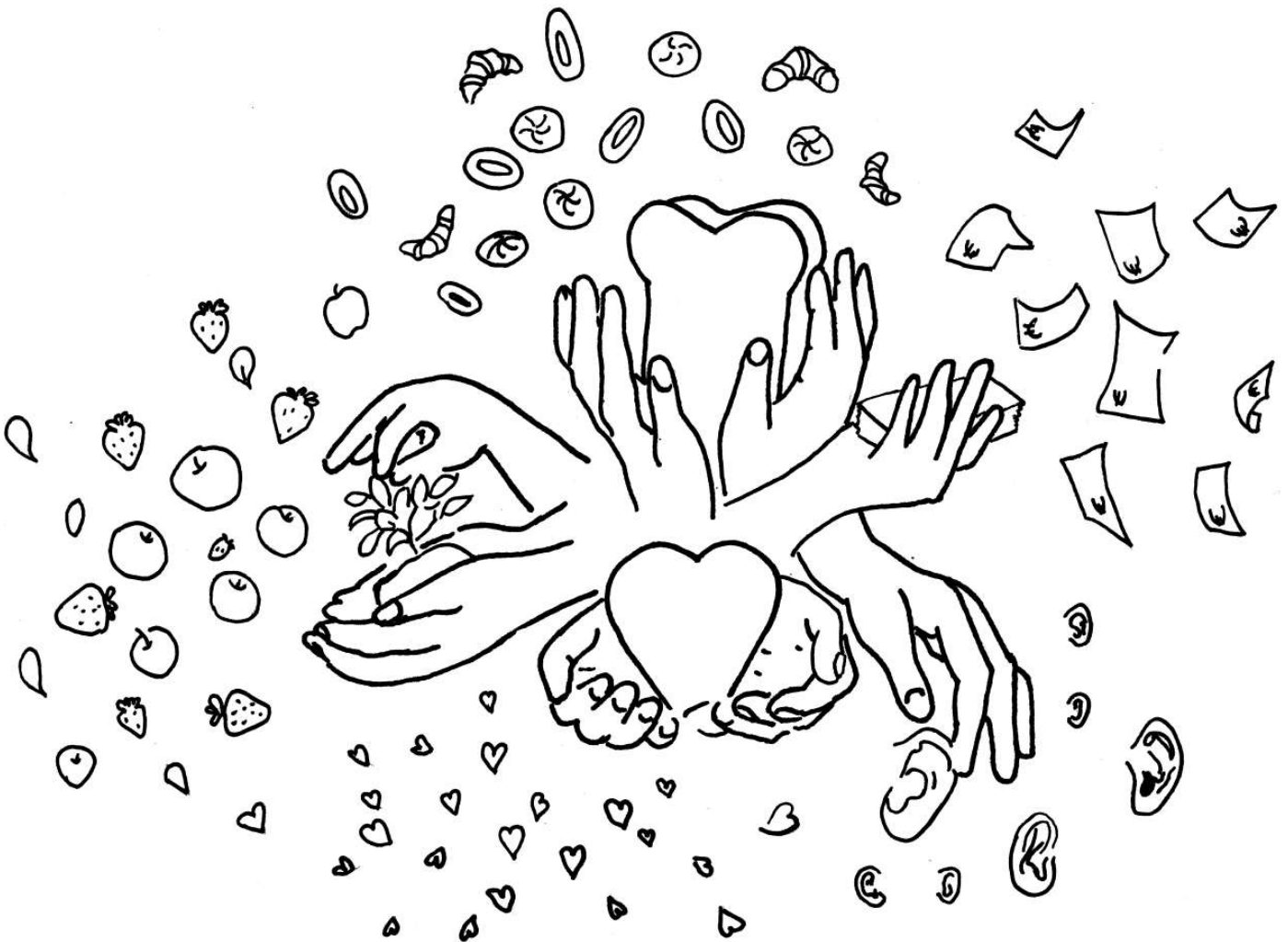
Maar nu even terug naar Hemelvaartsdag. De dag, dat Jezus naar de hemel ging. Dat hij zijn plek innam, naast God op de troon. De plek, waarvandaan Hij koning is over de hemel en de aarde. De plek, waarvandaan hij alles in zijn hand heeft. En Hij houdt niet alleen de hemel en de aarde in zijn hand. Het is nog mooier. Nog groter. Jezus heeft gezegd: Iedereen die in Mij, en in God mijn Vader gelooft, is mijn eigendom. Je bent van mij. Je bent van Jezus. Zijn eigendom. Iets wat van jou is, daar zorg je toch voor, daar waak je toch over? Dat laat je toch niet zomaar afpakken door iemand, die er slechte bedoelingen mee heeft? Zo is het ook met Jezus, met jou en met de duivel. Je bent het eigendom van Jezus. Jezus zorgt voor je, hij waakt over je. Hij laat jou niet afpakken door de duivel, die het kwade met je voor heeft. Mooier wordt het niet. Jezus is koning, vanuit de hemel. De sterkste en de machtigste koning. En jij bent van Hem. Hij zorgt voor je. Hij waakt over je. Hij houdt je veilig, dichtbij Hem. Daar kan niets en niemand ooit iets aan veranderen!

Auteur: MvdB

21 mei 2023

Houd vol om in Jezus' naam het goede te doen

1 Petrus 4:1-11

Thema: Word niet moedeloos

Doel

De kinderen leren dat ze vol moeten houden om voor God te leven, totdat Jezus terugkomt op aarde en alle dingen volmaakt zullen zijn.

Toelichting

Bij het geloven is het verleidelijk alleen naar het heden te kijken. Geloven is niet eenvoudig, omdat God in heel ons leven gehoorzaamheid aan Hem vraagt. Tegelijk krijgen christenen daar lang niet altijd waardering voor van hun omgeving. Waarom zou je daarvoor kiezen? Natuurlijk uit dankbaarheid voor wat Jezus voor jou deed, door zijn lijden heen. Maar ook omdat de toekomst aan Christus is. Hij zal ons leven beoordelen en een wereld brengen waar alles bepaald wordt door zijn wil. Voor iets anders zal geen ruimte meer zijn. Kies daarom nu al elke dag voor deze toekomst. Verspil je tijd niet aan het verkeerde, maar doe het goede met de gaven die God je geeft.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Vertrouw op God

Richtlijnen: Als je gelooft moet je volhouden en gewoon het goede blijven doen. Een goed voorbeeld daarvan is Daniël die niet tot God mag bidden, maar dat blijft doen. Het lijkt verkeerd af te lopen als hij in de leeuwenkuil; wordt gegooid. Maar het vertrouwen van Daniël wordt beloond: hij blijft leven doordat zijn Heer hem beschermt (Daniël 6). Vertel de jongste kinderen dit verhaal.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Blijf altijd het goede doen

Richtlijnen: Ambassadeur van Jezus (14 mei) zijn kan gevaarlijk wezen (18 mei). Niet iedereen zal even blij met je zijn. Is dat reden om het niet te doen? Nee! Ten eerste omdat je gehoorzaam wilt zijn aan je Heer, die ook geleden heeft op aarde. Ten tweede omdat je niet meer wilt leven zonder God. Je laten leiden door afgoden en verkeerde dingen doen is verspilde tijd. Je vindt het, nu je Christus kent, veel mooier om het goede te doen. Je wilt met Jezus de grote toekomst in, waar niets verkeerd is. Daarom wil je ook hier op aarde al een leven vol liefde, waarin je je gaven gebruikt voor God, waarin God de eer krijgt. Als je eerlijk bent, kun en wil je niet anders.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Word niet moedeloos

Richtlijnen: Leven volgens Gods doel met jou kan gevaarlijk zijn. Niet iedereen zal even blij met je zijn, misschien zelfs boos en vol haat. Is dat reden om het niet te doen? Nee! Ten eerste omdat je gehoorzaam wilt zijn aan je Heer, die ook geleden heeft op aarde. Ten tweede omdat je niet meer kunt leven zonder God. Je laten leiden door afgoden en verkeerde dingen doen is verspilde tijd. Je vindt het, nu je Christus kent, veel mooier om het goede te doen. Tenslotte moet je je niet blindstaren op het heden. Daarin betekent geloven soms lijden, maar dat verdwijnt. Gods toekomst komt. Daarin wordt het goede beloond. Gebruik je gaven zo dat liefde, behulpzaamheid en getuigen van Christus God de eer brengen.

Extra bijbelgedeelte: Psalm 125

Deze psalm roept op te vertrouwen op de HEER, om het goede te doen. Het kwade zal niet blijven bestaan, maar eens door God worden verdreven.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In dit Bijbelgedeelte, tenminste in de eerste twee verzen wordt het lijden van de christenen (kan dus ook van ons zijn) in verband gebracht met het lijden van Christus. Christus heeft geleden voor ons. Ons leven ligt in het verlengde van Jezus' lijdensweg.

Zo onderging ik zelf een paar jaar geleden een operatie. Juist op die dagen, met name op Goede Vrijdag, had ik veel pijn. Op die dag moest ik automatisch denken aan het verschrikkelijke lijden van de Here Jezus. Ik vond het wel bijzonder dat ik op Goede Vrijdag zoveel pijn had.

We moeten net als Jezus, zegt Petrus hier, ons wapenen met de gedachte, dat wie in zijn aardse leven geleden heeft, met de zonde heeft afgerekend.

Jezus wist wat er allemaal aan lijden op Hem af zou komen. Dat maakte Hem juist ook weerbaar.

In navolging van Christus kunnen wij dus ook met lijden te maken krijgen. In ons land komt lijden omdat je gelooft weinig tot niet voor, al gebeurt het ook wel. In andere landen word je soms vervolgd omdat je christen bent.

Dat lijden is allemaal een gevolg van de zonde. Ook lichamelijk lijden is een gevolg van de zonde. Jezus heeft door zijn lijden eens en voor altijd met de zonde en de dood afgerekend, ook voor ons. In het verlengde daarvan mogen wij ook ons lijden zien. Tegelijkertijd moeten we niet vergeten, dat wij altijd zondaars blijven en niet als Jezus met de zonde kunnen afrekenen.

Bij ons heeft het dan ook meer weg van een strijd tegen de zonde en ook dat gaat eigenlijk met lijden gepaard, omdat wij aan de zonde willen blijven vasthouden, maar vanwege onze keuze voor Jezus en voor God juist ook niet willen zondigen. (komt in vers 2 naar voren).

Petrus stelt hier dat de christenen toentertijd in Klein Azië veel tijd verspild hebben aan hun vroegere heidense levenswandel. Lees in vers 3 maar na waar de ongelovigen allemaal plezier in hebben. Zondige praktijken kunnen we dat ook noemen. En door niet-christenen wordt dan kwaad over je gesproken wanneer jij daar allemaal niet aan meedoet en aan mee wil doen.

Maar, zo zegt Petrus, ze zullen zich moeten verantwoorden tegenover Hem, die komen zal om te oordelen over levenden en doden.

Ook aan hen, die nu niet meer leven, is het evangelie verkondigd en zij mogen in de geest bij God leven.

Het gaat steeds meer naar het einde van deze wereld. Belangrijk is dan om tot bezinning te komen, helder te blijven, met andere woorden 'opmerkzaam' en te blijven bidden.

Heel belangrijk is elkaar te blijven liefhebben. De liefde is namelijk geduldig en heeft een groot uithoudingsvermogen. Daarna volgen nog gastvrij-zijn en de veelsoortige gaven, die iedereen van God ontvangen heeft te gebruiken om zo elkaar helpen.

Ook wanneer iemand het woord voert, ook Gods woorden daarin laten doorklinken.

Ook bij iemand helpen dat doen vanuit de kracht, die God geeft.

Zo zijn de gemeenteleden bezig te leven tot eer van God, dankzij Jezus Christus.

Op deze manier wordt van de gemeenteleden toen en ook van ons gevraagd om het als christen vol te houden in onze samenleving en wereld, die vaak niet zo christelijk is.

Enkele opmerkingen met betrekking tot de verzen:

Vs.6 Er zijn wel vragen gesteld over wie nou met die 'doden' bedoeld zouden kunnen zijn. We kunnen echter zo goed als zeker stellen dat de christenen, die gestorven zijn, naar de mens gesproken bij de doden horen. Voor God echter, die anders kijkt, leven zij voort tot in lengte van dagen.

Vragen

- Vind jij het soms ook zo moeilijk om tegen je zonden te strijden? Zijn dat ook die zonden, waarover hier gesproken wordt? Losbandigheid, wellust, dronkenschap, bras- en slempartijen en verwerpelijke afgodendienst. Eigenlijk zijn jullie voor deze zonden nog wel een beetje jong dacht ik. Waaraan zouden jullie dan kunnen denken?
- Is 'tegen je zonden strijden' volgens jou ook lijden, omdat je in God en in Jezus gelooft?
- Heb jij ook wel te maken met jongens en meisjes of eventueel andere mensen, die het jou moeilijk maken omdat je gelooft?

Auteur: DR

Liederen

Psalm 133

Lied 360

Lied 146a

Vertel het aan de mensen

Laat je licht maar schijnen

Lees je Bijbel, bid elke dag

Als je gelooft in de Here Jezus

Ik wandel in het licht met Jezus

Trek de wereld in

(=Gezang 237 LvdK)

(=Gezang 20 LvdK)

Hemelhoog 691

Hemelhoog 685

Hemelhoog 382

Opwekking voor kinderen 39

Hemelhoog 346

Opwekking voor kinderen 238

Auteur: PZ

Vertrouw op God

Van dit verhaal is een schetsbordverhaal gemaakt. Dit is tekenen of schilderen terwijl je vertelt. Dit kan heel eenvoudig aan de hand van de volgende aanwijzingen. De kinderen vinden het prachtig! Natuurlijk kunt u het ook gewoon vertellen.

Benodigheden

Een stuk behangpapier, verschillende kleuren waterverf uit een tubetje/fles, penselen. Of een tekenbord en verschillende kleuren krijtjes.

Van tevoren een gedeelte van de tekening maken (zie voorbeeld 1). Op voorbeeld 2 zie je wat je er bij tekent terwijl je vertelt; dit wordt in het verhaal aangegeven met de cursief gedrukte gedeeltes tussen haakjes. Je kunt zelf kijken welke kleuren je gebruikt. Zorg dat alles van tevoren klaarligt, dat je er goed bij kan en de kinderen het goed kunnen zien. Sta er niet voor als je tekent, maar probeer wat aan de zijkant te staan.

De tekeningen zijn eenvoudig, het is immers een **schetsbord** verhaal.

Let erop dat je **éérst** het stukje erbij tekent en **dán** pas vertelt wat het is. Vaak reageren de kinderen er al op als ze zien wat het wordt. Je krijgt dan leuke interactie.

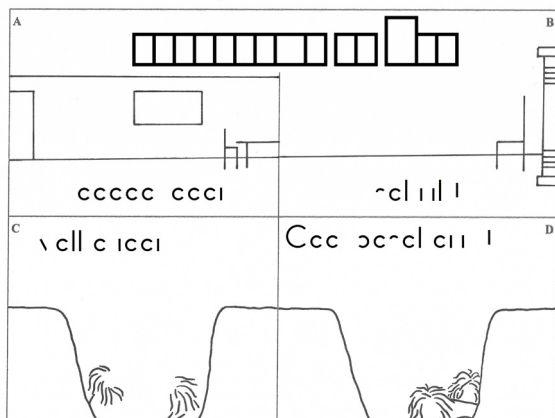
De zin 'vertrouwt op God' is gemaakt van zgn. 'ladderletters'.

Van tevoren schilder/teken je een gele balk met daarin, met rode verf/krijt, de lijnen van de vakken. De ladderletters maak je tijdens het verhaal af met rode verf/krijt. Eventueel kun je met dunne potloodlijntjes van tevoren aangeven waar de strepen van de letters moeten komen.

Gebruik drie verschillende kleuren voor de personen uit dit verhaal.

Eén voor: Daniël, de twee ministers, de koning.

Voorbeeld 1

Inleiding

Neem een bijbel en laat de bladzijde zien waarop staat 'Oude Testament'.

Vandaag gaan we luisteren naar een verhaal uit het Oude Testament.

Laat de bladzijde van het boek Daniël zien.

Het gaat over een man die Daniël heet.

Hij woont niet meer in Israël, maar in Babel en werkt in het paleis van koning Darius.

Maar Daniël is de God van Israël niet vergeten.

O, nee, hij houdt juist heel veel van Hem.

Verhaal

Elke dag praat Daniël met God.

Dan gaat hij bidden, wel drie keer op een dag: 's morgens, 's middags en 's avonds.

Hij vertelt God alles wat hij doet en hij vraagt altijd of God hem wil helpen.

God houdt veel van Daniël. God helpt Daniël.

Daniël is een wijze man en de koning is heel blij met hem.

Samen met twee andere mannen is Daniël een belangrijke minister.

Maar omdat Daniël zo wijs is en zijn werk zo goed doet, wil de koning hem de állerbelangrijkste minister maken.

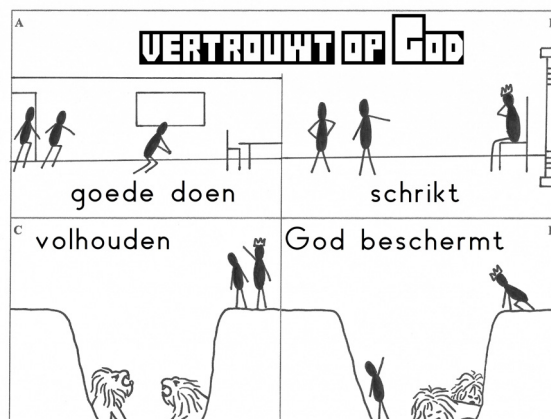
En hem de baas maken over het land.

Dát vinden de andere twee ministers niet fijn.

Ze zijn jaloers op Daniël en ze bedenken een gemeen plan: ze gaan naar de koning en zeggen: 'Koning, wij vinden dat er een nieuwe wet moet komen, een nieuwe regel. U bent zó belangrijk, dat alle mensen alleen maar iets aan ú mogen vragen, aan niemand anders en ook niet aan een god. Als ze dat toch doen moeten ze in de kuil met leeuwen gegooid worden.'

De koning vindt het een goed plan. En schrijft de nieuwe wet, de nieuwe regel, op papier.

Voorbeeld 2

Nu moet iedereen doen wat de wet zegt: 'Dertig dagen lang mogen de mensen alleen aan de koning iets vragen. Al die tijd is het verboden iets te vragen aan een ander mens of aan een god, en wie dat toch doet wordt in de kuil met leeuwen gegooid.' Het is een wet die niet veranderd mag worden, een wet van Meden en Perzen.

A

Als Daniël dit hoort gaat hij gelijk naar huis, en wat doet hij? Hij gaat *(teken Daniël)* bidden. Hij vraagt aan God of Die hem wil helpen. *(teken de twee mannen terwijl je verder vertelt)* Op dat moment rennen de twee ministers het huis binnen. Ze zien dat Daniël aan het bidden is. Hij vraagt iets aan zijn God en dat is verboden! Maar Daniël wil het *(maak de letters 'goede doen' af)* goede doen en blijft bidden.

B

De twee ministers gaan gelijk naar het paleis van de koning. *(teken de koning zonder armen)* Koning Darius zit op zijn troon. *(teken de ministers)* De ministers gaan voor de koning staan. 'Koning, u hebt toch gezegd dat iedereen dertig dagen alleen aan u iets mag vragen?' 'Ja', zegt de koning, 'Dat heb ik gezegd. Het is een wet van Meden en Perzen. Daaraan kan niets veranderd worden.' 'Nou,' zeggen de ministers gemeen, 'Daniël luistert niet naar die wet. Hij knielt drie maal per dag om tot zijn God te bidden!' Als de koning dat hoort *(maak het woord 'schrikt' af)* schrikt hij heel erg. Hij slaat zijn *(teken de arm van de koning)* handen voor zijn ogen. O, nee! Hij moet doen wat in de wet staat. Wat erg, nu moet hij Daniël in de leeuwenkuil laten gooien! Wat vreselijk!

C

(teken Daniël) Daniël wordt meegenomen. *(teken de leeuwen terwijl je verder vertelt)* Ze gaan naar een kuil, een diepe kuil. Daarin zitten leeuwen die honger hebben, heel veel honger. Grote, hongerige leeuwen. *(teken de koning)* De koning loopt met Daniël mee en zegt: 'Daniël, ik hoop dat de God die jij zo trouwt dient je zal bevrijden'. Daniël geeft niet op. Hij weet dat hij altijd iets aan God zal blijven vragen. Dat hij altijd zal blijven bidden. Daniël blijft *(maak het woord 'volhouden' af)* volhouden. Dan wordt Daniël in de kuil met leeuwen gegooid.

D

Heel de nacht kan de koning niet slapen. Hij vindt het zo erg dat Daniël in de leeuwenkuil moest. Als het morgen wordt gaat hij zo snel als hij kan naar de kuil. *(teken de koning)* De koning buigt voorover om in de kuil te kijken. 'Daniël!', roept de koning, 'Heeft God die jij zo trouw dient je kunnen redden van de leeuwen?'

Dan hoort hij een stem, de stem van Daniël! *(teken Daniël)* 'Koning, mijn God heeft zijn engel gestuurd en ervoor gezorgd dat de leeuwen hun bek niet open konden doen. Ze hebben mij niets gedaan!' *(maak het woord 'God beschermt' af)* 'God beschermt mij'. *(teken de leeuwen terwijl je verder vertelt)* De koning kijkt nog beter naar beneden, hij ziet Daniël staan tussen de leeuwen. De leeuwen doen hem helemaal niets! Wat een wonder! 'God weet dat ik onschuldig ben, koning, en dat ik u niets heb aangedaan!', zegt Daniël. Wat is de koning blij. Hij laat Daniël uit de kuil halen. Iedereen kan zien dat er niets met hem gebeurd is. Want, Daniël *(maak de ladderzin 'vertrouwt op God' af)* vertrouwt op God.

Afsluiting

Zing samen het lied 'Daniël' van Elly en Rikkert. <https://www.youtube.com/watch?v=ipk2MORIDws>

Extra: Korte objectles over Gods bescherming

Benodigdheden:

- gepelde sinaasappel
- sinaasappel met schil
- kan met water

Daniël blijft volhouden. Hij blijft trouw aan God. Waarom? Daniël is een vriend van God. Hij laat zien dat hij van God houdt. Hij weet dat God van hem houdt, dat God voor hem zorgt, dat God bij hem is, wat er ook gebeurt. Daniël vertrouwt God. Als hij in de leeuwenkuil gegooid wordt, houden de leeuwen hun bek dicht en doen Daniël geen kwaad. God is bij Daniël in de leeuwenkuil. God beschermt Daniël.

Sinaasappels truc

Gepelde sinaasappel pakken

Kijk eens naar deze sinaasappel. *In kan met water doen: zal zinken.*

Wat is er gebeurd?...

De sinaasappel zinkt naar beneden, helemaal onder in het diepe water.

Ongepelde sinaasappel pakken.

Maar kijk eens naar deze sinaasappel

Ongepelde sinaasappel in kan met water doen: Blijft drijven.

Wat gebeurt er nu?

Deze sinaasappel zakt niet naar beneden. Hoe komt dat?...

De schil beschermt de sinaasappel, daarom blijft hij drijven.

De schil zorgt ervoor dat de sinaasappel veilig is in het water.

Zo beschermt God Daniël. God is rondom Daniël, zodat de leeuwen hem geen kwaad kunnen doen.
Wat een groot wonder!
God beschermt Daniël, de leeuwen hebben hem niet opgegeten.
Wat was Daniël trouw aan God. Wat had hij een groot vertrouwen in God.

Zo mogen wij ook trouw zijn aan God.
Van Hem houden, naar Hem luisteren, doen wat Hij fijn vindt. Dat is niet altijd makkelijk. Maar we mogen volhouden, blijven bidden, blijven proberen. God wil ons helpen. Hij is erbij. We hoeven het niet alleen te doen. Want Hij houdt superveel van ons!

Auteur: EZD

Blijf altijd het goede doen

Inleiding

Ik ga een verhaal vertellen over twee beste vriendinnen. Luister goed, want jullie mogen bedenken hoe het verhaal afloopt.

Tessa vertelt: 'Rosalie is mijn vriendin en ze is best stoer. Ze is, denk ik, de beste met gym en ze durft heel veel. Ze klimt graag in bomen. Ze kan het snelste rennen van de klas. Ze is niet bang voor die vervelende jongens van groep 8 die op het schoolplein zo vaak de bal afpakken. Dan gaat ze voor ze staan en zegt gewoon: 'Geef die bal terug! Dit is niet eerlijk!' En dan doen ze het nog ook! Rosalie is de baas over zichzelf en nooit bang. Dus ik vind haar best stoer. Ze zegt dat ik haar allerbeste vriendin ben. En ik geloof haar, wij zijn beste vriendinnen en we doen bijna alles samen. Maar weet je wat zo raar is: haar vader en moeder gaan naar de kerk en zij gaat mee. Wij komen nooit in de kerk. Ik ben wel eens een keer mee geweest met Rosalie en toen vertelden ze daar wat je allemaal niet mag doen. Niet schelden, geen lelijke woorden zeggen, niet vechten, niet iets pakken wat van een ander is. Streng hoor. En helemaal niet stoer. Toch zegt ze niets raars over de kerk of haar ouders. Zij vindt het gewoon. Dus gisteren vroeg ik haar of ze echt alles durfde. 'Nee', zei ze toen, 'maar wel bijna alles.' En ze lachte naar me. 'Wij zijn beste vriendinnen toch? De allerbelangrijksten voor elkaar toch?', zei ik. 'Ja', zei ze toen, 'dat zijn wij.' Maar ik wil weten of zij mij ook het allerbelangrijkste vindt.... 'Ga je mee naar de supermarkt?', vroeg ik. 'Ik moet een boodschap doen voor mijn moeder.' Dat was niet waar, maar dat vertelde ik haar niet. 'Ja, leuk!', zei ze. In de supermarkt pakte ik een reep chocolade en stopte die onder mijn jas. Ook gaf ik er één aan haar: 'Hier, stop in je zak', zei ik. 'dan hoeven we er niet voor te betalen. Wij doen alles samen, toch? Of durf je dit niet?' Ze keek me aan, pakte de reep chocolade uit mijn hand en weet je wat ze deed?'

Besprek met de kinderen hoe het verhaal verder zou kunnen gaan.

Vraag hen wat dit verhaal met gehoorzaamheid aan God te maken heeft.

God vraagt je iedere keer het goede te kiezen. Het is goed om Hem gehoorzaam te zijn. Maar soms is het best moeilijk om daar naar te luisteren. En is de keuze ook moeilijk. Je moet nadenken over wat goed zou zijn om te doen. Voor Rosalie is het eigenlijk kiezen tussen haar vriendin of gehoorzaam zijn. Gelukkig dat we ouders en familie hebben, vrienden en de kerk. Daar kunnen we leren van elkaar wat goed is en hoe we het kunnen doen.

Kern

Neem een kinderbijbel met platen mee. Laat platen zien van enkele van de volgende personen. Bijvoorbeeld Mozes, Rachab, Ester, Daniël, Jeremia, Stefanus en Paulus. Vraag aan de kinderen of ze weten wie het zijn en wat voor moeilijke keuze(s) ze in hun leven moesten maken.

Mozes: naar de farao gaan met de kans om gedood te worden en daar om vrijlating van het volk Israël vragen. Rachab: verborg de verspieders om de God van het volk Israël de stad Jericho in handen te geven.

Ester: koos ervoor om het volk Israël te redden, ook al kon het haar haar leven kosten.

Daniël: bleef bidden tot God ook al mocht het niet van de koning en belandde in de leeuwenkuil.

Jeremia: moest van jongs af aan Israël de boodschap geven dat zij God gehoorzaam moesten zijn, ook al wilden ze die boodschap niet horen en behandelden ze hem slecht.

Stefanus: vertelde over Jezus tot ze hem stenigden.

Paulus: reisde na zijn bekering door ontelbare steden en vertelde overal de goede boodschap van God, ook belandde hij daarvoor in de gevangenis, kreeg hij stokslagen en moest hij vluchten.

Gehoorzaamheid. Daar ging en gaat het om. Deze mensen kozen voor gehoorzaamheid aan God. Ook al betekende de keuze dat ze moeilijke dingen zouden meemaken.

Maar waarom?

Waarom wilden zij God gehoorzaam zijn en willen al de mensen die nu geloven dat?

Omdat we geloven dat God goed is. Hij weet wat goed is voor ons en heeft een geweldige toekomst voor ons. Hij houdt ongelofelijk veel van ons. Kijk maar naar Jezus! Door Jezus zijn onze zonden vergeven en mogen we altijd weer opnieuw beginnen. Hij blijft bij ons tot Hij alles nieuw en goed zal maken.

In het woord gehoorzaam zit het woord 'horen', luisteren. We luisteren naar de stem van Jezus. Hij vraagt ons Hem na te doen zoals Hij heeft gedaan toen Hij hier op aarde was. Hem na te doen is gehoorzaam zijn. En daar kun je blij van worden, ook al is het wel eens moeilijk. Maar vergeet het niet: God houdt van je!

Gehoorzaamheid begint in het kleine. Wij hoeven hopelijk nooit te vluchten, omdat we in God geloven en komen niet in de gevangenis. Weet je waar Petrus in zijn brief over vertelt hoe wij gehoorzaam kunnen zijn?

Door veel van elkaar te houden.

Iemand vergeven als hij of zij lelijk tegen je gedaan heeft.

Vriendelijk voor elkaar te zijn.

Vrienden zijn voor elkaar.

Trouw zijn.

Iets wat je goed kunt gebruiken voor God.

Al deze dingen doen met God in gedachten, we doen het voor Hem.

Kunnen jullie dingen noemen waarin je gehoorzaam bent aan God?

Kun je iets noemen waar je goed in bent en wat je zou kunnen gebruiken voor God?

Onthoud:

Het gaat om je gehoorzaamheid, niet om het resultaat.

Misschien lukt iets helemaal niet, maar ben je wel gehoorzaam geweest... Dan was/is het toch goed.

Als er tijd is kun je hier nog over doorspreken, een voorbeeld noemen. Misschien iets uit je eigen leven...

Afsluiting

Zullen we bidden voor alle gelovige mensen? Voor de kerken over de hele wereld? Dat we God gehoorzaam zullen zijn en blijven en erover blijven nadenken hoe we Hem gehoorzaam kunnen zijn?

Zullen we ook voor elkaar bidden? Of God jou en mij door zijn Heilige Geest dapper maakt om gehoorzaam te zijn? Eigenlijk best wel een beetje stoer... 'Stoer' voor God...

Auteur: NCvD

Word niet moedeloos

We gaan vandaag nog een stukje verder in de brief, die Petrus aan de kerk in zijn tijd heeft geschreven. Het is niet altijd makkelijk. Maar wel belangrijk dat we proberen te begrijpen wat Petrus heeft opgeschreven. Zoals nu de dominee in de kerk uitlegt, wat geloven voor ons betekent, zo heeft Petrus in deze brief ook uitgelegd aan de mensen in de kerk, wat er belangrijk is als je gelooft.

Een van de dingen die Petrus uitlegt, is dat je vol moet houden om de goede dingen te doen. Vol moet houden om de dingen te doen, die God van ons wil. Ook als anderen dat maar stom vinden. Of erger, als ze jou het leven zuur maken, omdat jij probeert het goede te doen. Petrus zegt: 'Denk er maar steeds aan, dat Jezus tijdens zijn leven op aarde voor ons heeft geleden. Speciaal voor jou en mij, om ons te redden. Als je daar aan denkt, wil je je laten leiden door wat God wil.'

Misschien zijn er dingen, waaraan jij niet mee wil of mag doen. En je vrienden of vriendinnen doen het misschien wel. Bijvoorbeeld het spelen van dat schietspel, waar het vorige week over ging. Of misschien is er een bepaalde film, waar jij niet heen mag van je ouders, en je vriendinnetje wel. Dan zegt Petrus: 'Ze zullen het vreemd vinden dat je niet meedoet. Misschien gaan ze daarom zelfs kwaad over je spreken.'

Dat is lastig hè? Als mensen je niet begrijpen, je maar 'vreemd' vinden omdat je gelovig bent en naar de kerk gaat... daarom misschien zelfs over je roddelen. Dat klopt, dat is ook moeilijk. En al helemaal niet leuk. Maar dan zegt Petrus: 'Al die dingen, dat is verspilde tijd.' Hij bedoelt daarmee, dat er belangrijkere dingen zijn. Het is zonde om tijd te besteden aan dingen die tegen Gods wil in gaan. Er zijn betere dingen om je tijd aan te besteden. En eigenlijk wil je dat ook liever. Omdat je in God gelooft, van Jezus houdt en bij Hem wil horen.

Petrus geeft een paar voorbeelden van dingen die je wél moet doen. Dingen waarvan je blij wordt, die je een goed gevoel geven van binnen. Het zijn dingen die ook goed zijn voor de mensen om ons heen. Lees maar wat Petrus schrijft: Heb elkaar lief. Wees gastvrij voor elkaar, zonder te klagen. Kijk, daar kan niemand iets op tegen hebben, toch? Dat is goed voor ons allemaal. Voor jezelf, én voor de mensen om ons heen.

Petrus schrijft nog meer. Iedereen heeft gaven van God gekregen. Welke gave heb jij? Vind je het lastig om dat te verzinnen? Ik zal je helpen met een paar voorbeelden. Misschien houd jij er van om in de keuken iets lekkers te bakken. Koekjes, of een lekkere cake. Of misschien kan jij heel mooi voorlezen. Of muziek maken. Of ben je een handige jongen in de tuin, en houd je van gras maaien of onkruid wieden. Nou, zegt Petrus dan, gebruik die gaven dan! Gebruik ze, om anderen te helpen. Dan ben je met de goede dingen bezig.

En dan? Als je dat doet? Dan zul je toch zeker wel beloond worden?

Weet je, misschien heb je al héél vaak iets lekkers gebracht bij die oude mevrouw uit de kerk. Maar ze blijft toch altijd een beetje zeuren, een beetje somber ook. Of je zet al weken achter elkaar de klike buiten voor die brommerige buurman, omdat je tóch die van jullie zelf ook aan de weg moet zetten. Maar hij blijft maar brommen tegen je.

En toch... ga er tóch maar mee door. Omdat je de goede dingen doet. En je doet dat, omdat het is wat God van ons wil. Je wilt niet leven zónder God en de verkeerde dingen doen, maar leven mét God en het goed doen. Ga er daarom mee door. Geef niet op. Word niet moedeloos, dat het tóch niets uitmaakt wat je doet. Hou vol. Ook als die oude vrouw somber blijft. Oók als de buurman blijft brommen.

Ja, we willen allemaal graag beloond worden voor de goede dingen die we doen. Dat is logisch. Dat wil ik ook. Dat wil iedereen. Maar dan moet je nog éven luisteren.

Als je gelooft in God, dan geloof je ook dat het niet ophoudt bij deze aarde. Dat het niet ophoudt als je leven op aarde eindigt, als je sterft. Er is meer. Veel meer. Want uiteindelijk komt de dag dat Jezus terugkomt. Dan zal alles nieuw zijn. Alles. De hele aarde én de hemel. En weet je wat zo mooi is? Dan zal álles goed zijn. Dan is die sombere vrouw niet meer somber, maar blij! Dan bromt die buurman niet meer, maar fluit hij een liedje. Dan maakt God alles goed.

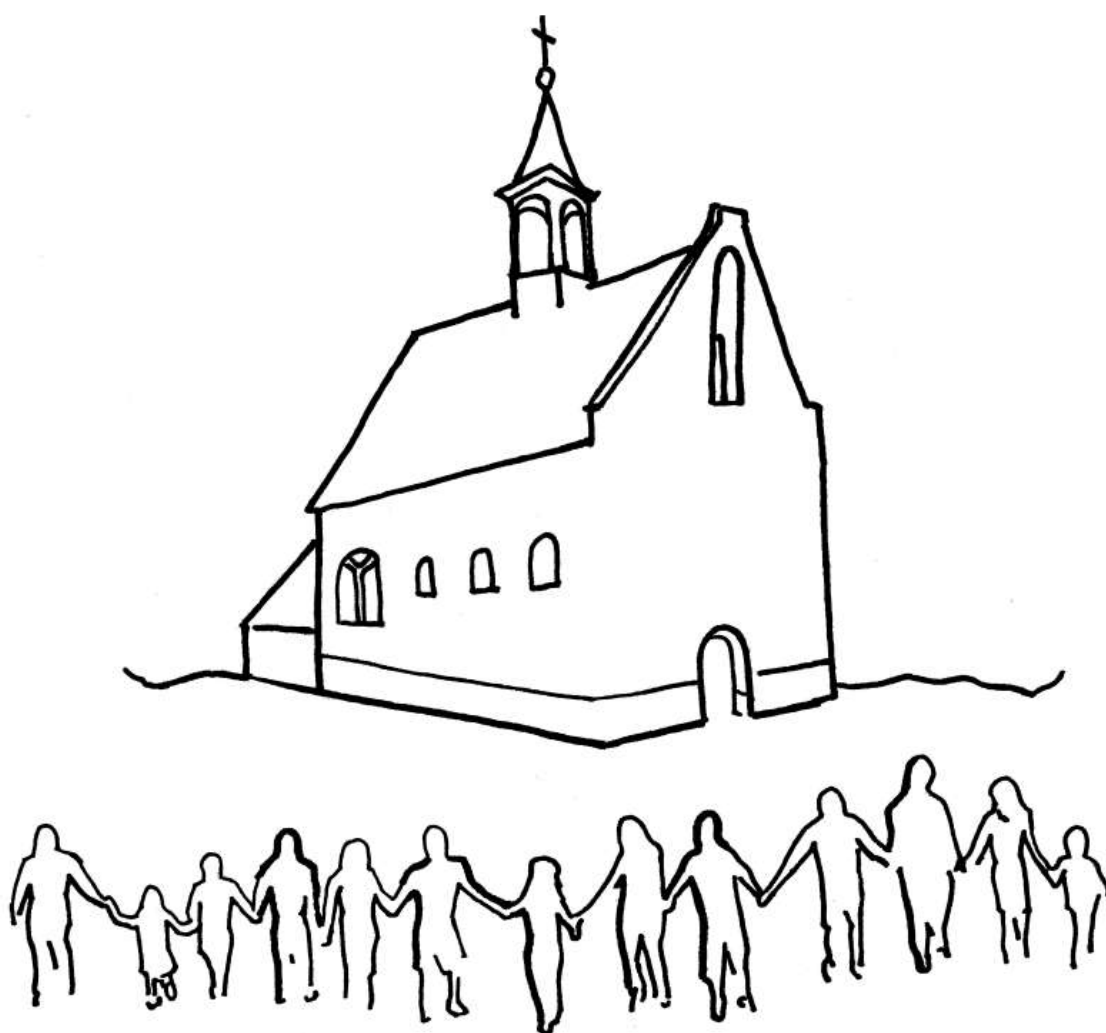
Ook als je het nu niet merkt, toch zijn de goede dingen die je doet niet voor niets. Je doet het omdat God het wil, omdat je wil doen wat Hij van je vraagt. Het goede dat je nu doet, wordt beloond. Misschien nu al, maar zéker in Gods toekomst. Daar mag je op vertrouwen. En daarom: word niet moedeloos. Hou vol. Doe het goede en blijf dat doen. Ook als dat soms lastig is. Want het is niet voor niets. Zéker niet!

Auteur: MvdB

28 mei 2023

Ook jij hebt de kerk nodig

1 Petrus 5:1-7 en 12:14

Thema: Samen in de naam van Jezus

Doel

De kinderen leren dat Gods kerk een veilige plaats is waar liefde is en je Christus echt leert kennen.

Toelichting

Op Pinksteren zien we de kracht van Gods Geest. Opeens wordt de overwinning van Jezus zichtbaar en het geloof in Hem een brede, snelgroeïende beweging. Mensen worden gedoopt en dienen samen hun Heer. Ook vandaag nog. We zijn op weg naar de toekomst, samen. We zijn kerk om samen God te leren kennen en in zijn naam elkaar en de mensen om ons heen lief te hebben. De kerk moet een veilige plaats zijn, waar je vragen mag stellen, veiligheid en hulp kunt zoeken, waar je getroost wordt in je verdriet. Maar ook waar je samen kunt vieren dat een leven met God mooi is. Samen zingen en bidden, samen luisteren en leren, samen ...

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Samen geloven in Jezus

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen de geschiedenis van Pinksteren (Handelingen 2:1-13). Leg daarbij de nadruk op de groei van het aantal gelovigen. God laat een kerk ontstaan, waarin mensen samen geloven. Welke dingen doe je samen in de kerk?

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Samen één kerk

Richtlijnen: Op Pinksteren horen we dat God zijn Geest geeft aan de apostelen. Zij getuigen van Jezus en dopen iedereen die in Hem gelooft. De gelovigen komen regelmatig bij elkaar. Ze laten elkaar niet meer los. Petrus zegt dat dat ook de bedoeling is. Je hebt verantwoordelijkheid voor elkaar. Leiders doen niet wat ze zelf willen, maar wat God goed vindt. Jong en oud trekken met elkaar op. Ouderen helpen jongeren en jongeren hebben respect voor de ouderen.

Een kerk moet een veilige plaats zijn, waar je vragen mag stellen, veiligheid en hulp kunt zoeken, waar je getroost wordt in je verdriet. Maar ook waar je samen kunt vieren dat een leven met God mooi is. Samen zingen en bidden, samen luisteren en leren, samen ...

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Je kunt elkaar niet missen

Richtlijnen: Petrus wijst er in zijn brief op dat geloven niet alleen iets is tussen God en jou. Juist op Pinksteren werd duidelijk dat Gods Geest mensen bij elkaar brengt. Samen gaan ze leven in de naam van Jezus. Leiders moeten goed voor de kerk zorgen. Ze geven zelf het goede voorbeeld. Jongeren moeten niet denken alles beter te weten, maar hebben respect voor de levenservaring van ouderen. En samen verwacht je alles van God zelf.

De kerk moet een veilige plaats zijn, waar je vragen mag stellen, veiligheid en hulp kunt zoeken, waar je getroost wordt in je verdriet. Maar ook waar je samen kunt vieren dat een leven met God mooi is. Samen zingen en bidden, samen luisteren en leren, samen ...

Bespreek daarna met de jongeren of ze het lastig vinden dat het in een kerk soms anders gaat dan zij het zouden doen.

Is het waardevol dat je rekening moet houden met anderen? Hebben zij het gevoel dat ook rekening wordt gehouden met hen? En als dat niet zo is, hoe dat wel kunnen gebeuren?

Extra bijbelgedeelte: Handelingen 2:1-13

God zendt zijn Geest aan de apostelen. Zij getuigen van Jezus als Heer. Veel anderen sluiten zich daarbij aan.

De christelijke kerk krijgt vorm: Gods kinderen die God eren dienen, elkaar bemoedigen en tot steun zijn.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

'De Geest van de heerlijkheid van God rust op u.' Dat had Petrus in het voorafgaande gezegd en nu mogen we vanuit die verkondiging verder lezen. Ik denk aan de uitstorting van de Heilige Geest op die 120 – dat is tienmaal het aantal stammen van Israël – op die vijftigste dag na Pasen. Zeven volle weken zijn geteld, nu breekt na het Joodse Pesachfeest het Wekenfeest aan. De eersteling van de tarweoogst wordt in de tempel geofferd. Groot feest met meel- en melkproducten, maar ook zoetheid. Pinksteren betekent letterlijk 'vijftigste'. Juist op die dag van volheid breekt Gods Geest door in harten en spreekt een taal die ieder kan verstaan in zijn/haar geboortetaal. Over wedergeboorte gesproken! Er is sprake van tongen of talen van vuur en een geluid als van een gedreven wind. Áls, áls! Het zijn gelijkenissen die God geeft. Petrus, die onder tranen had erkend dat hij de Here Jezus liefheeft op een menselijke wijze, spreekt nu vrijuit. De mensen horen het en vragen zich af wat hun te doen staat in dit leven. Een ommekeer; die blijkt nodig. Alleen dan kan je als mens staande blijven. Daarvan spreekt ook dit gedeelte van de Eerste brief van Petrus.

Vers voor vers

- Vs. 1 Petrus weet dat hij 'ouderling' is. Medeoudsten spreekt hij aan. Zij staan onder hetzelfde gezag van dezelfde Geest van God. Het gaat daarbij niet om ouderdom in de zin van leeftijd, maar in het nemen en dragen van verantwoordelijkheid. Er is voor deze oudsten een oproep van Godswege om zorg te durven dragen. Durven we nog geestelijk leider te zijn, of verdwijnen we in een gemompel en vaak gemopper van algemeenheden? De toetssteen is het lijden van Christus, de Gezalfde van Israël. Wie durft daar getuige van te zijn. Eerder had Petrus ertoe opgeroepen om openlijk rekenschap te durven geven van de hoop die er in de gemeente mag zijn. Dat is je door Gods Geest zo laten aanvuren, dat dwars door jouw spreken en zingen het getuigenis van God zelf, van zijn Woord, doorklinkt. Niet belerend, maar bevrijdend, dwars door alle taal- en andere barrières heen. Als dat gebeurt, komt er een nieuwe glans, die de gezichten, gedachten en gebeden van mensen mag kleuren.
- Vs. 2v Bij het Bijbelgedeelte schreef ik al dat Petrus zijn liefde aan de Opgestane Jezus had verklaard. Tot drie keer toe, een heilig aantal, maar ook ter correctie van zijn drievoudige verloochening, die misschien niet echt uit zijn hart, maar sowieso uit zijn mond heel duidelijk had geklonken. Na elke liefdesverklaring beval Jezus Petrus de lammeren en schapen te behoeden en te bewaren. Niet zomaar schapen, maar nadrukkelijk zijn schapen en zijn lammeren! Herder-zijn is door heel de Bijbel een 'rode draad'. Al vanaf de vraag van Kaïn na de moord op Abel; ben ik mijn broeders hoeder? Ja natuurlijk! Is eigenlijk het enig mogelijke antwoord, maar Kaïn had daarin hopeloos gefaald en als we eerlijk zijn, wij met hem. Gods Geest leert ons die éne taal van Gods Éne Liefde in Christus. Als we die stem horen, als Gods adem door ons gebogen en gebroken leven heen, dan kunnen we een nieuw geluid laten horen dat zingt en fluit als nooit tevoren.
- Vs. 4 Pinksteren laat ons merken wie God is. Zoals die 120 wel tien dagen in gebed waren samen – denk je eens in tien dagen van gezamenlijk onafgebroken gebed – dagen van wachten, wachten en nog eens wachten werd een feest voor al die 17 talen. Dat getal doet denken aan de Naam van God.
- Vs. 5 Dit is geen moralisme. Jongens en meisjes opgelet; wees gehoorzaam. Het is net als het vijfde gebod – dat over de omgang met de levende God gaat – is het een oproep aan verantwoordelijken in het huis van de gemeente, iets van God te laten zien, zodat er wordt geluisterd. Luisteren en horen. Hoor de wind van Gods Geest, zijn Woord, ook voor jou. Zo alleen krijg je toekomst. Niet de onzekerheid van je eigen twijfels over wie je denkt te zijn, maar Gods Woord dat jouw leven en toekomst in helder licht zet.
- Vs. 6 Ook dat onderwerpen is meer vernederen. Durf zonder vrees de minste te willen zijn. In het Joodse Wekenfeest staat het boekje Ruth centraal. Zij durft de nederige positie in te nemen en juist zij, hoewel uit een vreemd en vijandig geslacht, zij wordt verhoogd en eindigt als de overgrootmoeder van David. Ook al zo'n herder en uiteindelijk is Davidszoon een titel van de Messias van Israël.
- Vs. 7 In wat voor tijd leven we? Er is veel onzeker, daarom is het heerlijk als er over een levensecht houvast mag worden gesproken, gebeden en gezongen in het hart van de gemeente door ieder die gelooft; jong en oud in de taal van Gods Woord. Zijn liefde.
- Vs. 8v In Lucas 22,31 horen we hoe Jezus met name Petrus waarschuwt voor deze tegenpartij. De duivel, diabolos, wil uiteenwerpen. God, met zijn Geest maakt alle Joden en Jodengenoten uit alle talen één, zoals Hij tenslotte zelf Eén is. Ga niet in twee machten geloven. We weten dat de boze er is, dat die bestaat. We bidden zelfs of de Here God ons daarvan wil verlossen. We zijn niet naïef. Er is een boze, zeker, maar we gelóven niet in hem. Zijn macht is al gebroken op de Paasmorgen toen de Gekruisigde de Opgestane bleek te zijn. Nu ontvangen en delen we in zijn Geest. Daarom zijn we nuchter. Het is die nuchterheid die ons juist tot gebed brengt.

lees verder op de volgende bladzijde

- Vs. 10v God zij alle eer. Hoe ziet ons gebed eruit? Aanbidden we God om wie Hij is? Danken we Hem om zijn anders-zijn? Dat Hij altijd anders is dan wij dachten of gebeden hebben? Dat Hij niet is als welke godheid – onze afgoden – wij ons ook voor kunnen stellen?
- Vs. 12 Petrus schreef niet uit zichzelf, maar een medebroeder had hem ertoe aangezet. Zo werkt God. Zo kan in zijn Naam de ene mens er zijn voor de andere. Zoals Ruth in haar afhankelijkheid iets laat zien van de lijdende gestalte van de Messias en Boaz op zijn beurt iets laat zien van de overvloed die er door de Messias is. Zo bemoedigen zij elkaar over en weer. Dat heb jij ook nodig. Gode zij dank geeft Hij mogelijkheid tot gemeente. Daar mogen jij en ik samen zijn Naam grootmaken.
- Vs. 13v Hij eindigt heel fysiek met die vredeskus. Een kind zei me ooit dat de Doop zich laat vergelijken met een kus van God. Om nooit te vergeten. Zoals een ouder een gevallen kind kust. Daarna is de kus waarschijnlijk niet te zie, maar het kind zal het nooit vergeten en kan weer blij opnieuw spelen.

Auteur: GK

Liederen

Psalm 87	
Lied 675	(=Gezang 477 LvdK)
Lied 683	
De schapen luisteren naar een Stem	Alles wordt nieuw 3: 12
ledr'e dag, ieder uur	Op Toonhoogte 443
Ik moet weggaan	Hemelhoog 231
Als je bidt, zal Hij je geven	Hemelhoog 101
Jezus is	Hemelhoog 348
Liefde, blijdschap, vrede	Hemelhoog 115
Vlammetjes	Hemelhoog 237

Auteur: PZ

Samen geloven in Jezus

Inleiding

Claire staat klaar, ze heeft haar mooiste jurk aan. Ze gaat naar de kerk. Vandaag is er feest. Daarom ziet ze er extra mooi uit. Samen met mama stapt ze in de auto. Buiten hoort ze de vogels fluiten. De zon schijnt al. Als ze aankomen, parkeert mama de auto. Ze stappen uit en Claire holt alvast vooruit. Ze kan bijna niet wachten. Als ze bij de kinderdienst komt, zijn haar vriendinnen er al. Ze roepen haar naam en Claire schuift bij hen aan de tafel. Ze beginnen met een kleurplaat en natuurlijk praten ze intussen over van alles. Het is een gezellige boel. Straks gaan ze zingen en wordt het verhaal van het Pinksterfeest verteld. Daarna gaan ze weer spelen. Claire kijkt even rond. Veel kinderen praten met elkaar. Wat een fijne dag. Wat fijn om samen kerk te zijn.

Bijbelvertelling

In gedachten gaan we terug naar een dag, kort nadat Jezus weer naar de hemel is gegaan. Zijn volgelingen zijn samen in een huis. Ze praten wat, ze zingen en ze bidden samen. Plotseling komt er een geweldige wind uit de hemel binnen. Een windvlaag in een huis, dat is bijzonder! Kleine vlammetjes komen op de hoofden van de volgelingen van Jezus. Het is de Heilige Geest die Jezus beloofd heeft. Zo ontvangen ze de Heilige Geest en ze voelen zich heel blij worden. De volgelingen van Jezus zijn zo vol van blijdschap en liefde, dat ze hun mond er niet over kunnen houden. Ze moeten er gewoon over praten. Ze gaan naar buiten. Daar zijn op die dag mensen op bezoek, uit allerlei landen van de wereld. Deze buitenlanders, zijn in Jeruzalem om het Paasfeest te vieren. Verbaasd kijken ze naar de vrolijke volgelingen van Jezus. Ze zijn God aan het loven en prijzen in allerlei verschillende talen. Ze schamen zich voor niemand. Sommige mensen die uit een ander land komen, zijn heel verbaasd. Ze kennen bijna niemand in Jeruzalem die hun taal spreekt. Deze mensen uit Galilea spreken hun taal. Dat vinden ze bijzonder. Anderen maken de blijde discipelen belachelijk: 'kijk die mensen nou raar doen', zeggen ze. Maar de discipelen doen niet raar, alles is goed met hen. Ze zijn enorm blij, Jezus leeft in hun hart. Door de Heilige Geest, hebben ze de kracht van God ontvangen. Dat willen ze aan de hele wereld vertellen en ze beginnen in Jeruzalem.

Veel mensen willen meer weten van God. Ze zijn nieuwsgierig geworden naar Hem en willen ook bij God horen. De discipelen vertellen het goede nieuws aan iedereen. Dat Jezus is gestorven voor ons en weer opgestaan. Dat we eeuwig kunnen leven als we in hem geloven. Veel mensen geloven op deze dag in Jezus. Zo ontstaat de eerste gemeente, Gods kerk.

Vragen

- Welke dingen doe je samen in de kerk?
- Wat vieren we samen in de kerk?

Auteur: SvK

Samen één kerk

Zo, vandaag is het alweer feest in de kerk! Wie weet wanneer het vorige feest was? Tien dagen geleden inderdaad. Toen vierden we met z'n allen Hemelvaartsdag. Jezus verliet toen de aarde om terug te gaan naar zijn Vader in de hemel.

Weet iemand misschien welk feest we voor Hemelvaartsdag vierden? Juist, het Paasfeest. Jezus was opgestaan uit de dood. Hij overwon de dood, Hij leefde weer.

De discipelen van Jezus hebben die feesten echt meegemaakt, zij waren erbij. De Joden hadden die dagen ook hun feesten. Op de dag dat Jezus opstond uit de dood vierden de Joden het Pesachfeest. Een belangrijk feest, de Joden herdenken dan de bevrijding uit Egypte. Je hebt er nog niet zo lang geleden die verhalen al gehoord. En precies 50 dagen na dat Pesachfeest vierden de Joden weer een feest, het Wekenfeest. En ja dat is dus op de precies dezelfde dag als dat het voor de eerste keer Pinksteren was.

En nu is het weer Pinksteren. Het feest van de Geest.

Bij het eerste Pinksterfeest waren de discipelen bij elkaar gekomen in een huis. Dat deden ze vaker, ze spraken dan over alles wat ze hadden meegemaakt met Jezus. Wat Hij hun had geleerd. En terwijl ze in dat huis waren, klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waarin ze waren, geheel vulde. En er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

De Geest van God kwam en wordt beschreven als een wind en een vuur. De discipelen werden vol met die Geest en ze konden hun verhaal opeens in allerlei talen vertellen aan de Joden die in Jeruzalem bij elkaar gekomen waren om het Wekenfeest te vieren. Het goede en grote nieuws van God moest verder verteld worden, moest de wereld in.

En die dag horen heel veel mensen dit nieuws, Petrus houdt een lange toespraak waarin hij van alles mag vertellen en uitleggen. Hij roept de mensen op zijn boodschap te geloven en zich te bekeren tot God. Er komen op die dag wel 3000 mensen leerlingen bij.

Die Petrus, van die toespraak, is ook de Petrus die de brief geschreven heeft, waar we het ook al een paar zondagen over hebben. Petrus heeft niet alleen gesproken, maar hij heeft zijn boodschap ook opgeschreven of op laten schrijven. Iedereen mag het horen! Iedereen mag, ja moet er van weten.

Jullie hebben vast al veel vaker over de feesten gehoord die we vieren. Je kent de volgorde van de feesten een beetje en je weet waar we aan denken. Dat je dat weet, dat we het er hier over hebben komt allemaal door het Pinksterfeest. Vanaf dat feest is het voor de hele wereld zichtbaar dat Jezus de Overwinnaar is.

stil te staan. Dat wij, hier en nu bij elkaar zijn komt door God zelf, door zijn Geest.

De discipelen kwamen bij elkaar om hun feest te vieren, wij komen ook bij elkaar. We komen bij elkaar in de kerk. Je kunt bij het woord kerk denken aan het gebouw dat we kerk noemen. Maar je mag ook denken aan de mensen die bij elkaar komen in dat gebouw. Die mensen noemen we ook de kerk. Samen denken we na over de boodschap van God voor ons. Samen dienen we God, op zondag in het gebouw van de kerk. Door samen in de Bijbel te lezen, te zingen en te bidden. Dat is mooi, maar niet altijd makkelijk. De mensen die samen de kerk zijn, zijn heel verschillend van elkaar. De mensen leren van elkaar, maar vinden het soms ook moeilijk om met elkaar kerk te zijn. Denk nog maar even aan de discipelen, die waren ook heel verschillend van elkaar en dachten ook niet overal precies hetzelfde over.

De kerk is een plek waar je samen mag geloven. Als het goed gaat, als je blij bent. Dan mogen we delen in elkaars blijdschap, bijvoorbeeld als er een kindje geboren wordt, dan is iedereen daar blij over. Maar ook als het minder goed gaat, als er zorgen zijn. Dan mogen we met elkaar delen in de zorgen. Denk maar eens aan de zorgen die er zijn op de wereld, oorlogen en het klimaat. Hier mogen we in de kerk ook over nadenken, over praten en voor bidden. En ook als er verdriet is, mogen we dat met elkaar delen, als er iemand erg ziek is, of gestorven is. In verdriet is de kerk er ook voor de mensen.

Vanaf het eerste Pinksterfeest is dit al zo. Mooi idee he, dat God zo al heel lang wordt gediend en groot gemaakt door mensen. Petrus leert ons via de brieven die hij schreef. Hij leert ons dat we elkaar als kerk vast moeten houden, dicht bij elkaar moeten blijven. De leiders moeten de gemeente leiden. Als een herder die een kudde hoedt. Bij herder denk je misschien ook aan Jezus, de goede Herder. Leider zijn van een kerk of gemeente is dus niet iets makkelijk, nee het is een opdracht van God. God geeft er regels voor, de leider moet als Jezus zijn. Maar ook de kudde moet wat leren. De gelovigen hebben ook Jezus als voorbeeld. Jezus wilde de minste zijn, Hij waste de voeten van de discipelen op de avond dat ze voor het laatst bij elkaar waren. Wij moeten ook de minste willen zijn. Niet alleen denken aan onszelf, respect hebben voor anderen, iets voor anderen over hebben. Kerk zijn is niet makkelijk, maar we hoeven het niet zelf te doen. Gods Geest, de Heilige Geest is in de kerk. De Geest wil ons leren wat we moeten doen en hoe we dat moeten doen.

Misschien ken je dat mooie lied wel wat op een dag als vandaag echt een Pinksterlied is:

Samen in de naam van Jezus, heffen wij een loflied aan. Want de Geest spreekt alle talen en leert ons elkaar verstaan. Samen zingen, samen zoeken naar het plan van onze Heer, samen bidden en getuigen, Jezus Christus is de Heer!

Auteur: CdG

Fijn he, om daar met elkaar over na te denken en eens bij

Je kunt elkaar niet missen!

Waar denk je aan als je het woord 'kerk' hoort? Je mag eerlijk zeggen wat je van de kerk vindt, of het nu positief of negatief is.

- Wat vind je leuk aan de kerk, of juist niet?
- Wat kan de kerk verbeteren volgens jou?
- Ook moet je in de kerk rekening houden met elkaar, zoals de ouderen met de jeugd en omgekeerd. Lukt dat volgens jullie?

Veel mensen weten niet wat Pinksteren is en de betekenis ervan. De meeste mensen weten dit wel van Kerstmis, met Pasen en Hemelvaart is het al minder, maar Pinksteren is misschien wel het minst bekend. Daarom is het goed te weten wat het inhoudt!

Feitelijk staat het hele verhaal in de Bijbel in Handelingen 2. De discipelen wachten op wat er komen gaat, maar zijn bijzonder verrast als er vlammen van vuur komen en ze ineens kracht krijgen die ze daarvoor niet hadden en dingen kunnen die ze daarvoor niet konden. Petrus, een van de discipelen Jezus, verwijst er in zijn brief naar. Hij is ervaringsdeskundige!

Met Pinksteren vieren we de verjaardag van de kerk. Met Pinksteren is de Heilige Geest gekomen en deze brengt mensen bij elkaar. Petrus vertelt hierover aan een gemeente, een van de eerste kerken na de opstanding van Jezus, in klein Azië, waarschijnlijk wat het tegenwoordige Turkije is. Alle kerken zijn nog kersvers, kun je je dat voorstellen? Er zijn veel nieuwe volgelingen voor de opgestane Jezus. De kerk bestaat nog maar pas, mensen zijn nog een beetje aan het zoeken hoe het allemaal moet, met al die nieuwe broeders en zusters. Door het verbond met Jezus zijn ze aan elkaar verbonden. Hier schrijft Petrus ook over, over het nieuwe verbond dat Jezus heeft gesloten. Het oude verbond is het verbond dat God met de aartsvaders, te beginnen met Abraham, heeft gesloten. Uit het volk dat uit Abraham is gekomen, is Jezus geboren. Hij heeft laten zien hoe God wil dat we leven. Hij is als misdadiger gestorven zonder dat Hij ooit een zonde heeft gedaan. Terwijl de discipelen het helemaal niet verwachtten, is Hij opgestaan uit de dood. Door te sterven voor de zondige mensen en de dood te overwinnen door de opstanding zijn zij en wij ook, deelgenoten van dit nieuwe verbond. Zo weten we dat er altijd hoop is, zelfs in de ergste narigheid. We mogen uitzien naar de toekomst, samen met God in het eeuwige leven. Petrus wijst erop dat elke gelovige een mede-erfgenaar is, van de prachtige volmaakte toekomst. Het is allemaal heel mooi, maar tegelijkertijd ook best moeilijk voor de eerste christenen. Niet in de laatste plaats omdat ze meteen te maken hebben gekregen met tegenstand, met vervolging van christenen. Daarom bemoedigt Petrus hen ook en zegt hun dat het erbij hoort. Ze hebben immers iets om naar uit te kijken, naar de toekomst met God! Dat sterkt hen in zware tijden, zo geeft Petrus hun steun en hij roept hen ook op om elkaar te steunen in het geloof.

De gemeenschap is zo belangrijk, om met elkaar zorgen en verdriet te delen, maar ook geloof en hoop. Meeleven met elkaar in mooie en moeilijke momenten, dat is ook een onderdeel van het bij de kerk horen. Petrus roept ook op om iedereen in te zetten, in datgene, waar iemand goed in is. De een kan goed luisteren, de ander kan juist op een praktische manier helpen, zo heeft ieder een bepaald talent, dit komt regelmatig naar voren in de Bijbel. Zo vullen mensen in de kerk elkaar aan en vormen ze een echte gemeenschap. Kijk maar naar een sportteam. Iedereen heeft daar zijn of haar eigen plaats en een eigen taak. Dit is ook op school zo, in de klas, waarin iedereen karweitjes heeft.

Als je je afvraagt waarom de gemeenschap zo belangrijk is, denk dan eens aan dit voorbeeld. Een stel kolen die in brand staan in de haard, verspreiden warmte. Maar als je er een uithaalt, gaat deze uit. Eén alleen kan niet blijven branden, deze moet onderdeel uitmaken van een geheel. Zo is het ook met de kerk. In de kindernevendienst, de kerkdienst, maar ook bijvoorbeeld in de Bijbelkring en andere activiteiten die met geloof te maken hebben. Zingen, bidden, Bijbellezende, het zijn allemaal manieren om samen je geloof te beleven.

Als je de kerk soms saai vindt, of streng, dan mag je dat natuurlijk best zeggen. Niet alles is altijd naar je zin, dat geldt voor iedereen. Maar bedenk wat er zo belangrijk is om bij de kerk te horen, te blijven horen en vooral ook verbondenheid met andere kinderen en mensen in je kerk. Hopelijk heb je of krijg je ook goede vrienden en bekenden in de kerk en mag je later ook meehelpen met bepaalde zaken, zoals de muziek, het uitdelen van de liturgie en nog veel meer. Het beste in het leven is het deel uitmaken van het verbond met God en de belofte van God, laten we elkaar daarin sterken en bemoedigen!

Auteur: EvD

4 juni 2023

Jozua volgt Mozes op

Jozua 1

Thema: God wijst Jozua aan als nieuwe leider

Doel

De kinderen ontdekken dat God het volk Israël niet loslaat, maar een nieuwe leider geeft om hen in het beloofde land te brengen.

Toelichting

Mozes, de grote leider die Israël uit Egypte leidde, sterft. Hoe zal het verder gaan met het volk? Wie zal het nu moeten leiden? Zullen de Israëlieten na de lange, ingewikkelde woestijnreis iemand anders gehoorzamen? In Numeri 27 lezen we dat Mozes Jozua heeft aangewezen, een man met de kracht van Gods Geest. Hem legt hij de handen op. Jozua spreekt het volk toe en de Israëlieten luisteren naar hem.

Onder zijn leiding trekt Israël verder op weg naar het beloofde land. Vastberaden en standvastig (vs. 9 en 18). Na drie dagen zullen ze over de Jordaan zijn. Jozua hoeft niet ongerust te zijn, want God zegt tegen hem: 'Wees vastberaden en standvastig, want de HEER, je God, staat je bij' (vs.9). En het volk belooft Jozua gehoorzaamheid en wenst hem toe dat hij vastberaden en standvastig zal zijn.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Eerst Mozes, nu Jozua

Richtlijnen: Mozes heeft het volk Israël uit Egypte door de woestijn geleid. Hij was de leider. Mozes sterft op de berg Nebo. Wie komt er nu op de plaats van Mozes? Wie wijst hun nu de weg naar het beloofde land? Mozes heeft voor zijn sterven Jozua aangewezen. Hij heeft hem in naam van God gezegend. Dat betekent dat God Jozua zal helpen om een goede leider te zijn.

God zelf zegt tegen Jozua dat hij het doel van God steeds in gedachten moet houden. God zal overal bij hem zijn. Dat zegt Jozua ook tegen de Israëlieten. Ze beloven Jozua te gehoorzamen en vertrouwen op God.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De opvolger van Mozes

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen of ze iets weten over de reis uit Egypte naar het beloofde land. Wat is er gebeurd onderweg? De Israëlieten waren bang voor honger en dorst, vijanden vielen hen aan, ze kregen de Tien Geboden, ze klaagden over van alles en maakten zelfs een gouden kalf. Dat had Mozes allemaal meegemaakt. Nu wordt de oude Mozes opgevolgd. Een nieuwe en jongere leider moet Israël in Kanaän brengen.

Mozes heeft voor zijn sterven Jozua aangewezen. Zijn naam betekent redder. Hij is een van de twee verkenners die veertig jaar geleden erop vertrouwden dat Israël Kanaän met Gods hulp kon binnengaan. Mozes heeft Jozua namens God gezegend. Nu spreekt God tegen Jozua: wees vastberaden en standvastig, Ik zal overal met je zijn. En Israël volgt de nieuwe aanvoerder.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Een nieuwe leider, dezelfde God

Richtlijnen: Mozes was een dienaar van God. Hij heeft veel goed werk gedaan, maar is aan de grens van Kanaän ook aan de grens van zijn leven gekomen. Zijn taak is klaar, Mozes sterft. Voor zijn dood heeft hij van God een opvolger mogen aanwijzen. Het is Jozua, een gelovige man met geestkracht (Numeri 27). Jozua ontvangt dan Gods zegen.

Nu moet hij aan het werk. God zegt Jozua dat hij dezelfde opdracht heeft als Mozes: Israël in het beloofde land brengen. Dat moet hij steeds in gedachten houden, vastberaden en standvastig. Jozua krijgt dezelfde belofte als Mozes: dat God overal bij hem zal zijn. Nog drie dagen en ze zullen over de Jordaan zijn! God doet wat Hij belooft. Hij blijft altijd dezelfde, ook al is er een nieuwe leider.

In de Bijbel lezen wij Gods boodschap. Die wordt doorgegeven door mensen in de kerk. De mensen kunnen verschillend zijn, maar Gods boodschap is steeds dezelfde. God wil ons het goede geven, of het nu goed met ons gaat of dat het ons tegenzit. Altijd is Hij bij ons. Hoe reageren wij op Gods boodschap? Gaan we standvastig en vastberaden op weg met de Heer?

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 84: 6-8

De mensen die bij God hun toevlucht zoeken, komen uiteindelijk thuis bij God.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding over Jozua en het Bijbelboek Jozua

We maken deze zondag een begin in het Bijbelboek Jozua. Anders de boeken hiervoor dus genoemd naar een persoon. En wel de menselijke hoofdpersoon van het boek, die van het eerste tot het laatste hoofdstuk aanwezig is. Jozua was de vertrouweling en opvolger van Mozes. Zijn oorspronkelijke naam was Hosea. Mozes gaf hem de naam Jozua (Num. 13:16). Nu heeft de naam Hosea al een prachtige betekenis: 'Hij geeft redding'. De naam Jozua bevat echter ook de Godsnaam: 'de HEER geeft redding'. Daarmee benadrukte Mozes van wie Hij de redding verwachtte en hoe hij Hosea – Jozua als werktuig van deze God zag tot redding van Israël. Het blijft bijzonder te bedenken hoe ook het Nieuwe Testament begint met de geboorte van een Jozua (en de nadrukkelijke opdracht dit kind deze naam te geven; Mat. 1:21). Ook in deze Jozua (via de Griekse vorm voor ons bekend als 'Jezus') kwam de HEER zelf zijn volk nabij, met als doel een redding te geven die Israël en heel de wereld omvat.

Jozua had zich al meerdere keren een moedig man betoond. Hij was legeraanvoerder in de veldslag tegen Amalek (Ex. 17:8-16). Ook was hij een van de twaalf verspieters die het in te nemen beloofde land moesten verkennen (Numeri 13 en 14). Jozua hoorde (samen met Kaleb) bij de minderheid die ondanks de kracht van de inwoners en hun steden het vertrouwen behield, waardoor hij bijna werd gestenigd. Vanwege dit (Gods)vertrouwen mochten Jozua en Kaleb als enige Israëlieten boven de (op dat moment) 20 jaar oud het beloofde land binnengaan.

Waar gaat het Bijbelboek Jozua over? We kunnen het grofweg in drieën verdelen. De hoofdstukken 1 t/m 11 beschrijven de tumultueuze periode van de intocht van het volk Israël in het door God beloofde land Kanaän. De hoofdstukken 12 t/m 21 gaan over de verdeling van het land en geven overzichten van verslagen koningen en steden. Het derde deel van het boek (22 t/m 24) bekrachtigt Gods verbond en beloften, maar verplicht en waarschuwt het volk ook zich daaraan te houden.

Jozua is bij is alles de aanvoerder en leidsman van het volk. Tegelijk is hij ook hun vertegenwoordiger bij God. God richt zich tot hem (al in 1:1) en Jozua richt zich tot God (als hij dat niet doet, loopt het fout). Het maakt Jozua tot veel meer dan een generaal en praktische uitvoerder van wat Mozes had voorbereid. Niet voor niets wordt het boek Jozua in het Jodendom tot de 'vroege profeten' gerekend. Het is niet bedoeld als historisch verslag van veldslagen, maar wil gelezen worden als een profetisch boek dat Gods bedoelingen laat oplichten. Dan gaat het dus ook over de heidense vrouw Rachab die tot Gods volk mag behoren (Jozua 2). En over de Gibeonieten die met een list een blijvende plaats in het land verwerven (Jozua 9). Denk ook aan het appèl dat klinkt in het verhaal over de zonde van Achan en de vernietigende uitwerking van hebzucht (Jozua 7).

Het vele geweld in dit Bijbelboek blijft ook in de vertellingen voor kinderen een lastige uitdaging. Met vergeestelijkte, symbolische of zelfs psychologiserende uitleg proberen sommigen hier een uitweg te vinden. Anderen laten elke historiciteit achter deze veroveringsverhalen los, maar vinden daarmee nog geen 'oplossing' voor de geschilderde hardheid en het strenge of zelfs wrede Godsbeeld dat voor velen uit deze hoofdstukken spreekt. Speelt hier ook een cultuurprobleem waarbij individualistisch denkende mensen als wij ons moeilijk kunnen inleven in door-en-door collectivistisch gestempelde samenlevingen in de oudheid? Wij kunnen ons daardoor niet meer voorstellen dat Achans zonde (Jozua 7) heel het volk raakt. En dat, wanneer Achan daarvoor de doodstraf krijgt, ook heel zijn gezin daarin wordt begrepen.

Een misschien al te lief en therapeutisch beeld van God speelt ons wellicht ook parten bij het lezen van zogenaamde geweldsverhalen in de Bijbel? Zo'n Godsbeeld past goed bij moderne westerse christenen met hun dikwijls comfortabele levens. De Bijbel ademt een andere levenssfeer, vol oorlog, honger en ziekte. Voortdurend wist je je als mens en volk op vele gebieden bedreigd. Een veilige plek en voldoende leeftocht om te bestaan waren nooit vanzelfsprekend. Het is goed te bedenken dat dit voor de meeste mensen op aarde nog steeds de dagelijkse werkelijkheid is. Christenen onder hen kijken dan ook anders dan wij naar een Bijbelboek als Jozua. Deze Bijbelverhalen tekenen ons immers een God die strijdt. Tegen onrecht en afgoderij, tegen machthebbers die zichzelf tot god hebben verheven en anderen onderdrukken. Dan worden eersten (Kanaänitische 'krachtmensen') laatsten. En laatsten (een verdrukt slavenvolk) worden eersten. Dat gaat er – zoals doorgaans in oorlogen het geval is - heftig aan toe. Toch mag de nadruk vallen op de bevrijding en nieuwe uitzicht dat dankzij Gods ingrijpen voor de onderdrukten daagt. Een groep ternauwernood ontkomen slaven krijgt een plek om te wonen en te leven. En – zo moeten we ook steeds bedenken – daarbij klinkt op de achtergrond de grote belofte en roeping die God met dit volk heeft (zie bijv. al in Gen. 12:1-3): een zegen te zijn voor alle volken op aarde. Van deze bestemming moet men ook de verhalen van verovering en inname van het land Kanaän niet losmaken.

Een laatste gedachte hierbij: Voor een christen schemert – bij het lezen van deze moeilijke Bijbelverhalen - daar misschien ook iets van een kruis doorheen? Dat ene kruis waarop de weerbarstige weg die God met Israël en de volken gaat, zal uitlopen. Het kruis waarin ook dit voor ons vaak onbegrijpelijke lijden zal worden opgenomen. Doordat God uiteindelijk zelf de verantwoordelijkheid op zich neemt en verzoening aanbiedt in zijn Zoon en onze Heer Jezus. 'Joshua – Jozua' heette ook Hij in de taal van het land waar hij optrad en Gods werk deed. Denkend over de oudtestamentische Jozua en de Bijbelverhalen die over hem gaan lezen, mogen we ook die Jozua (Jezus) voor ogen houden.

Bij het Bijbelgedeelte

Het eerste vers verwijst naar de dood van Mozes, 'de dienaar van de HEER'. We kunnen ons de impact daarvan op het volk nauwelijks voorstellen. Mozes was de leidsman en middelaar die de Israëlieten in Gods naam uit de slavernij had geleid. Door alle beproeving en opstand heen had Mozes het volk geleid en bij God vertegenwoordigd. Met als hoogtepunt wel de verbondssluiting op de berg Sinaï (de Tien Geboden), maar ook zijn rol ten aanzien van de verzoening met God na de onverkwikkelijke geschiedenis van het gouden kalf. Wie moet zo'n man vervangen? En dan ook nog eens met een onmetelijke taak die wacht: het innemen van het land Kanaän met zijn krachtige volken en vele versterkte steden?

Gelukkig was het goed beschouwd niet Mozes, maar de God van Mozes die het volk had uitgeleid en bewaard, vergeven en toegerust. En diezelfde God neemt ook nu het initiatief en richt zich tot Jozua. Hij bevestigt zijn belofte aan het volk en aan Jozua als nieuwe leider (verzen 2-6). Jozua moet zich gereedmaken om met het volk het land binnen te trekken dat God hun zal geven (het werkwoord 'geven' klinkt drie keer in deze verzen). Bijzonder is de plastische nadruk op elke plaats ('makoom'; vgl.; Mokum) die hun voetzool zal betreden (vers 3). Vanaf vers 5 richt de belofte zich op Jozua en zijn taak. Levenslang mag hij vertrouwen op Gods bijstand. De oproep om vastberaden en standvastig te zijn (vers 6) wortelt immers in de eed die God (al aan Abraham) heeft gezworen.

De verzen 7 en 8 verbinden de van Jozua gevraagde vastberadenheid en standvastigheid met de 'tora', de wet of onderwijzing met Gods heilzame richtlijnen. Mozes was Jozua daarin voorgegaan en hij mag daar op geen enkele manier van afwijken. Belangrijk is de gedachte dat Gods onderwijzing zelf de weg is die Gods volk het beloofde land binnenleidt. Meer dan menselijke plannen of een krachtig leger maakt dat het verschil. Toen en nu!

In vers 9 klinkt voor de derde maal de oproep om vastberaden en standvastig te zijn. De zekerheid daartoe ligt in de (inhoudelijk aan vers 5 gelijke) belofte: 'want waar je ook gaat, de HEER, je God, staat je bij.'

Vanaf vers 10 lezen we hoe het volk wordt aangespoord om zich klaar te maken de Jordaan over te trekken. De symbolische betekenis daarvan klonk al in vers 2. Het volgende gedeelte richt zich echter voornamelijk op de leden van drie stammen: Ruben, Gad en (de helft van) Manasse. Zij zouden namelijk aan de oostzijde van de Jordaan hun toekomstige woongebied krijgen. Daartoe hoefden zij dus niet over te steken om het gevecht om het overige land aan te gaan. Hun woongebied was immers al veroverd (zie o.a. Num, 21:10-30). Maar dat is niet de bedoeling. Gods opdracht is helder. Vrouwen, kinderen en vee mogen deze Israëlieten in het 'Overjordaanse' achterlaten. Zelf moeten ze meetrekken en –vechten, totdat er rust voor allemaal is (vers 15). Nadrukkelijk wordt in deze verzen de autoriteit van Mozes ingezet die deze landverdeling had verordend, maar ook alle stammen aan de gehele missie had verplicht (zie Numeri 32 en Deut. 3:18:20).

Voorbeeldig is het antwoord dat vanaf vers 16 klinkt. Ze beloven niet alleen te doen wat Jozua hen vraagt, maar zelfs meer dan dat: Overall waar hij hen zendt, zullen zij gaan. Opnieuw klinkt de naam van Mozes. Zoals ze hem gehoorzaamden, zullen ze nu Jozua volgen. Klinkt er nog enige aarzeling in de bedewens dat God met Jozua moge zijn, zoals Hij dat met Mozes was? Het laatste vers is weer heel ferm. Desertie wordt met de dood bestraft. En de oproep 'wees vastberaden en standvastig' klinkt tot besluit niet alleen als aansporing voor Jozua, maar ook voor elke Israëliet.

Vers voor vers

- Vs. 1 '... zei de HEER tegen Jozua, de zoon van Nun en de rechterhand van Mozes'. Oudere vertalingen spreken over Jozua als 'de dienaar van Mozes'. Let op het onderscheid met Mozes die in het eerste versdeel 'de dienaar (of 'knecht'; In het Hebreeuws een ander woord dan bij Mozes) van de HEER' was. Jozua wordt hier dus heel bescheiden voor het voetlicht gebracht. Alle nadruk valt op God die ook na het sterven van zijn dienaar Mozes zijn belofte gestand doet.
- Vs. 8 'Leg dat wetboek geen moment terzijde...'. Bij dit wetboek kunnen we denken aan het zogenaamde 'verbondsboek' (Exodus 20 t/m 23; vgl. Ex. 19: 7-8, 25). Ze bevatten de Tien Geboden en tal van regels over concrete levenssituaties.
- Vs. 10 'Jozua gaf toen de schrijvers van het volk de opdracht.' Oudere vertalingen hebben het over 'opzieners' of 'leiders'. Inventarisatie en administratie behoorden tot hun taak, die echter breder was. Hier functioneren deze hulpkrachten als boodschappers namens Jozua aan het volk.
- Vs. 11 'Het zal over drie dagen de Jordaan overtrekken...': Altijd weer drie dagen... Binnen drie dagen werd het lot van de schenker en bakker beslecht (Genesis 40). Drie dagreizen wilde Mozes met het volk de woestijn intrekken (o.a. Ex. 5:18). Drie dagen was er dikke duisternis in Egypte (Exodus 10). Drie dagen houden de verspieters zich straks in Jericho schuil (Jozua 2). Er zijn nog vele andere voorbeelden.

Tot in het Nieuwe Testament toe waar onze Heer Jezus voorzegde dat Hij zou sterven en na drie dagen opstaan (Mar. 8:31 e.a.). Drie dagen staan zo voor een tijd van wachten en voorbereiden, waarna een beslissende actie volgt, vaak van Godswege. Zo mocht ook het volk op de grens van het beloofde land daar actief naar uitzien. Het zou overigens anders lopen, door de lotgevallen van de verspieders en een verblijf bij de Jordaan (Jozua 3; ook daar 'drie dagen')

Vs. 15 'totdat de HEER u allemaal rust geeft...': Zo moet dat gaan onder Gods volk. Ook in de gemeente van Christus toch? Het gaat niet aan de kantjes er af te lopen omdat jij jouw zegen wel binnen hebt, terwijl broeders en zusters nog lijden of tekortkomen...

Vraag

Heb je het wel eens meegemaakt? Dat je moet beginnen aan een onmogelijk lijkende klus? Dat mensen die je daar goed bij kon gebruiken, net op dat moment niet meer beschikbaar zijn? Bedenk eens voorbeelden, in je familie, werk of kerk? Wat doet dat met jouzelf en met mensen om je heen? Wat doet het met je relatie met God?

Auteur: WMdB

Liederen

Psalm 145	
Lied 969	(=Gezang 308 LvdK)
Gezang 304 LvdK	
Wees niet bang	Op Toonhoogte 556
Juich, doe mee allemaal	Op Toonhoogte 536
Ik volg de Heer	Hemelhoog 305
Ik kijk omhoog naar de bergen	Op Toonhoogte 517
Uw Woord	Hemelhoog 37

Auteur: PZ

Eerst Mozes, nu Jozua

Inleiding

Het is ochtend. Pim komt aan op school. Vandaag brengt papa hem naar de deur. Als ze daar aankomen, staan alle kinderen van de klas voor de deur. Het is een hele drukte. Alle kinderen praten door elkaar. Pim kijkt papa vragend aan. 'Eens kijken', zegt papa. Hij voelt aan de deurklink. De deur is op slot. Wie moet de kinderen nu lesgeven vandaag? Waar zou de juf zijn? Als zij er niet is, dan moeten ze weer naar huis. Opeens gaat de deur open. Juf Sara staat in de deuropening. Zij is niet de juf van Pim, maar wel een juf van de school. 'Welkom kinderen, kom allemaal maar gauw binnen'. 'Vandaag ben ik de juf'. 'Jullie eigen juf is ziek, toen ik dat hoorde ben ik snel naar school gekomen'. Pim geeft papa snel een kus en loopt de school in. Gelukkig ging de deur open, vandaag wordt een fijne dag met juf Sara.

Bijbelvertelling

Mozes is er niet meer. De leider die de Israëlieten uit Egypte leidde is op de berg Nebo gestorven. Iemand moet het volk naar het beloofde land brengen. Maar wie? Wie gaat hun de weg wijzen? Jozua is een heel wijze man. Daarom luisteren de Israëlieten nu naar hem. God zelf vertelt aan Jozua dat Hij ook wil dat Jozua de nieuwe leider is.

Voordat Mozes stierf, had hij Jozua gezegend en verteld dat hij de nieuwe leider zou zijn. Het is een grote en belangrijke taak, om het volk naar het beloofde land te brengen. God belooft aan Jozua dat Hij hem zal helpen, overal waar hij gaat. Hij zegt tegen Jozua: 'Wees sterk en moedig, Ik zal je helpen om alles te ontvangen wat Ik beloofd heb. Overal waar je naartoe gaat, zal Ik bij je zijn. Ik bescherm je en Ik help je'.

Dat geeft Jozua moed. De andere leiders van het volk Israël, luisteren goed naar Jozua. Ze beloven hem dat ze goed zullen luisteren en gehoorzaam doen wat hij zegt. Samen vertrouwen ze op God, Hij wijst de weg en zorgt voor zijn volk.

Vragen

- Heb jij weleens gemerkt dat God je hielp?
- Ken je iemand die op God vertrouwt? Kun je daar iets over vertellen?

Auteur: SvK

De opvolger van Mozes

Inleiding

De volgende paar weken vertellen we een verhaal uit het Oude Testament. Het volk Israël heeft lange tijd als slaven in Egypte gewoond, maar zijn uiteindelijk ontsnapt. Nu zijn ze op weg naar het beloofde land. Mozes leidde het volk. Wat weten jullie over dat verhaal?

Mozes was een van de belangrijkste profeten van God ooit. Hij deed wonderen in Egypte en nam het volk Israël mee naar het beloofde land. Maar daar kwam hij zelf nooit aan en dat is lastig voor het volk. Luister maar.

Bijbelverhaal

De Israëlieten staren naar de hoge bergen in de verte. De rivier de Jordaan kabbelt kalm naast hen, maar de mensen zijn van streek. Mozes had zojuist een laatste keer tot hen gesproken, had zich toen omgedraaid en was naar de berg gelopen. God had Mozes verteld dat hij daar op een berg een laatste keer het beloofde land kon zien, maar dat hij daarna zou sterven.

Ook Jozua is verdrietig. Hij heeft jarenlang Mozes bij alles geholpen: van het leiden van het volk tot het verkennen van het beloofde land. Nu... moet hij het stokje overnemen. Dat maakt Jozua bang. De leegte die Mozes had achtergelaten voelt enorm, hoe kan hij dat gat ooit vullen?

Jozua weet niet wat hij nu moet doen, dus trekt hij zich in zijn tent terug om tot God de bidden. Hij vouwt zijn handen en voelt zich gelijk minder alleen.

Tot zijn blijdschap hoort hij de stem van God om zich heen. 'Mozes is zojuist gestorven, Jozua. Ik had aan hem beloofd het volk dit land te geven, Kanaän. Mozes kan niet meer mee, maar die belofte wil ik houden. Dus moet jij, als de nieuwe leider van Israël, met het hele volk de Jordaan overgaan en het land binnentrekken.'

Jozua is blij om dat te horen, maar twijfelt toch nog. 'Zal het volk wel naar mij luisteren?'

'Zolang jij leeft, zal ik je helpen,' zegt God. 'Jou verlaat ik niet en Israël laat ik ook niet in de steek. Zolang ik erbij ben, zal het jullie lukken om Kanaän te veroveren. Maar je moet je wel aan mijn regels houden. Houd je aan de Tien Geboden die ik aan Mozes heb gegeven. Dan hoef je nergens bang voor te zijn en kun je zelfverzekerd het volk leiden. Ik ben bij je.'

'Dankuwel, God', zegt Jozua.

Nu God hem moed heeft ingesproken, weet Jozua wat hij moet doen. Hij loopt zijn tent uit en roept een vergadering bijeen voor de leiders van de stammen van Israël. Ze komen alle twaalf samen in een tent.

'Welkom allemaal', begint Jozua. 'Mozes is gestorven, maar dat betekent niet dat we nu moeten opgeven. God is er nog steeds en Hij wil ons nog steeds het land geven dat Hij ons beloofd heeft. Dus zorg ervoor dat iedereen zijn tassen inpakt en voedsel meeneemt, want we gaan over drie dagen verder reizen, Kanaän in. Kanaän gaan we over de twaalf stammen verdelen, maar stop niet zodra jouw stukje land veroverd is. Help eerst de andere stammen, we stoppen pas als heel Kanaän van Israël is. Dan pas mag je gaan wonen op het stuk land dat Mozes voor jouw stam heeft aangewezen.'

Jozua kijkt de twaalf stammenleiders aan. Zouden ze naar hem luisteren?

Tot zijn grote opluchting knikken ze alle twaalf. 'Zoals we naar Mozes hebben geluisterd, zo zullen we ook naar u luisteren, Jozua. Wij zullen tot God bidden en vragen of Hij u wil helpen om Israël te leiden.'

Zo krijgt Israël een leider om Mozes op te volgen.

Slot

Jozua vond het best spannend om de nieuwe leider van Israël te worden, maar God beloofde dat hij hem niet in de steek zou laten.

Ben jij wel eens bang om iets te doen? Heb je God daarbij wel eens om hulp gevraagd?

Auteur: RvR

Een nieuwe leider, dezelfde God

Suggestie

Gebruik een oude landkaart van Israël om aan te wijzen welke stukken land God aan het volk wilde geven. Belangrijk om dit te laten zien, juist in deze tijd waarin men probeert stukken land af te pakken van Israël en te geven aan de Palestijnen.

Vraag

Jullie hebben allemaal een naam gekregen. Wie weet er iets over zijn naam te vertellen? Van wie heb je die gekregen? Ben je vernoemd? Wie kent de betekenis van zijn naam?

In de tijd van de Bijbel waren namen heel belangrijk. Jozua heette bijvoorbeeld eerst Hosea. Dat betekent: 'Hij geeft redding'. Mozes noemde hem later Jozua en dat betekent: 'De HEER geeft redding'. Je zult de komende tijd meer horen over Jozua. Onthoud dan de betekenis van zijn naam. Je gaat dan ontdekken dat het klopt: 'De HEER geeft redding!'

Bijbelverhaal

Vorig jaar is de koningin van Engeland overleden. Hoe heette zij? (Queen Elizabeth). Het volk was in diepe rouw. Haar zoon Charles stond al klaar. Hij werd de nieuwe leider. Koningin Elizabeth heeft heel lang geregeerd. Wat zo mooi was, ze vertelde dat God haar altijd hielp, dat ze het niet alleen kon. Dus ook al ben je zo'n belangrijk persoon, de leider van je volk, je kunt niet zonder God. Dat beseftte deze koningin heel goed.

Het volk Israël is in diepe rouw. Hun leider, Mozes is gestorven. Maar God laat het volk niet alleen. Mozes heeft Jozua aangewezen als zijn opvolger, een nieuwe leider voor het volk van God. Nee, geen zoon van Mozes, zoals dat met koningshuizen gaat, maar iemand die heel veel voor Mozes deed, hem overal hielp.

Maar ja, daar zit je dan. Je grote voorbeeld is dood en jij moet het stokje overnemen. Waar moet je beginnen? 'Jozua, nu mijn dienaar Mozes dood is, moet jij het volk gaan leiden. Je moet met dit volk de rivier de Jordaan overtrekken en gaan naar het land dat Ik dit volk heb beloofd'.

Jozua, nog in gedachten hoe het nu verder moet nadat hun leider is gestorven, schrikt op. Iemand spreekt tot hem. Voor Jozua is dat niet vreemd. Zo vaak heeft hij van Mozes gehoord dat God tot hem had gesproken. Spreekt God nu ook met hem? Hij luistert: 'Jozua, weet dat Ik jullie elk stuk land zal geven dat Ik aan mijn knecht Mozes heb beloofd. Je zult mogen wonen van de woestijn tot aan de Libanon en tot aan de grote rivier de Eufraat, tot aan de grote zee in het westen'. (wijs aan op de kaart). Jozua luistert aandachtig. Is deze opdracht niet te groot voor hem? Mozes was een groot leider, maar hij? Dan ineens beseft hij dat Mozes zo'n groot leider kon zijn, omdat God hem hielp. God gaf hem aanwijzingen. Mozes kon altijd bij God terecht. Dat heeft Jozua wel gezien, toen hij met Mozes optrok. Hij wil ook leren goed te luisteren als God spreekt.

'Jozua, zoals ik Mozes heb geholpen, zo zal ik ook jou helpen. Ik zal altijd bij je zijn en jou niet verlaten. Zul je dat nooit vergeten? Weest vastberaden, durf besluiten te nemen, ken je doel, wees trouw in liefde. Jij moet mijn volk leiden naar het nieuwe land dat Ik hun heb beloofd aan hun voorouders. Je moet dit land voor hen veroveren, dan zal Ik het aan hen geven. Blijf vooral ook heel goed naar Mij luisteren, naar alles wat Ik Mozes heb verteld in de wetten. Houd je daaraan, wijk er niet van af, want dan zul je slagen in de opdracht die Ik je heb gegeven. Lees dag en nacht mijn woord, de wet. Want dan alleen kun je slagen. Je zult voorspoedig zijn'.

Jozua denkt terug aan die dag toen Mozes met de twee stenen tafels de berg af kwam en God hem woorden gaf waar de Israëlieten zich aan moesten houden. Al heel vaak heeft hij deze woorden gehoord. Ja, hij heeft ze zelfs uit zijn hoofd geleerd. Woorden van God kun je maar beter goed onthouden en natuurlijk ook toepassen. Dat geldt vast en zeker ook voor mij, en voor jou: woorden van God uit het hoofd leren, zodat je niet vergeet wat God heeft gezegd.

Lang kan Jozua niet wegdromen, want opnieuw begint God te spreken:

'Jozua, wees dus standvastig, moedig, vastberaden. Laat je niet ontmoedigen, want Ik ben jouw God en Ik sta jou altijd bij'.

Jozua houdt zijn adem in. Heeft God dat allemaal tegen hem gezegd? Ja, hij wil standvastig zijn en moedig en vastberaden en zal zich niet laten ontmoedigen. Alleen zijn dat wel grote woorden. Maar hij weet: God is altijd bij mij en Hij zal mij helpen.

Vol goede moed roept Jozua de schrijvers van het volk bij elkaar en geeft ze een opdracht: 'Ga samen het hele kamp door, zorg dat je niemand vergeet en zeg tegen de mensen dat ze eten klaar moeten maken en over drie dagen klaar moeten staan. Dan trekken we samen de rivier de Jordaan over om het land daar in bezit te nemen dat God ons heeft beloofd. Hij zal ons dit land geven'.

Tegen de stammen van Ruben en Gad en ook een deel van de stam van Manasse zegt hij: 'Jullie moeten je houden aan de opdracht van Mozes. Hij zei: 'De Here God zal je vrede schenken en jullie dit gebied geven. Jullie vrouwen, kinderen en vee moeten aan deze kant van de rivier blijven, in het overjordaanse gebied. Maar alle mannen die kunnen vechten moeten meegaan om het hele land te veroveren. We vechten door, totdat de HEER jullie allemaal vrede geeft in het land dat de Here God jullie heeft gegeven. Dan pas mag je weer teruggaan naar je eigen familie en je eigen huis'.

Voor het volk is het duidelijk. Ze hoeven niet meer te rouwen om Mozes. God heeft hun een nieuwe leider gegeven. Ze geven dan ook eensgezind antwoord: 'Wij zullen alles doen wat u ons bevolen hebt. Ook zullen wij overal naar toe gaan waar u ons heen stuurt.'

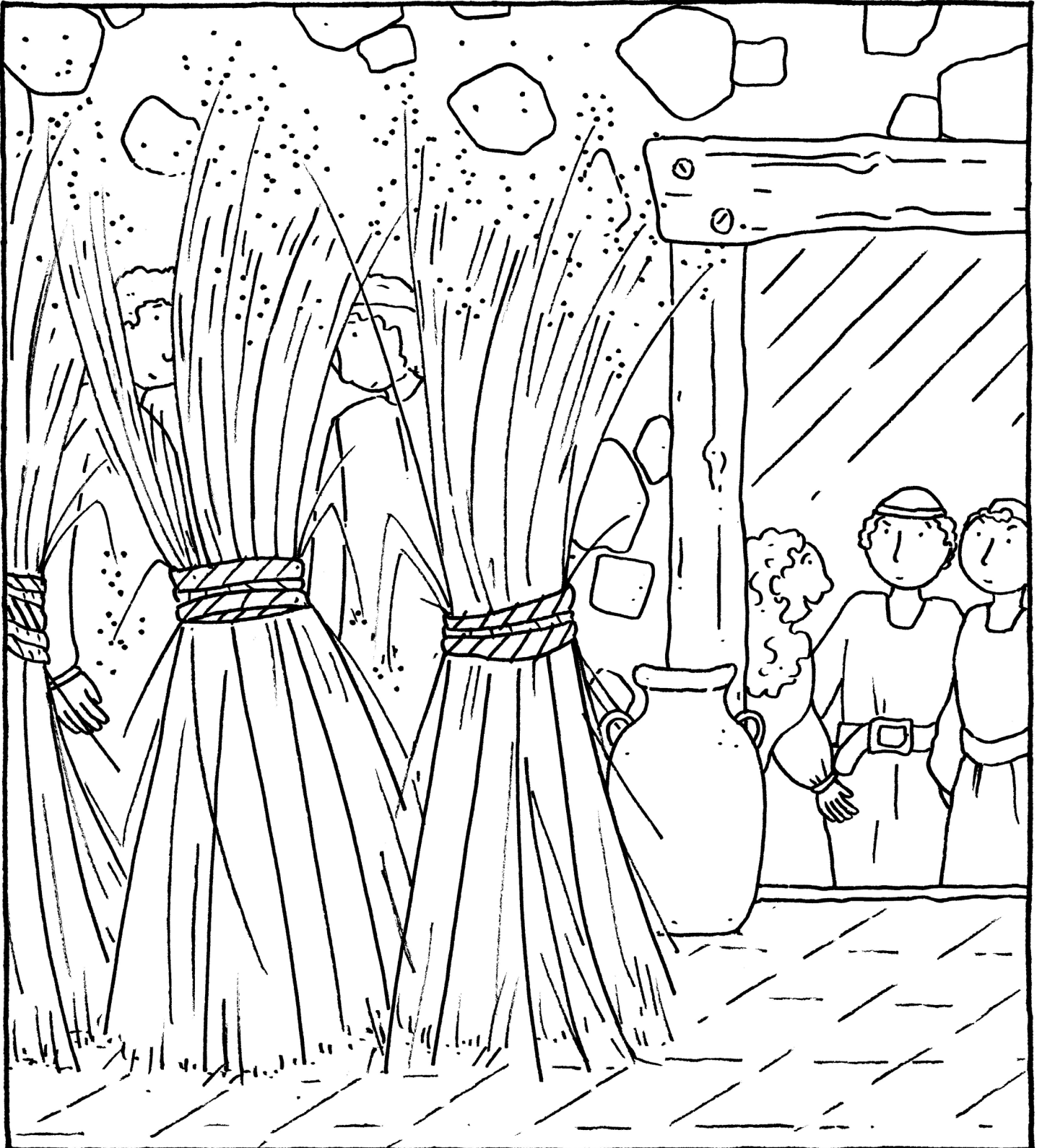
Zoals we naar Mozes hebben geluisterd, zo zullen we ook naar u luisteren. We bidden voor u dat de Here God u zal bijstaan, zoals Hij dat ook bij Mozes deed'. Jozua is onder de indruk van de woorden van het volk. Maar er wordt nog meer gezegd: 'Iedereen die niet naar u luistert en zich tegen uw bevelen verzet, tegen welk bevel dan ook, zal worden gedood. Wees vastberaden en standvastig, Jozua!' God heeft tegen hem gezegd dat hij vastberaden en standvastig moet zijn. Nu hoort hij dezelfde woorden ook van het volk. Jozua voelt zich gesterkt en bemoedigd. Het nieuwe land zal hem niet zomaar in de schoot worden geworpen, dat begrijpt hij wel, ze moeten ervoor vechten, maar God zal hen de overwinning geven. Dat heeft Hij beloofd! God was met Mozes en zal dat ook met Jozua zijn. Want God blijft dezelfde. Ook nu voor jou en mij!

Auteur: JvVvN

11 juni 2023

Spionnen in Jericho

Jozua 2

Thema: Rachab kiest voor de HEER

Doel

De kinderen ontdekken dat je overal mensen kunt ontmoeten die in God geloven.

Toelichting

Jozua weet dat het volk in ieder geval langs het sterke Jericho zal moeten gaan. Het lijkt een stad die nooit ingenomen kan worden. Daarom stuurt Jozua eerst verkenners. Zij kijken goed naar de dingen die voor een gevecht straks belangrijk zijn, b.v. de muren en de poorten. Een gevaarlijke missie, zeker wanneer ze in de stad worden opgemerkt. Ze moeten zich verbergen, anders worden ze gevangengenomen en gedood. Zal iemand hen willen helpen? Ja, Rachab verstopt hen op het dak van haar huis en zegt dat ook zij geloven wil in de God van Israël. Ze heeft al veel gehoord over wat God van de Israëlieten heeft gedaan. Hij is de sterkste! Misschien is dat wel de belangrijkste ontdekking op deze tocht. Onverwacht vinden ze iemand die ook op de HEER vertrouwt. Rachab redt de twee spionnen van het volk Israël en krijgt de belofte dat God ook haar zal redden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Rachab redt de spionnen

Richtlijnen: Jozua wil met Israël het beloofde land binnentrekken. Hij moet daarvoor de rivier de Jordaan over en dan langs de stad Jericho. Een sterke stad met een sterk leger. Jozua stuurt twee mannen vooruit om de stad te verkennen. Ze bekijken alles. Aan het einde van de dag willen ze teruggaan, maar dat lukt niet. Ze zijn ontdekt en de mannen van Jericho willen hen gevangennemen.

Dan ontmoeten ze Rachab. Zij vertelt dat iedereen bang is voor de Israëlieten, maar dat zij hen zal helpen. Eerst verstopt ze de spionnen op het dak en dan laat ze hen ontsnappen via een touw uit haar raam. En ze vraagt of de mannen haar later zullen helpen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Geholpen door Rachab

Richtlijnen: De twee spionnen van het volk Israël krijgen onderdak bij Rachab. Iedereen in de stad kende haar. Vermoedelijk had ze een herberg (hotel), maar tegelijk was ze ook een hoer. Ze ging voor geld met mannen naar bed. Deze vrouw verbergt de twee Israëlieten voor de soldaten van de koning. Zij durft het aan.

Zij moet de spionnen uitleveren, maar bedenkt een list. Ze laat hen ontsnappen via een koord uit haar raam. Maar voordat ze de spionnen laat gaan, vertelt ze hun iets. Ze gelooft, zonder dat iemand het weet, in de God van Israël. Ze weet alles over het volk Israël en de wonderen die God heeft gedaan onderweg uit Egypte en wil die God dienen. Zij vraagt of de spionnen haar willen sparen, als het volk Israël het beloofde land inneemt. In naam van de HEER beloven ze dat.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Geloof uit onverwachte hoek

Richtlijnen: Soms denk je dat je de enige bent die gelooft. Je kunt je dan heel alleen voelen. Je durft nauwelijks iets over God en de kerk te zeggen in je klas of in een groep. Maar dan blijkt je ineens een medestander te hebben, uit onverwachte hoek. Ook hij of zij blijkt te geloven. Daar kun je blij verrast over zijn, zeker wanneer je het gevoel hebt in de problemen te zitten.

Die ervaring hadden de spionnen van het volk Israël ook. Ze werden gezocht en achtervolgd; hun leven liep gevaar.

Waarom zou Rachab hen helpen? Dan blijkt zij een geloof te bezitten waar de twee Israëlieten stil van worden. Haar geloof is hun redding. God geeft redding uit onverwachte hoek, een dubieuze vrouw, een hoer. Het enige dat zij terugvraagt: mag ik later bij jullie horen en bij jullie God? Het koord uit het raam is een teken van redding, geloof en hoop.

Extra Bijbelgedeelte: Johannes 4

Jezus praat met een dubieuze Samaritaanse vrouw en zegt haar dat ze in Hem mag geloven en daardoor een nieuw leven krijgt.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Het volk Israël is tijdelijk neergestreken in Sittim, een oase ten oosten van de Jordaan, ten hoogte van de stad Jericho. Geen toevallige plek, want deze oude, zwaar ommuurde stad gold als een sterk 'fort' dat de intocht in het land Kanaän bij voorbaat tot een moeilijke onderneming maakte. Hoewel we Jozua leerde kennen als een man met Godsvertrouwen (zo bleek bijvoorbeeld toen hij eerder zelf als verspieder op pad ging; Numeri 13 en 14), betekent dat niet dat je geen plannen maakt of dat je niet behoedzaam te werk gaat. Het zijn nu geen twaalf maar twee verspieders die het te veroveren land en vooral de stad Jericho moeten verkennen.

In Jericho aangekomen ontmoeten ze al snel Rachab, die de menselijke hoofdpersoon in dit hoofdstuk mag worden genoemd. Anders dan de twee verkenners, van wie de namen achter hun missie schuilgaan, wordt zij wel bij name genoemd. Die naam betekent 'ruim' of 'breed'. Zoals zo vaak in de Bijbel, zegt dat iets over haar karakter en levenshouding. Deze Rachab kijkt ruimer en breder dan haar stadsgenoten, de andere inwoners van Jericho. Zij ziet in de twee verspieders geen spionnen, zoals de koning van Jericho de twee mannen typeert (verzen 2-3). Zij herkent en erkent in hen de macht van die bijzondere God van Israël, die ze ook bij zijn naam 'HEER' noemt (vers 8 e.v.). Daarmee doet ze haar eigen naam en die van Hem eer aan. Vervolgens verkondigt dit verhaal dan ook hoe 'ruim' en 'breed' de bedoelingen van deze unieke God zijn. De redding van Rachab en haar familie is geen heilsegoïsme van een enkele gelukkige. Het ademt Gods uiteindelijke doel en Israëls roeping om tot een zegen te zijn voor alle volken (vgl. Gen. 12:1-3).

Wie was deze Rachab? Ook de NBV21 noemt haar een hoer (vers 2). In dat geval schuilen de twee verspieders dus 'op de wallen'. Maar klopt dat? Het Hebreeuwse woord (zona) betekent zonder meer 'prostituee'. Oude Joodse tradities verbinden dit woord echter met mazon (= maaltijd) en maken van Rachab een herbergier. Dan logeren de verspieders dus in de stadsherberg. Ik herinner me kinderbijbels die deze minder aanstootgevende uitleg volgen. Maar typeert het nu niet juist de werkwijze van God dat Hij (zoals ook Jezus later deed) 'hoeren en tollenaars' niet uit de weg gaat? Integendeel, zij worden opgezocht, geroepen en in dienst genomen. Ze gaan anderen zelfs voor in Gods Koninkrijk. Ook zo worden laatsten eersten, en eersten laatsten. Laten ook wij ons dan maar verbazen, verwonderen en leren danken dat God ook hoeren opneemt onder de geslachten van Israël (Joz. 6:22-25). Volgens Mat. 1:5 werd zij zelfs stammoeder van koning David (moeder van Boaz; niet genoemd in Ruth 4:20) en van onze Here Jezus.

Terug naar het verhaal. Het is een daad van geloof (zie Hebrëen 11:31) dat Rachab de twee verspieders ontvangt en beschermt. Ze weerstaat de opdracht van haar koning en wimpelt zijn uitleveringsverzoek met een leugen af (verzen 4 en 5). De mannen zouden de stad al hebben verlaten, voordat het donker werd en de poorten (gedurende de nacht) werden gesloten. De koning moet er maar snel achteraan, hetgeen op niets uitloopt (vers 7). Ondertussen verbergt Rachab de mannen op het dak. Op dit dak vindt vervolgens het aangrijpende gesprek plaats waarnaar ik al verwees. Centraal staan Rachabs aanvaarding van Gods gave van het land aan Israël, haar kennis van de grote daden die deze God al heeft verricht (van Egypte tot de laatste veldslag in het 'Overjordaanse'), en haar beschrijving van de angst die dit alles heeft opgewekt bij de inwoners van Kanaän. De verzen 12 en 13 bevatten Rachabs voorbede voor zichzelf en haar naaste familie, uitlopend op de oproep tot het zweren van een eed van bescherming en de smeekbede: 'Red ons van de dood!'. Het antwoord van de mannen is net zo 'ruim' als de houding van Rachab (vers 14). Ze stellen hun leven borg voor de bescherming van Rachab en haar familie, mits zij hun plannen niet verradt. Ze beloven vervolgens haar – wanneer de HEER hen het land heeft gegeven – goed te behandelen en haar trouw te bewijzen.

Vanaf vers 15 lezen we allereerst over de ontsnapping van de twee mannen. Rachab blijkt in een huis in (of op) de stadmuur te wonen. Via een touw laat ze hen zakken, met het advies om zich drie dagen in de bergen te verschuilen. Vanaf vers 17 specificeren de verspieders hun eed met regels waaraan Rachab en haar familie zich hebben te houden. Als die niet worden gehouden, zijn de verkenners niet aan hun eed gebonden. Rachab en haar familie moeten in haar huis bijeen zijn en dat niet verlaten. En er is een herkenningsteken: het touw waarlangs de verspieders ontsnappen wordt tot teken van de ontsnapping aan de ondergang van Rachab en haar familie. Het is een rood touw (vers 18). Over die kleur (rood of scharlaken) is veel gemediteerd met zeer vrome toepassingen, tot het bloed van onze Heer Jezus Christus toe. Het is verleidelijk en mooi, maar of we daarmee recht doen aan dit Bijbelverhaal is zeer de vraag. Rood is hier niet zoveel meer dan een opvallende kleur, opdat de Israëlieten straks het huis van Rachab en haar familie zullen herkennen.

---

lees verder op de volgende bladzijde

De laatste alinea (verzen 22 t/m 24) beschrijft de geslaagde ontsnapping van de twee mannen, hun schuilperiode van drie dagen en hun verslaguitbrenging aan Jozua. Opvallend is daarbij dat ze bijna letterlijk de woorden van Rachab uitspreken (vers 24, vgl. vers 9). Over het vervolg van Rachabs geschiedenis lezen we in Jozua 6:22 e.v. Rachab en haar familie worden inderdaad gespaard. Eerst verblijven ze buiten het kamp (6:23; vanwege onreinheid?), later wonen ze onder de Israëlieten (6:25). Volgens oude Joodse traditie nam Jozua haar tot vrouw. Dat is net iets te mooi, maar illustreert wel de volkomen opneming van de heidense Rachab in Israël. En vooral hoe de God van Israël 'ruimte' maakt voor haar en anderen uit alle volken die hun hoop zetten op zijn genade en macht!

Vers voor vers

- Vs. 1a '... twee verspieters op pad...': Waarom twee? Veertig jaar eerder waren het twaalf (Numeri 13 en 14). Jozua was toen zelf een van hen. Herinnert hij zich nog de tweedracht die in deze grote groep ontstond? Hier is de reden misschien wel heel eenvoudig. Een groter aantal zou zich – zeker in de stad Jericho – niet onopgemerkt kunnen bewegen. Dat blijkt overigens ook met twee verkenners al snel mis te lopen...
- Vs. 1b '... en vooral Jericho...': Opgravingen van de stad Jericho maken duidelijk dat hier al in zeer oude tijden menselijke nederzettingen waren. Ook meerdere ommuurde steden hebben hier gelegen, dikwijls verwoest en later weer opgebouwd. Er waren ook perioden dat Jericho (vrijwel) verlaten was. Archeologen en Bijbeluitleggers hebben veel gediscussieerd over de plaatsing van de Bijbelverhalen over de verovering van Jericho binnen het archeologische totaalbeeld. Dat blijkt nog niet zo eenvoudig. Van belang is hier de datering van deze gebeurtenissen (in welke eeuw plaats je de intocht van het volk Israël in Kanaän?). Ook speelt de vraag hoe je deze Bijbelverhalen leest. Als historische verslagen die ons vooral feitelijke informatie willen geven? Of als verkondigende getuigenissen die weliswaar de grote bevrijdende daden van God proclameren, maar daartoe ook vrijmoedig gebeurtenissen kunnen combineren, beeldend uitwerken of concentreren? Het is hier niet de plek om deze lastige vragen op te lossen, wel om ze eerlijk te stellen en ons vervolgens op de kern te richten: Gods trouw en de vervulling van zijn beloften, die zich door geen muur laten tegenhouden!
- Vs. 4 'Maar Rachab – die de twee mannen verborgen had - ...': Speelt hier ook het element van de oosterse gastvrijheid een rol? Mensen die je in jouw huis ontvangt mogen in grote mate rekenen op jouw zorg en bescherming. Daar kan zelfs een klemmende opdracht van de koning niets aan veranderen. Het wordt in dit hoofdstuk nergens expliciet genoemd, maar het is wel een aspect om mee te wegen.
- Vs. 12 'Ik heb jullie toch ook goed behandeld?': De Bijbel is ook een nuchter boek. Naast de erkenning en aanvaarding van Gods macht, doet Rachab ook een beroep op basisethiek: 'wie goed doet, goed ontmoet' of zelfs 'voor wat, hoort wat'. Deze basisethiek klinkt ook in het onderwijs van Jezus: 'Behandel anderen zoals je wilt dat ze jullie behandelen' (Luc. 6:31). Denk ook aan de 'balans' in het tweede gebod (je naaste liefhebben als jezelf). Tegelijk zitten er in Rachabs oproep andere lagen, zoals het schuilen bij de unieke God van Israël, bij wie (zo wist ook zij?) uitredding van de dood is te vinden (vgl. Psalm 68:21).
- Vs. 18 '... moet je dit rode koord aan het venster binden...': Oudere vertalingen spreken over een 'scharlaken koord'. Dit werd de naam van een hulporganisatie die prostituees bijstaat en helpt een ander leven op te bouwen. Over symbolische of geestelijke toepassingen van de kleur rood schrijf ik ook in de hoofdtekst. Ik pleit voor terughoudendheid bij het leggen van al te fraaie verbanden met het Nieuwe Testament en de verzoening door het bloed van Jezus. Aardiger vind ik dan nog de geopperde associatie van dit rode touw met het rode lampje op De Wallen. Ook dan spreekt de kleur rood van Gods verzoenende liefde en trouw. Namelijk aan mensen in een 'hoerentent' die evenwel hun vertrouwen hebben gesteld op Hem!

Vraag

In de ogen van haar medebewoners was Rachab een verrader. Of noemen we het 'burgerlijke ongehoorzaamheid' ter wille van een 'hoger goed'? Hoe kijken we daar eigenlijk naar? En hoe zit dat in onze tijd? Denk concreet aan het herbergen van asielzoekers of aan andere actuele thema's. Waar ligt voor jou de grens dat je niet langer 'de koning' (overheid) gehoorzaamt, maar dat je je gebonden weet aan andere, meer gezaghebbende machten?

Auteur: WdB

Liederen

Psalm 136

Lied 738: 3

Lied 865

Ik volg de Heer

Ik kijk omhoog naar de bergen

Uw Woord

Juich, doe mee allemaal

Wees niet bang

Kom aan boord

(=Gezang 415 LvdK)

Hemelhoog 305

Op Toonhoogte 517

Hemelhoog 37

Op Toonhoogte 536

Op Toonhoogte 556

Hemelhoog 356

Auteur: PZ

Rachab redt de spionnen

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

U zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken bewegingen nadoen.

Ook dit staat cursief gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

U kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet.

Ook kunt u kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kunt u dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als u uw hand als stopteken omhoog steekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kunt u het verhaal beeldend vertellen.

Kom van uw stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

Kinderen kunnen de volgende rollen spelen: Jozua, twee spionnen en Rachab.

De andere kinderen zijn de soldaten en kunnen op hun stoel blijven zitten.

Als het kan laat de kinderen dan in een kring zitten, met een opening. Dat is de 'deur'.

Benodigheden

Kleed of jas als vlasstengels

(Rood) touw

Inleiding

Kom even terug op het verhaal van vorige week en stel wat vragen.

Het volk Israël heeft samen met Mozes 40 jaar lang in de woestijn gezworven, op weg naar het land dat God hun beloofd heeft. Mozes is gestorven, Jozua is de nieuwe leider van het volk Israël.

Ze zijn nu bijna in het land Kanaän, het beloofde land.

Bijbelverhaal

Daar staat Jozua. Hij staat bij de rivier de Jordaan. Daar aan de overkant ligt het beloofde land.

Het land waar het volk Israël mag gaan wonen.

Jozua **tuurt met zijn hand boven zijn ogen** in de verte.

Daar ligt de stad Jericho.

Jozua roept twee mannen bij zich.

'Mannen, kom eens hier', zegt Jozua. **De mannen komen naar Jozua toe gelopen.**

'Daar ligt de stad Jericho. Ik wil weten hoe die stad er uit ziet. Of de muren van de stad dik zijn, of er veel soldaten wonen. Gaan jullie maar eens stiekem kijken.'

'Dat is goed', zeggen de mannen. **(Jozua gaat weer**

zitten)

De mannen gaan op pad. **(Laat ze een rondje lopen)**

Als ze dicht bij de stad komen **kijken ze omhoog.**

'Wow!', zeggen ze. Wat zijn die muren hoog!

Als ze verder lopen kunnen ze de muren nog beter bekijken.

'Wow!', zeggen ze. Wat zijn die muren dik! Er staan zelfs huizen boven op de muur!

In de muur zit een grote poort. Overdag is de poort open.

De mensen kunnen de stad in- en uitlopen.

Maar 's nachts gaat de poort dicht. Niemand kan dan naar binnen of naar buiten.

De mannen lopen door de stad en bekijken alles goed.

(Laat ze een rondje lopen en om zich heen kijken)

Als het avond wordt zeggen ze tegen elkaar: **'Laten we vannacht maar hier in de stad blijven slapen. Dan kunnen we morgen weer terug naar Jozua.'**

In een huis dat boven op de dikke muur staat is een slaapplek. **(Laat de spionnen naar de deur lopen, waar Rachab staat.)**

'Klop, klop, klop', Ze kloppen op de deur.

Een vrouw doet open, het is Rachab, zij woont hier.

'Kunnen wij hier slapen?', vragen de spionnen.

'Ja, hoor', zegt Rachab, **'Kom maar verder.'** **(Laat Rachab en de spionnen in de kring komen)**

Rachab ziet wel dat deze mannen niet uit de stad komen.

Ze praten ook een beetje anders.

Deze mannen horen vast bij het volk Israël, denkt

Rachab.

Rachab heeft al veel over het volk Israël gehoord en over de God van Israël. Dat is een grote, sterke God die de Israëlieten heeft bevrijd uit Egypte, dwars door de zee, door de woestijn, helemaal naar hier.

(Klop hard op je stoel, laat de andere kinderen meedoen)

'Boem, boem, boem!' Plotseling wordt er hard op de deur geklopt.

'Boem, boem, boem!'

De mannen schrikken. Ook Rachab **kijkt verschrikt** door het raam.

Het zijn soldaten! Soldaten van Jericho. Rachab begrijpt gelijk dat ze de twee mannen willen pakken.

'Kom, vlug, naar boven.' zegt Rachab tegen de twee mannen. 'Jullie moeten je verstoppen. De soldaten willen jullie pakken.'

Zo snel ze kunnen rennen ze naar boven, naar het platte dak.

(Als het mogelijk is laat de twee spionnen dan boven op een tafel gaan zitten)

'Snel', zegt Rachab, 'Kruip hier onder de stengels vlas.'

Rachab legt snel wat vlas over de mannen heen. **(Laat Rachab het kleed of de jas over de spionnen leggen)**

Zo snel ze kan rent Rachab naar beneden. **(Laat Rachab weer in de kring komen)**

'Boem, boem, boem!' De soldaten bonzen nog steeds op de deur.

'Rachab, doe open!' roepen ze.

Snel doet Rachab de deur open. **'Wat is er?'**, vraagt ze.

'Waar zijn de twee vreemde mannen die bij jou naar binnen zijn gegaan? Het zijn gevaarlijke mannen. Het zijn spionnen. We moeten ze gevangennemen.'

'Ze zijn hier wel geweest', zegt Rachab, 'Maar ze zijn weer weggegaan. Als je snel bent kun je ze misschien nog inhalen, voordat ze door de poort naar buiten gaan.' De soldaten rennen snel weg. (laat de kinderen in de kring met hun voeten op de grond rengeluiden maken) Snel naar de poort, op zoek naar de twee mannen. Natuurlijk kunnen ze hen niet vinden.

Rachab gaat terug naar de twee spionnen. (Laat Rachab het kleed/jas eraf halen)

'Ik wil jullie helpen', zegt ze, want ik weet dat jullie God de echte God is, de God van Israël.

De mensen hier in de stad zijn heel bang voor jullie. Ik weet dat de stad Jericho voor jullie wordt.

Als jullie hier komen met jullie soldaten, wil je mij en mijn familie dan geen kwaad doen?'

'Dat beloven we', zeggen de twee spionnen. Ze zijn blij dat Rachab ook in God gelooft.

'Jullie moeten snel de stad uitgaan.' zegt Rachab. 'Maar je kan niet door de poort, die is dicht.

Kijk hier is een touw. Klim hierlangs naar beneden.'

'Laat het touw uit je raam hangen', zeggen de twee mannen. 'Zo weten onze soldaten dat dit huis van jou is. Dat jij daar woont die ons geholpen hebt. Iedereen die in jouw huis is, zal veilig zijn.

(Laat de spionnen van de tafel klimmen, alsof ze langs het touw gaan)

De mannen klimmen voorzichtig langs het touw naar beneden.

Rachab ziet hoe ze veilig op de grond komen.

De mannen verstoppen zich nog een paar dagen in de bergen en kunnen dan veilig naar Jozua terug.

(Laat de spionnen naar Jozua lopen en gebaren alsof ze hem van alles vertellen)

Ze vertellen hem alles wat er is gebeurd.

Wat is Jozua blij.

'Wat fijn dat Rachab jullie geholpen heeft', zegt hij. 'Maar het meeste fijne is dat ook Rachab in onze God gelooft.'

Ja, Rachab houdt ook van de God van Israël.

Afsluiting

Zing eventueel het lied 'Ik geloof' (Opwekking kids 75)

<https://www.youtube.com/watch?v=MfBaPqhjSZI>

Ik geloof in God.

Ik geloof in Jezus.

Ik geloof in de Heilige Geest.

Die er altijd is geweest.

Ik geloof, al ben ik klein,

dat ik een kind van God mag zijn,

dat ik een kind van God mag zijn.

Auteur: EZD

Geholpen door Rachab

Inleiding

Ken jij veel mensen die geloven?

Soms zijn er niet veel mensen om je heen die ook in God geloven. In de kerk wel, maar verder misschien niet. Je kunt je eenzaam voelen, ook als niet-gelovige mensen best aardig zijn.

Vandaag gaan we verder met een verhaal uit het bijbelboek Jozua. Vorige week hoorden we dat Jozua de nieuwe leider van Israël werd en voorbereidingen trof om het beloofde land, Kanaän, te veroveren. Want daar wonen nu nog andere mensen. Het verhaal vandaag gaat over twee spionnen, die Kanaän verkennen, en een vrouw uit Kanaän. Luister maar.

Bijbelverhaal

De Israëlieten wonen nu in een kamp bij de rivier de Jordaan. Over die rivier heen ligt het land Kanaän, dat God aan hen beloofd heeft. Maar er wonen nu nog andere mensen. Vlakbij ligt een grote stad met erg hoge muren: Jericho. Als de Israëlieten ooit Kanaän willen komen, moeten ze die stad veroveren.

Dus nu lopen twee Israëlische spionnen de stad binnen. Jozua heeft ze gestuurd om te verkennen hoe de stad er vanbinnen uitziet. Ze lopen een paar uur rond, maar dan begint het donker te worden. Ze moeten vannacht ergens slapen, dus ze vragen aan een paar mensen op straat waar dat zou kunnen.

'O, dat kan wel bij Rachab', zegt iemand. 'Zij is een hoer, dus zij heeft vast een bed voor jullie.' De persoon loopt lachend door.

De twee spionnen halen hun schouders op en gaan op weg naar Rachab.

Rachab is een mooie vrouw van dertig jaar oud. Als de twee mannen bij haar aankloppen, zegt ze dat ze inderdaad bedden voor hen heeft. Aan hun accent hoort ze dat er iets vreemds aan de hand is. Zijn ze Israëlieten? Ze weet dat die hun kamp aan de overkant van de rivier hebben opgeslagen, dus het zou kunnen.

'Weten jullie zeker dat jullie een bed willen?', zegt ze dus. 'Jullie zijn Israëlieten, dus ik kan jullie wel beter verstoppen.'

De twee kijken betrapt, Rachab heeft wel heel snel door dat ze spionnen zijn. 'Als je ons wil verstoppen, zou dat inderdaad fijn zijn.' Ze zijn wel zenuwachtig: wat als Rachab aan de koning van Jericho verklaapt waar ze zijn? Rachab brengt de twee spionnen naar het dak. Het dak is gemaakt van vlas, dat lijkt wel een beetje op stro. Dus ze legt een paar bundels vlas over de mannen heen en dan lijkt het net alsof de bobbels bij het dak horen.

Twee uur later wordt er hard op de deur geklopt. Het is de koning van Jericho met een groep soldaten. Iemand heeft aan hem verteld dat er spionnen in zijn stad zijn. Rachab heeft hen niet verraden, maar de voorbijganger die de twee naar Rachab toestuurde wel.

Rachab doet de deur open en buigt voor de koning, die op een paard zit.

'Twee mannen zijn naar jou toegegaan. Dat zijn spionnen. Breng ze naar me toe', eist de koning.

De twee spionnen op het dak houden hun adem in. Zou Rachab hen verraden? Dit is haar koning, ze luistert vast naar hem.

'Die twee mannen waren inderdaad hier, koning', zegt Rachab. 'Maar ze zijn een uur geleden vertrokken, richting de stadspoort. Als u nu achter ze aan rijdt, kunt u ze misschien nog te pakken krijgen.'

Gefrustreerd draait de koning zich om. Hij gelooft haar en galoppeert naar de stadspoort om buiten de stad naar de spionnen te zoeken. Zijn soldaten volgen hem.

De mannen lachen blij als Rachab het dak op loopt en zegt dat iedereen weg is. 'Jullie zijn veilig, maar ik denk niet dat jullie hier langer kunnen blijven.'

'Bedankt!' zeggen allebei de mannen. 'Maar... waarom heb je ons eigenlijk gered?'

'Ik heb veel gehoord over jullie God', zegt Rachab. 'Hoe Hij jullie uit Egypte heeft bevrijd en hoe Hij hele steden kan vernietigen. Veel mensen in deze stad zijn bang voor wat jullie kunnen doen. Ik ook, want jullie God is heel machtig. Ik heb jullie gered. Willen jullie mij beloven, dat wanneer jullie Jericho aanvallen, jullie mij en mijn familie zullen redden?'

De twee spionnen zijn verbaasd dat deze vrouw, die niet eens een Jood is, in God gelooft. Ze heeft hun leven gered, dus ze kunnen alleen maar dankbaar zijn. 'Wij beloven dat we je familie redden, als jij ons niet verraadt.' Rachab pakt een rood touw en bindt dat aan haar raam vast. Ze woont boven op de stadsmuur, dus ze laat de rest van het touw zo langs de muur naar beneden vallen. 'De stadspoort wordt nu vast bewaakt, daarlangs komen jullie niet meer weg. Als jullie dit touw vasthouden, kunnen jullie naar beneden klimmen en de stad verlaten.' De twee mannen knikken. 'Laat een stuk rood touw uit je raam hangen wanneer we met de rest van de Israëlieten naar de stad komen. Zorg dat je hele familie dan in dit huis is. Dan laten we aan iedereen weten dat de mensen in dit huis met rust gelaten moeten worden. Niemand van jullie zal iets overkomen. Dat beloven we.'

Rachab bedankt ze en helpt ze de stad te ontsnappen. De twee spionnen keren terug naar hun kamp en vertellen daar in de Israëlieten wat ze in Jericho gezien hebben. En ze vertellen ook over Rachab, die hun leven gered heeft.

Slot

De verkenningstocht van de spionnen was maar net goed afgelopen. Zonder Rachab, die in God geloofde, was het allemaal fout gegaan. De twee spionnen hadden niet gedacht dat ze een gelovige in die stad zouden vinden.

Heb jij wel eens onverwacht iemand ontmoet die gelooft?

Auteur: RvR

Geloof uit onverwachte hoek

Inleiding

Ga in gesprek met de kinderen.

- Op welke school zitten ze?
- Horen ze daar verhalen over de Bijbel?
- Hoe reageren de kinderen uit je klas daarop?
- Geloofd iedereen de verhalen uit de Bijbel?
- Zitten er ook andere kinderen in je klas die zondags naar de kerk gaan?
- Weten je klasgenoten dat jij naar de kerk gaat?
- Weten ze dat jij van de Here Jezus houdt? Waarom wel/niet? Praat je daar wel eens over?
(Als de kinderen op een positief christelijke school zitten waar bijna alle kinderen naar de kerk gaan, kun je deze vragen ook stellen over bijvoorbeeld de sportclub waar ze op zitten).

Bijbelverhaal

Jozua zit op een rotsblok voor zijn tent en denkt na over wat God in het verleden, toen Mozes nog de leider van het volk was, allemaal heeft gedaan. God was er altijd om hen bij te staan.

Hij denkt ook terug aan die keer dat ze met twaalf man het land moesten gaan verkennen. Hij was een van die twaalf. Jammer dat tien van hen niet geloofden dat Kanaän ooit ingenomen zou kunnen worden. Ja, het was waar, er wonen reuzen en die zaten echt niet op dat volk te wachten. Ze zouden heus niet met open armen worden ontvangen. Maar, denkt Jozua, Kaleb en ik zagen ook de geweldige rijkdommen die daar groeien. Ontzettend grote druiventrossen, maar bovenal vertrouwden wij op God. Als Hij zegt dat het land van ons wordt, dan gebeurt dat ook. En nu staat hij aan de grens van dit land. Hij voelt de verantwoordelijkheid die op zijn schouders rust. Maar Jozua heeft zijn plan klaar. Niet twaalf, maar twee spionnen zijn voldoende.

De twee mannen staan voor Jozua. 'Luister, verken het hele gebied, maar vooral Jericho'.

De mannen vertrekken en al gauw komen ze ongemerkt aan in Jericho. Ze zoeken een plek om te overnachten en kloppen aan bij Rachab. Bij Rachab? Weten ze niet dat zij een hoer is? Wij zouden zeggen: weten ze niet dat zij op de Wallen in Amsterdam werkt? Ja, bij haar overnachten ze.

Maar ondertussen is er een gerucht binnengekomen bij de koning dat er twee spionnen van het volk Israël het land zijn binnengekomen en dat ze bij het huis van Rachab naar binnen zijn gegaan. De koning stelt direct een onderzoek in. 'Beveel Rachab de mannen, die spionnen zijn, aan mij uit te leveren'. Rachab hoort het bevel van de koning, maar de mannen uitleveren? Dat nooit.

De mannen zitten verstopt op het platte dak van het huis, onder bundels vlas.

Rachab laat de koning weten: 'Inderdaad, die mannen zijn bij mij geweest. Ik weet niet waar ze vandaan kwamen. Ze zijn ook weer vertrokken, vlak voor het donker werd en de poort dicht zou gaan. Ik heb geen idee waar

ze naartoe zijn gegaan, maar als u snel bent kunt u ze misschien nog inhalen'.

De achtervolgers gaan er snel vandoor, in de richting van de Jordaan, naar de oversteekplaatsen. Zodra ze de stad verlaten hebben wordt de poort weer gesloten.

Als de kust veilig is, gaat Rachab naar het dak. Gelukkig zijn de mannen nog wakker.

'Ik weet dat de HEER jullie dit land heeft gegeven. Ons volk is ontzettend angstig. Ze zijn allemaal doodsbang voor jullie'. De twee verspieters zijn verbaasd. Ze zitten echt op de goede plek, bij een vrouw die meer weet over de God van Israël en ook gelooft dat God hun dit land zal geven. Ze hadden niet verwacht iemand te vinden die zo over de God van Israël zou spreken. Net zoals jij verrast kan zijn onverwachts iemand tegen te komen op bijvoorbeeld je sportclub die ook christen is.

Rachab vertelt met zachte stem: 'Weet je, ons volk heeft gehoord hoe jullie dwars door de zee ontkomen zijn, toen jullie uit het land Egypte vluchtten. Ook dat jullie twee koningen, Og en Sichon, hebben verslagen. Toen we die verhalen hoorden sloeg de angst ons om het hart. We werden zelfs wanhopig. De HEER, jullie God is immers een machtig God'.

De twee verspieters zijn onder de indruk van wat ze horen. Deze vrouw, die zo over de God van Israël spreekt. Dat hadden ze niet verwacht. Ze gelooft in de God van Israël, die hemel en aarde heeft gemaakt. Maar Rachab gaat verder: 'Beloof me, ja zweer bij de HEER, dat jullie mij en mijn familie goed zullen behandelen. Red ons van de dood!'

De mannen fluisteren: 'Wij staan voor jullie borg met ons leven. Maar op voorwaarde dat je onze plannen niet verradt. De HEER heeft ons dit land gegeven. Zodra we Jericho in bezit nemen, zullen we onze belofte nakomen'. Rachab zegt zacht; 'Probeer nu in de bergen te komen, want anders vinden jullie achtervolgers jullie. Houd je daar in de bergen drie dagen schuil. Ga daarna pas weg'. De mannen antwoorden: 'Wanneer wij het land binnenkomen, hang dan een rood koord uit het raam, dan kunnen we ons niet vergissen. Zorg dat je hele familie in jouw huis is. Wie er niet is zal niet worden gered. We staan alleen garant voor alle familieleden die dan in jouw huis zijn. Voor hen geldt onze belofte'.

→ lees verder op de volgende bladzijde

Rachab woont in een huis, gebouwd op een hele brede stadsmuur. Ze bindt een rood koord aan het venster en laat de spionnen aan dat touw door een venster naar beneden zakken, aan de buitenkant van de muur. De mannen rennen de bergen in waar ze zich drie dagen schuilhouden. Daarna steken ze de Jordaan over en melden zich bij Jozua. Ze vertellen alles, ook over die wonderlijke ontmoeting met Rachab, die zoveel wist over de God van Israël. 'Jozua, de HEER heeft ons werkelijk het hele land in handen gegeven. De bewoners zijn doodsbang voor ons'.

Jozua glimlacht. God zorgt, Hij gaat voor hen uit. Wat Hij belooft doet Hij.

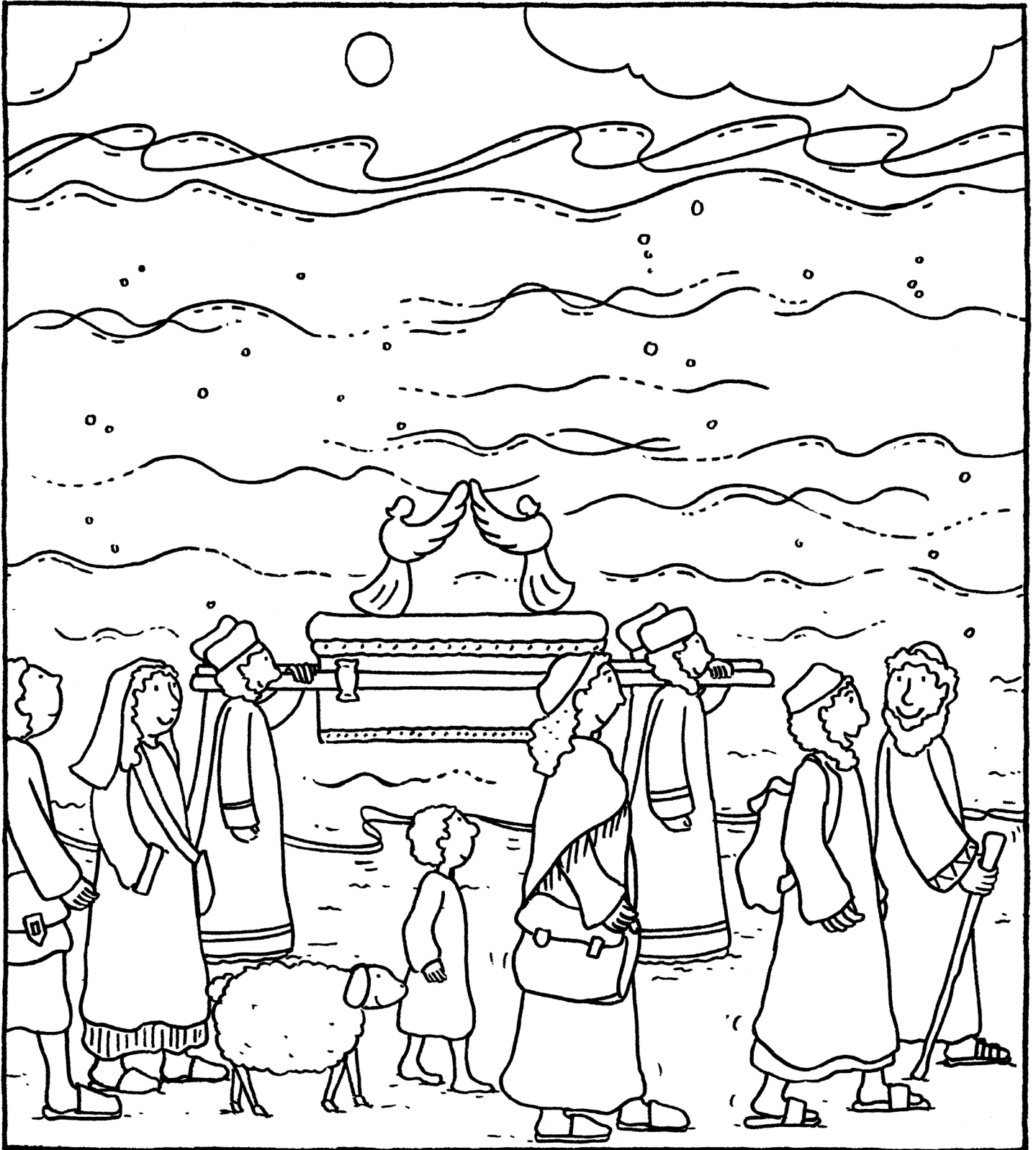
Hun achtervolgers komen met het bericht bij de koning dat ze de verspieders nergens hebben kunnen vinden.

Auteur: JvVvN

18 juni 2023

Israël trekt door de Jordaan

Jozua 3-4

Thema: God baant de weg

Doel

De kinderen zien dat God het beloofde land geeft aan Israël

Toelichting

Veertig jaar heeft Israël door de woestijn getrokken. God had hun beloofd dat het volk zal wonen in het beloofde land, een land van melk en honing. Soms zullen de Israëlieten getwijfeld hebben. Gebeurt dat echt of blijft het bij een mooie belofte? Maar God houdt zich aan zijn woord. In de geschiedenis van vandaag wordt de belofte werkelijkheid. Het volk steekt de rivier de Jordaan over en zet voet op beloofde grond. Eindelijk!

Wat opvalt is dat God zelf de weg baant door de Jordaan: de rivierbedding valt droog. Verder gaan de priesters voorop met de Ark. In het midden van de rivier staan de priesters stil en iedereen kan zien: God zelf brengt ons thuis. Aan de overkant maakt Jozua een monument met twaalf stenen (voor iedere stam één) om deze dag te gedenken!

Het begon met de Schelfzee en het eindigt nu met de Jordaan.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Achter God door de rivier

Richtlijnen: Het volk Israël staat op het punt om het beloofde land binnen te gaan. Maar ze moeten eerst een brede rivier oversteken, de rivier de Jordaan. Hoe moet dat nu? Er is geen brug of veerpont. Zwemmen kan ook niet. Ze kunnen nooit met alle kinderen en dieren naar de overkant. Of toch wel? Het volk Israël zal deze doortocht niet snel vergeten. God zelf zorgt dat ze verder kunnen. Hij maakt een pad door de rivier.

De priesters gaan met de Ark voorop, ze blijven in de rivier stilstaan, en alle Israëlieten moeten langs de Ark van God over de droge rivierbodem naar de overkant. Het hele volk komt zo veilig in het beloofde land. Wat een wonder!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God gaat voorop

Richtlijnen: Een lange reis uit Egypte door de woestijn is nu ten einde. Israël moet alleen de rivier de Jordaan nog oversteken, dan zijn ze er. Hoe moet dat met al die duizenden mensen, groot en klein? En met de kuddes dieren? Er zit niets anders op dan wachten tot de rivier bijna droogvalt. Maar God laat zich niet tegenhouden door water. Dat deed Hij niet bij Schelfzee aan het begin van de reis en nu ook niet. Zo laat Hij zien dat het beloofde land een cadeau van Hem is. God gaat voorop en baant de weg: een pad door de rivier. Daarna gaat God voorop door de priesters met de Ark. Dan trekt het volk langs de Ark. Iedereen moet nu aan God denken: Hij is hier aan het werk. Aan de overkant richten de twaalf stammen een monument op, zodat ze dit wonder nooit vergeten! Eindelijk staan ze in het beloofde land. God doet wat Hij heeft beloofd!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God brengt ons thuis

Richtlijnen: De hele reis uit Egypte door de woestijn was Israël afhankelijk van God. Soms wilden de Israëlieten dat, soms ook niet. Bij de laatste hindernis maakt God duidelijk dat Israël zonder Hem niets is.

Oversteken van een snelstromende rivier met mensen en vee is onmogelijk. Maar God laat de Jordaan droogvallen.

Daarna herinnert Hij door zijn Ark op de schouders van de priesters in het midden van de rivier het volk eraan wie Hij is: de God van het verbond. Hij brengt hen thuis, zoals Hij beloofd heeft.

Durf jij afhankelijk te zijn van wat God beloofd heeft? Of organiseer jij je leven liever zelf, zonder zijn aanwijzingen en hulp? Dat heeft Israël eerst ook geprobeerd... en het mislukte. Kijk nog eens goed naar alle monumenten van Gods daden: de regenboog, het kruis op Golgota, het open graf. Ga je dan toch niet liever achter Hem aan door het leven. Dan kom je zeker veilig Thuis.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 121

De pelgrims mogen erop vertrouwen dat ze van het begin tot het einde van hun reis beschermd worden door de HEER.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Hoofdstuk 3:

Samenvatting van de boodschap van dit gedeelte:

Leiding van de HEER bevestigen en bevestigen dat de Heer Jozua heeft aangesteld als leider van het volk. Hiervoor herhaalt God wonderervaringen uit de geschiedenis van het volk. Ook wij kunnen uit de geschiedenis van God met zijn volk leren over Gods macht over de wereld en zijn liefde voor de mensen.

Het volk Israël staat vlak voor beloofde land, aan de overkant van de Jordaan. Een grens die onoverkomelijk lijkt voor een volk dat uit veel gezinnen met kleine kinderen bestaat. Evenals het voor de Rietzee stond, toen het vluchtte voor het leger van de Farao. De HEER gebruikt deze uitzichtloze situatie om zijn leiding over het volk te bevestigen en om te bevestigen dat Hij, evenals destijds Mozes, Jozua als nieuwe leider van het volk aanstelt. Jozua de opvolger van Mozes. Deze bevestiging zal ertoe leiden dat Jozua ook het gezag van het volk zal ontvangen dat Hij verdient.

Als middel grijpt God terug op het grootste wonder uit de geschiedenis van het volk Israël: de tijdelijke drooglegging van de Rietzee, waardoor Israël het leger van de Farao kon ontvluchten en de Farao met zijn leger vernietigd werd. Ook grijpt God erop terug dat het volk onder leiding van Mozes verschillende woestijnvolken verslagen heeft (zie Jozua hoofdstuk 2). God herhaalt deze geschiedenis om aan het volk te laten zien dat het de machtigste God heeft die het zich maar wensen kan en dat Hij bij het volk is en het altijd vasthoudt. Dat Hij hierbij, evenals destijds bij Mozes, Jozua als zijn rechterhand en mediator aanstelt. Jozua wordt hun grote leider, de echte opvolger van Mozes.

Wat betreft het verslaan van de verschillende volken sluit God aan bij de angst van de inwoners van Jericho die er nog steeds in zit door de herinnering aan het verslaan van de woestijnvolken door het volk Israël.

Spionnen hadden namelijk ontdekt dat de mensen in Jericho doodsbang zijn voor het volk Israël, omdat de herinnering nog levend is dat de HEER de Rietzee heeft drooggelegd en de twee koningen van de Amorieten, Sichon en Og, heeft verjaagd.

Vers voor vers

- Vs. 1. Sittim: het betekent acacia's. Het verwijst in de Bijbel naar 1. Abel-Sittim, of 2. een zeer onvruchtbaar dal, ten westen van Jeruzalem. Kaartje: <https://www.christipedia.nl/wiki/Sittim>
- Vs.3. Levieten: de Levieten zijn de afstammelingen Levi, de zoon van [Jacob](#). Zij waren een gave van het volk Israël aan God, in de plaats van de eerstgeborenen en omgekeerd een gave van God aan het volk. Zij hielpen bij de diensten in de tabernakel (Numeri 3:1-13) en de tempel; zij dienden de priesters. Zij deden 'de dienst van het werk van het huis van Jahweh' (1 Kronieken 23:24). <https://christipedia.miraheze.org/wiki/Levieten>
- Ark van het verbond: de Ark werd door Basaleël gemaakt tijdens de [uittocht uit Egypte](#), bij de [Sinai](#). Het was een draagbare kist, waarin de twee stenen platen met daarop de [Tien Geboden](#) bewaard werden. Hij stond in het [al-lerheiligste](#), de binnenste ruimte van de [tabernakel](#), en later in dezelfde ruimte in de [tempel van Salomo](#) te [Jeruzalem](#). De HEER zei bij de opdracht aan Mozes om de Ark te vervaardigen dat deze diende om de verbondstekst te bevatten. Bij het verplaatsen van de Ark van de tabernakel naar de tempel van Salomo staat geschreven dat in de Ark van het verbond uitsluitend de twee stenen platen lagen die Mozes erin had gelegd bij Horeb. In [Hebreeën](#) 9:4 staat dat de Ark van het verbond naast de stenen tafelen ook een gouden kruik met [manna](#) bevatte en de staf van [Aäron](#) (die gebloeid had). Dit is ontleend aan Exodus 16:33,34 en Numeri 17:25. (https://nl.wikipedia.org/wiki/Ark_van_het_Verbond)
- Vs.4. Lengtemaat el: bijbelse el. Het is onduidelijk hoe lang de el is die in de [Bijbel](#) ter sprake komt. De [Siloamtunnel](#) die koning [Hizkia](#) liet graven om [Jeruzalem](#) van water te voorzien was 1200 el lang. Er bestaan een aantal recente metingen van deze tunnel, die variëren tussen de 512,5 en 533 meter. Dat zou betekenen dat een bijbelse el 45 centimeter was. Er zijn ook geleerden die opperen dat de gebruikte el in de Bijbel 49,5 of 52,5 centimeter was. ([lengtemaat el](#).)
- Vs. 5. Reinig u: God is heilig. Wanneer je dichtbij God komt en met Hem gaat spreken, moet je daarom schoon en zuiver zijn: heilig zijn. Je zet je op dat moment apart voor de heilige God die geen zonde, vuilheid, kent.
- Vs. 10. Kanaänieten, Chiwvieten, Perizzieten, Girgasieten, Amorieten, Jebusieten: woestijnvolkeren. Zie voor meer info over deze woestijnvolkeren link bij hoofdstuk 5:6.
- Vs. 16. Adam, vlak bij Saretan. Het huidige Damiya in Jordanië. ([Adam, plaats](#))

Verwerkingsvragen:

- Kun jij dingen of gebeurtenissen aanwijzen waarin je de macht van God kunt zien of hebt gezien?
- Helpen verhalen (van jezelf of anderen) uit het verleden jou om de macht van God te ontdekken en te ervaren? Vertel daar eens over.
- Ken jij iemand aan wie je echt kunt zien dat hij een grote taak in de dienst van God heeft en deze helemaal met hart en ziel uitvoert?
- Welke talenten en opdracht heeft God jou gegeven, denk je?

Algemene inleiding

Hoofdstuk 4:

Samenvatting:

We moeten Gods Woord en Gods aanwezigheid generatie op generatie doorgeven. Ter ondersteuning van het getuigen van Gods Woord zijn symbolen heel belangrijk.

Herdenkingsstenen, voor elke stam één. Evenals in Deuteronomium 6 zullen de kinderen vragen naar de betekenis van deze stenen. God regeert zijn volk generaties door. Gods regering moet steeds weer doorgegeven worden aan de volgende generatie. De priesters zetten er twaalf aan de kant, zodat je ze elke keer kon zien. Jozua zette er twaalf op de bodem van de Jordaan: teken van het eeuwige gedenkteken: op de bodem van de rivier worden ze niet zomaar weggehaald. Zoals God bij Mozes vooruitging in een wolkkolom of vuurkolom zo gingen de priesters vooruit met de Ark van God. Door de Rietzee vuurkolom voorop, wolkkolom erachter.

Gedenktekenen/symbolen geeft God ons ter ondersteuning van ons geloof. Denk ook aan de doop en het avondmaal. Als je iets voor je ziet, kun je ernaar vragen en het veel beter onthouden. Zeker, als je niet lezen of schrijven kunt. Kleine kinderen moeten dat nog leren; ook veel mensen in de tijd van het Oude en Nieuwe Testament konden niet lezen of schrijven. Ook lange tijd daarna konden veel mensen niet lezen of schrijven. In Nederland bijvoorbeeld werd rond 1920 de leerplicht ingevoerd. Daarom hebben ze in de RK-kerken vaak hele bijbelverhalen in glas-en-loodramen, en andere heilige voorwerpen en afbeeldingen, om zo toch wat er in de Bijbel staat te kunnen begrijpen en onthouden, zonder dat je kunt lezen. Daarom vertelde Jezus ook vaak in gelijkenissen. Voorbeelden en voorwerpen, die kun je voor je zien en daarmee de betekenis die daarachter zit gemakkelijker onthouden.

Vers voor vers

- Vs. 2. Twaalf stammen: die staan voor het hele volk Israël: Het getal van de volheid. Later ook twaalf discipelen, vertegenwoordiging van Gods volk. De twaalf worden als apostelen uitgezonden over de hele wereld om het Evangelie door te vertellen. De twaalf zijn zo ook een vertegenwoordiging ook van Gods volk van het nieuwe verbond. Het getal 12 komt als heilig symbolisch getal op vele plaatsen terug, bijvoorbeeld ook in het boek Openbaring naar Johannes. Zie meer info over getallensymboliek link bij hoofdstuk 5:4.
- Vs. 9. Die stenen staan daar tot op de dag van vandaag: de dag dat dit boek geschreven werd. Traditioneel wordt dit boek toegeschreven aan Jozua als auteur. Behalve het gedeelte dat zijn dood beschrijft. Dat schrijft de Talmoed aan Eleazar toe. Deze periode was ongeveer tussen 1000-500 voor Christus.
- Vs. 12. Deze drie stammen worden apart genoemd, omdat ze later land krijgen in het Overjordaanse en dus hiervoor terug de Jordaan oversteken. Deze stammen hebben toestemming gekregen in het Overjordaanse te wonen op voorwaarde dat ze meegaan om het land te veroveren. Dat hebben ze beloofd (Nm 32:31-33). Nu gaan ze mee het land in, zelfs in de voorste gelederen. Ze zullen meehelpen het land te veroveren. Als ze daarmee klaar zijn, zullen ze teruggaan naar hun erfdeel.
- Vs. 14. Dat was Gods doel van de herhaling van het geschiedeniswonder van de doortocht door de Rietzee.

Verwerkingsvragen:

- Helpt het jou om het gemakkelijker te begrijpen en te onthouden wanneer iemand Gods boodschap uitlegt door middel van een bijbelverhaal met behulp van een voorbeeld uit het dagelijks leven of een voorwerp? Noem eens een voorbeeld.
- Waarom heeft Jezus het Avondmaal als herdenkingsmaaltijd ingesteld? Wat is deze betekenis van het Avondmaal?
- Wat is de betekenis van de kinderdoop? Wat is het verschil in betekenis van kinder- en volwassendoop?
- Vind jij dat kaarsen en gebrandschilderde ramen met bijbelverhalen alleen in de RK-kerk thuishoren of voegen die wat toe aan het begrijpen van de Bijbel? Waarom wel of niet?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 114	
Lied 213	(=Gezang 289 LvdK)
Lied 206	(=Gezang 374 LvdK)
Waarom staan die stenen daar?	Alles wordt nieuw 4: 3
Ik volg de Heer	Hemelhoog 305
Wees niet bang	Op Toonhoogte 556
Juich, doe mee allemaal	Op Toonhoogte 556
Uw Woord	Hemelhoog 37

Auteur: PZ

Achter God door de rivier

Inleiding

Willemijn ligt in bed en mama komt nog een boekje voorlezen. Willemijn heeft er al een uitgekozen. 'Wij gaan op Berenjacht', dat vindt ze een spannend boek. Mama leest voor. Er gebeurt van alles, ook dat de kinderen door de rivier moeten gaan. Gelukkig loopt het goed af. 'Mooi' zucht Willemijn, net als toen met Mozes, dat staat in de Bijbel. Maar toen kwam er een pad door de rivier, daar ken ik ook een liedje van.' Dat liedje gaat ze samen met mama zingen, kennen jullie dit ook?

*Hoe kwam Mozes door de Rode Zee,
Hoe kwam Mozes door de Rode Zee,
Hoe kwam Mozes door de Rode Zee, hoe kwam hij er
doorheen?
Ging hij vliegen? nee, nee, ging hij zwemmen? nee,
nee.
Ging hij varen? nee, nee, nee, nee!
Over een brug? nee, nee, door een tunnel? nee, nee;
hoe kwam hij er doorheen?
God blies met zijn wind; pff pff pff pff.
God blies net genoeg, genoeg, genoeg, genoeg,
genoeg.
En door de zee kwam toen een pad; zo kwam hij er
doorheen!*

Bijbelvertelling

'Pap, vertel nog eens van vroeger, van dat grote water waar jullie doorheen moesten' zegt Judith. Papa zucht. 'Dat heb ik al zo vaak verteld', zegt hij. 'Maar vooruit, ik zal het nog een keer vertellen.'
'Lang geleden, bijna veertig jaar, was ik nog maar een kleine jongen. Ik was vier en we woonden in het land Egypte. Met mijn vader en moeder, jouw opa en oma, en met Esther en Mirjam, jouw tantes. Er moest hard gewerkt worden, heel hard, maar God wilde ons bevrijden en een eigen land geven. Mozes mocht ons naar dat land brengen. Toen we weggingen uit Egypte kwamen we bij de Schelfzee. Heel veel water lag er voor ons. Hoe moesten we daar nu doorheen?
We wisten het niet maar God wist het wel. Er kwam een pad door het water, een droog pad waar we allemaal overheen konden lopen naar de overkant.
En dat is nu bijna veertig jaar geleden. Papa is nu 44, opa en oma zijn al oud.
Het was een hele lange reis naar het beloofde land. Onderweg sliepen ze in tenten, soms bleven ze wat langer op één plek maar daarna ging de reis weer verder. En acht jaar geleden ben jij geboren. Judith vindt het altijd een mooi verhaal. Maar ze ziet ook dat papa een beetje bezorgd kijkt. Hoe zou dat komen?

Jozua is de nieuwe leider van het volk Israël. Hij mag de mensen naar het beloofde land brengen. Maar dan moeten ze eerst een grote, brede rivier oversteken. 'Hoe moet dat nu', denkt papa.' Er is geen brug, er zijn geen boten waarmee ze naar de overkant kunnen varen..... Grote mensen kunnen misschien nog zwemmen, maar de kleine kinderen? En alle dieren?' Papa weet het niet. Maar God weet het wel. Beloofd is beloofd, het volk Israël mag het land binnengaan. En net als veertig jaar geleden zal God zorgen dat dat kan.

Judith gaat lekker slapen in de tent, papa loopt nog even naar buiten. Morgen gaat het gebeuren.

De volgende dag gaan ze in een lange stoet op weg. Voorop lopen de priesters, ze dragen de Ark, een mooie kist met de stenen die Mozes meebracht van de hoge berg lang geleden. De priesters stappen het water van de rivier de Jordaan in. En kijk.... het water gaat opzij, er komt een pad net als lang geleden in de Schelfzee. De priesters lopen verder en in het midden blijven ze staan. Nu gaan eerst alle mensen en kinderen en dieren naar de overkant. Judith is er ook bij. Ze huppelt over het pad, langs de priesters met de Ark. Wat een wonder! God zorgt dat ze allemaal veilig naar de overkant kunnen komen.

Wanneer iedereen de rivier is overgestoken lopen ook de priesters verder. En weet je wat er dan gebeurt? Zodra de priesters aan de overkant zijn verdwijnt het pad. Er is weer overal water, net als eerst. Judith kan het bijna niet geloven maar het is echt waar. Ze is heel erg blij, God heeft het volk Israël weer geholpen.

Dan wijst Jozua twaalf mannen aan. Zij pakken allemaal een grote steen uit het water. Twaalf stenen, voor elke stam, elke familie, één. De mannen leggen de stenen neer en Jozua zegt: 'Later zullen jullie kinderen vragen wat deze stenen betekenen. En dan mag je vertellen wat er vandaag gebeurd is.' Judith gaat dit goed onthouden en later wanneer ze zelf kinderen heeft gaat ze dit zeker ook vertellen!

Auteur: IFF

God gaat voorop

Inleiding

'Wow, wat een mooie stenenverzameling heb jij!' Ruben is op de slaapkamer van zijn nieuwe vriend Renze. Ze kennen elkaar nog niet zo lang en dus ook nog niet zo goed. Vandaag is Ruben voor het eerst bij Renze op zijn slaapkamer. Snel komt Renze naast hem staan. 'Zie je die grote daar?' Renze wijst naar een plank boven zijn bed. 'Die heb ik meegenomen van onze vorige vakantie. We waren op een camping waar een riviertje langs stroomde. Ik heb daar veel in gespeeld. En als ik nu naar die steen kijk, lijkt het soms wel of ik weer op vakantie ben.' Er verschijnt een grote lach op zijn gezicht. 'En deze kleine steen?' vraagt Ruben. 'Die heb ik gevonden op het strand, toen was ik daar met mijn oma. Meestal vind je schelpen, maar ik zag deze mooie gladde steen.' Voorzichtig pakt Ruben de gladde steen van de plank, hij voelt inderdaad net zo glad als hij eruitziet. Renze pakt ook een steen van de plank, een witte steen met zijn eigen naam erop geschreven. 'En deze steen... deze steen heb ik gekregen toen ik geboren ben. Een vriendin van mijn moeder heeft er met mooie letters mijn naam opgeschreven.' Ruben knikt en zegt: 'Een mooie herinnering dus!' 'Yep', zegt Renze, 'weet je, bij bijna alle stenen uit mijn verzameling kan ik wel een verhaal vertellen. Ik bewaar niet zomaar elk steentje dat ik tegenkom hoor! Zullen we gaan spelen?' En dan gaan de jongens lekker bouwen met Lego.

Heb jij ook spulletjes met een herinnering thuis? Misschien een mooie foto die in een lijstje ophangt of ergens staat, of een souvenir dat je hebt meegenomen van een mooie vakantie. Het is fijn om dingen te hebben die je helpen herinneren, om je weer te laten denken aan wat er gebeurd is. In het verhaal van vandaag gaat het daar ook over.

Bijbelverhaal

'Ben je klaar Tirza? We gaan zo vertrekken.' Mama kijkt Tirza niet eens aan, terwijl ze dit zegt. Ze is druk bezig met het klaarmaken van de tassen. 'Ja hoor mam, ik ben helemaal klaar! Ik heb er zin in, maar ik vind het ook wel spannend, hoor! Jozua zegt dat we naar de overkant van de rivier Jordaan gaan. Maar het water staat hoog, hoe komen we dan aan de overkant?' 'Tja,' even stoppen de handen van mama met inpakken en mama kijkt Tirza aan. 'Ik weet het niet Tirza, misschien heeft Jozua een plek gevonden waar de rivier is drooggevallen en gaan we daar oversteken. Ik heb echt geen idee.' 'Of mam!', roept Tirza opeens, 'misschien komt er wel een wonder!' 'Ja, dat kan ook, lieverd. We wachten het maar af. We moeten in ieder geval wel op tijd klaar zijn, dus als jij me nog even helpt dan gaat dat vast lukken.' Daar komt papa aan, hij roept: 'Kom snel mee, er komt een mededeling. We moeten luisteren wat we moeten doen!' Samen met mama loopt Tirza snel met papa mee. Ze zijn net op tijd en luisteren goed naar wat hun leider te zeggen heeft. 'Luister allemaal goed. Straks zullen de priesters de Ark van God dragen en op weg gaan.

Als dat gebeurt, moeten jullie meegaan en achter de Ark aan lopen. Maar let op, zorg dat je niet te dicht in de buurt van de Ark komt. Jullie moeten een kilometer afstand houden. De priesters zullen met de Ark de weg wijzen.' De mensen die staan te luisteren knikken. En dan zien ze Jozua aankomen. Jozua zegt: 'Zorg dat je er klaar voor bent om God te ontmoeten, want morgen zal Hij wonderen voor jullie doen.' Tirza pakt haar moeders hand vast en fluistert: 'Zie je wel, mam, er komt een wonder!' Mama knijpt even zachtjes in haar hand en luistert dan weer naar Jozua. Jozua loopt naar de priesters en roept: 'Til de Ark op en ga op weg. Het volk zal jullie volgen!' Voorzichtig tillen de priester de Ark op en langzaam komt de stoet met priesters in beweging. 'Kom op,' zegt mama, 'we pakken de tassen en dan kunnen we aansluiten in de stoet achter de priesters.' En zo gaan ze op pad.

Steeds dichterbij komen ze bij de rivier Jordaan. Tirza ziet het water stromen. Ze ziet dat de priesters met de Ark al heel dichtbij zijn. Straks moeten ze stoppen, want anders krijgen ze natte voeten. Maar de priesters stoppen niet. Rustig lopen ze door. Tirza pakt de hand van papa en zegt: 'Papa, straks gaat het mis. De priesters moeten wel op tijd stoppen, anders lopen ze zo het water in!' Papa kijkt haar aan en zegt: 'Rustig maar Tirza, het komt allemaal goed. Jozua heeft van de HEER gehoord wat ze moeten doen. De priesters moeten een paar stappen de rivier in gaan en daar dan blijven staan. Het water zal dan stoppen met stromen en zo maakt de Here God een pad door de rivier.' Tirza is stil en probeert zo ver mogelijk vooruit te kijken. Kijk, de priesters zijn nu echt bijna bij de Jordaan. Ze ziet de eerste voeten het water in gaan. Als alle priesters met de Ark in het water staan stopt het water echt met stromen. Er verschijnt een pad in de rivier. Alle mensen lopen nu langs de priesters met de Ark naar de overkant, zonder natte voeten te krijgen. Tirza houdt papa's hand goed vast. Want er is wel een pad, maar het is dus eigenlijk de bodem van de rivier en er liggen heel veel keien en stenen. Je moet dus goed uitkijken waar je je voeten neerzet. Als Tirza samen met mama en papa aan de overkant is, draait ze zich om en kijkt wat er nu gaat gebeuren.

Tirza ziet dat Jozua omhoogkijkt. Hij ziet er geconcentreerd uit. Zal hij nu de stem van de HEER horen? Dan ziet ze Jozua rondkijken. Hij loopt naar de mensen van het volk Israël toe en kiest twaalf mannen uit. Hij neemt ze mee naar de oever van de Jordaan en zegt: 'Ga naar het midden van de Jordaan. Daar, op de plek vlakbij waar de priesters staan, moeten jullie allemaal een grote steen pakken, voor elke stam van Israël één. Draag die stenen op je schouder en breng ze hierheen. De stenen zullen we opstapelen als gedenkteken. Als jullie kinderen dan later zullen vragen 'Waarom staan die stenen hier en wat betekenen ze?' dan kun je uitleggen welk wonder de HEER vandaag heeft gedaan.' De mannen lopen weer terug over het pad door de rivier. In het midden van de Jordaan zoeken ze mooie grote stenen uit.

Ze leggen de stenen op hun schouders en lopen weer terug. De stenen worden zorgvuldig op elkaar gestapeld. Dan roept Jozua naar de priesters: 'Kom met de Ark nu ook naar de overkant van de rivier!' Tirza kijkt, ze ziet de priesters over hetzelfde pad lopen als waar zij al eerder had gelopen. Wat zal er met het water van de rivier gaan gebeuren?

Tirza denkt aan het verhaal dat mama en papa al zo vaak hebben verteld. Het verhaal van Mozes en dat hij veertig jaar geleden met hun volk over pad door de Rode Zee was gevlucht voor de farao van Egypte. En nu heeft zij vandaag net zoiets meegemaakt! Zodra de priesters aan de overkant zijn, begint het water weer te stromen. Er is niets meer te zien van het pad dat er zojuist nog was. Maar gelukkig is er nog wel de stapel met stenen die uit de rivier zijn gehaald. Jozua zegt: 'Als jullie kinderen later vragen wat deze stenen betekenen, zeg dan dit. Wij zijn dwars door de Jordaan naar de overkant gelopen, over droge grond. Want de HEER hield het water tegen, op dezelfde manier als Hij vroeger ons volk door de Rode Zee heeft laten gaan. Door die wonderen zullen alle volken op aarde weten hoe machtig de HEER, onze God is! Wij zullen Hem altijd dienen!' Tirza knikt, dit gaat ze onthouden en zachtjes fluistert ze met Jozua mee als hij nog een keer roept: 'Wij zijn dwars door de Jordaan naar de overkant gelopen, over droge grond. Want de HEER hield het water tegen, op dezelfde manier als hij vroeger ons volk door de Rode Zee heeft laten gaan. Door die wonderen zullen alle volken op aarde weten hoe machtig de HEER, onze God is! Wij zullen hem altijd dienen!'

Gebed

God, U bent goed en U bent trouw. U kunt wonderen doen, groot en klein.

Wilt U ons helpen om Uw wonderen te zien en te begrijpen.

Wilt U ons helpen om steeds weer aan U te denken en ons te herinneren wat U voor ons en voor mij hebt gedaan.

Amen.

Auteur: JvdM

God brengt ons thuis

Yes, eindelijk, we mogen! Zo zullen vooral de jongeren van het volk Israël zich hebben gevoeld. In hun buik zo'n spannend gevoel; Nu gaat het gebeuren! Er komt een einde aan de periode van veertig jaar leven in de woestijn. Er begint een nieuwe toekomst in een nieuw land. Hun leider Jozua heeft een opdracht van God gekregen. Ze mogen doorreizen tot aan de grens van het Beloofde Land. Ze hoeven alleen de rivier de Jordaan over te steken. Aan de overkant ligt het land dat God beloofd heeft. Hier zijn ze al jaren naar op weg.

Aangekomen bij de rivier, moeten ze hun kamp opslaan. Voor drie dagen maar. Dat is lang genoeg om onder de indruk te komen van de hoeveelheid water. De meeste mensen hebben dit nog nooit gezien. De achterliggende jaren zagen ze vooral woestijnzand. Vol ontzag kijken ze naar die brede rivier, die ver buiten zijn oevers is getreden. Het is voorjaar. De Jordaan is wel 3 km breed in deze tijd. Gesmolten sneeuwwater van de bergen verplaatst zich met grote snelheid door de Jordaan, richting de dode zee. In de buurt van Jericho stroomt en bruist het aan alle kanten. Op de gebruikelijke oversteekplaatsen staat het water nu meters hoog. Dat is wat de Israëlieten zien.

Hoe kunnen ze hier oversteken? Met hun vrouwen en kinderen, met het vee en alle bagage. Toch had God gezegd dat ze zouden oversteken. Het dringt tot hen door dat ze dit zelf niet gaan redden. Zij zijn ook nu afhankelijk van de macht van hun God. En God gaat hen helpen. De Israëlieten krijgen te horen wat ze moeten doen. Ze moeten vooral goed kijken. 'Jullie moeten letten op de Ark van het Verbond. Als jullie de priesters zien die de Ark dragen, pak dan je spullen en volg de Ark. Maar bewaar voldoende afstand. Net genoeg om de Ark te blijven zien. Zo weet je hoe je de onbekende weg moet lopen. Verder zegt Jozua: Maar eerst moet je je heiligen. De mensen weten wat dat betekent. Niet alleen wassen en schone kleren aantrekken Maar vooral vergeving vragen. De schone buitenkant laat zien dat het met het hart ook goed zit. Alle lelijke zonden opgeruimd. Ruzies worden goedgemaakt. Morgen gaat God wonderen doen. De priesters hebben de opdracht gekregen om de Ark op hun schouders te dragen.

De priesters lopen als eerste naar beneden de Jordaan in. Het volk volgt gespannen. Op ongeveer een kilometer afstand, zodat iedereen de Ark goed kan zien. Ook de kleintjes. En ze zien het allemaal; Als de voorste priesters gehoorzaam hun voeten in het kolkende water zetten, gebeurt er wat. Dan knijpt God met zijn machtige hand de Jordaan af, zoals een arts een bloedader dichtknijpt. Het water splitst zich. Aan de ene kant hoopt het water op tot een enorme stuwdam, ver weg tot de stad Adam. en aan de andere kant vloeit het weg richting de zee. De Ark wordt onbeweeglijk vastgehouden door de priesters die inmiddels in geloof doorgestapt zijn naar het midden van de rivier. De mensen durven nu ook en lopen langs de Ark naar de overkant. Ze zijn erg onder de indruk. Ze beseffen: De Ark heeft, nee, de levende God heeft een weg gemaakt, waar geen weg was. Met droge voeten kunnen alle mensen naar de overkant, er blijft er niet één achter. De eersten die veilig aan de overkant komen, juichen. Wat een wonder. Hoe heerlijk dat er toch een weg was. Ze staan met hun voeten in het beloofde land. Druk praten ze door elkaar. Nu zijn we voor de tweede keer op een wonderlijk manier door het water getrokken. Toen zat de Farao achter ons aan. Toen heeft God ons ook gered!

Dat moeten de mensen niet meer vergeten. Dat hun God de leiding heeft. Hij geeft instructies aan Jozua. Ook nu ze in het beloofde land staan. Jozua moet twaalf mannen uit het volk de opdracht geven om een grote steen op te pakken en die op te stapelen in het kamp waar het volk gaat overnachten. Het wordt een monument; een gedenkteken. De HEER wil niet dat zijn machtige daden vergeten worden. Het wonder van vandaag moet aan de kinderen worden doorverteld. Als zij vragen aan hun ouders: 'Waarom staan die stenen daar?', dan kunnen ouders of grootouders, vertellen wat God gedaan heeft. Jozua zelf richt ook een gedenkteken op. Op de plek van de Ark; in het midden van de Jordaan. Als iedereen op de vaste wal staat mogen ook de priesters doorlopen naar de overkant. Zodra de Ark op de oever staat, stort de watermuur in en stroomt het water weer door de Jordaan. Met open mond zullen de Israëlieten gekeken hebben naar het kolken van de watermassa. God heeft laten zien dat Hij de leiding heeft. Dat moet iedereen goed onthouden. God gaat voorop. Hij heeft hun het land beloofd. Nu zijn ze er. Ze zullen er gaan wonen. Daarvoor moet er nog veel gebeuren. Maar bij alle moeilijke momenten die nog komen, als de vreemde volken uit Kanaän moeten worden verdreven, mogen ze weten dat God vooropgaat. Hij geeft instructies. Hij regeert. Hij doet wat Hij belooft. Daarvan spreken de stenen die ze vandaag hebben opgestapeld.

—————→
lees verder op de volgende bladzijde

Gespreksvragen

1. Wat heeft het volk geleerd van hun God?
Heb jij ook een herinnering aan Gods leiding in jouw leven of in dat van iemand die je goed kent?
2. Praat met elkaar door over het gedenkteken. Ken jij monumenten, die je aan God herinneren? Misschien heb je wel een reden om zelf een monument ergens een plekje te geven. Wissel ideeën uit.
3. Zing en bespreek het volgende lied van Matthijn Buwalda →

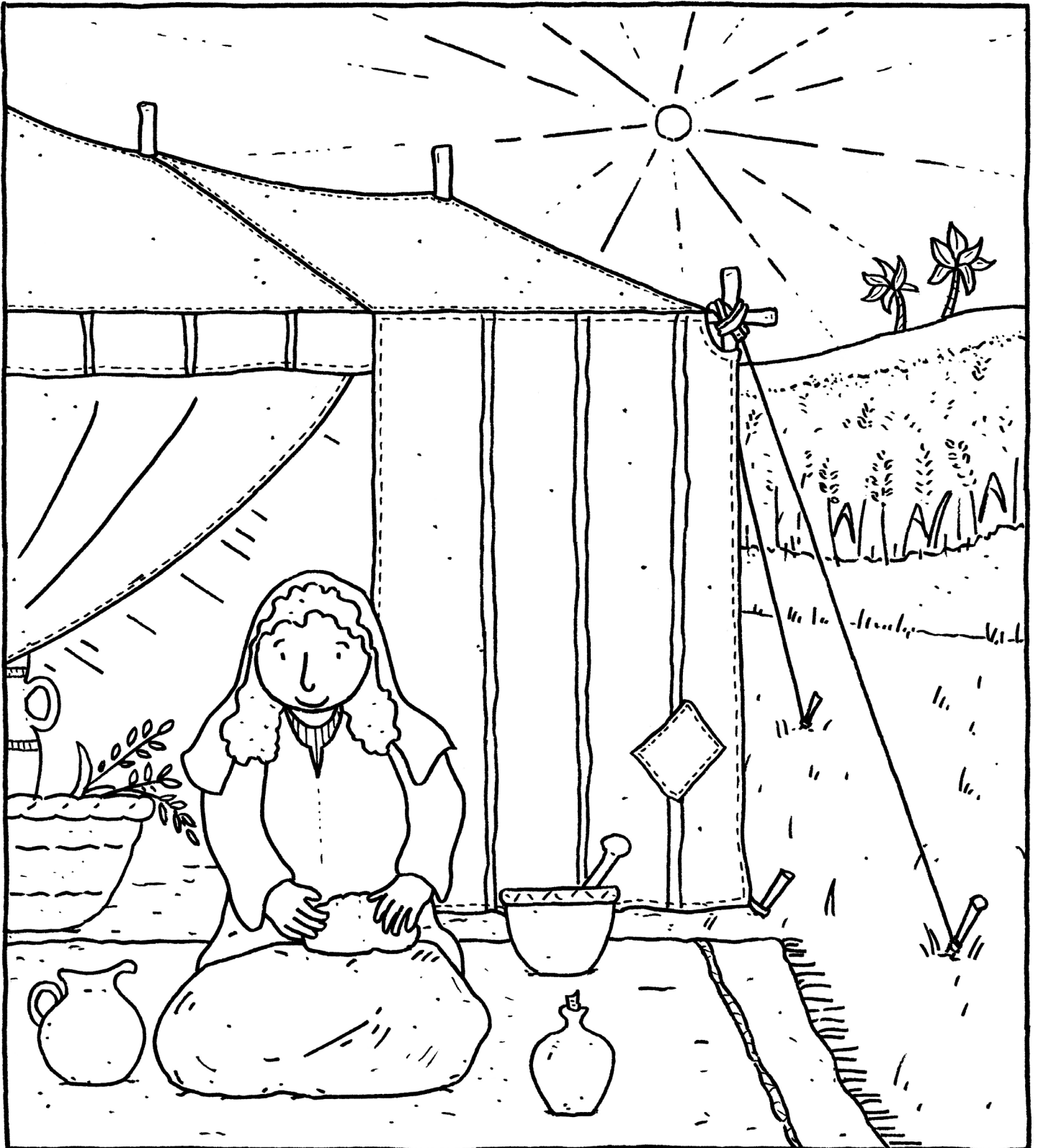
*Wij zijn een volk met een bestemming
Maar al jaren onderweg
We begonnen ooit als slaven
En toen kwam God en deed ons recht
De bevrijding was spektakel
Na tien plagen pas groen licht
Onze voeten in de zandzee
En de zon in ons gezicht
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan zijn we thuis
En toen we bij de oever kwamen
Wachtte ons geen groot onthaal
We dachten net; we zijn er bijna
Maar God zei: Nog niet helemaal
Dus wij weer terug die woestijn in
Om te sterven in het zand
En om kinderen te krijgen
Kind'ren voor de overkant
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan zijn we thuis
Veertig jaar moesten we lopen
'T was een levenslange tocht
Onze straf voor alle ruzie, die
We met God hadden gezocht
En toen alles terugbetaald was
Ging het water aan de kant
Was er tijd om thuis te komen
In het onbekende land
Ik ben een man met een bestemming
En al jaren onderweg
Om me heen lopen de mensen
Aan wie ik mij heb gehecht
Mijn woestijn kent stroken asfalt
Neonlichten en vertier
Kijk ons leven of we God zijn
Tot we staan voor de rivier
Want elke stap die brengt ons dichter
Bij de grote oversteek
Iedereen gaat als het tijd is
Iedereen moet hier doorheen
En bij elk afscheid op de oever
Loop ik met wie blijven terug
Met de tranen in mijn ogen
Maar de hoop steeds in mijn rug
Want ik weet
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan ben ik thuis, Dan ben ik thuis
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan ben ik thuis, ben ik thuis
Dan ben ik thuis*

Auteur: RE

25 juni 2023

Feest voor de HEER in het beloofde land

Jozua 5:1-12

Thema: Het verbond wordt vernieuwd

Doel

De kinderen zien dat God opnieuw zijn verbond met zijn volk sluit, voordat het gaat wonen in het beloofde land.

Toelichting

Gods volk Israël was gewoon om jongens op de achtste dag na hun geboorte te besnijden. Dat was het teken van het verbond tussen God en zijn volk. In de woestijn was dat niet gebeurd. Blijkbaar verlangden de Israëlieten er toen niet erg naar bij de HEER te horen. Ze klaagden en wensten soms zelfs de slavernij in Egypte terug. In die houding moet verandering komen. De Israëlieten moeten weer trouw zijn aan God. Alleen verbonden met Hem, onder zijn zegen, kunnen ze gelukkig wonen in het land dat God hun geeft.

God geeft Jozua opdracht om het verbond tussen Hem en het volk te vernieuwen. De mannen moeten zich laten besnijden. Zo weten ze zich opnieuw afhankelijk van en trouw aan de God die hen heeft bevrijd. Daarna vieren ze met elkaar het Pesach, zoals ze dat ook gevierd hebben bij de uittocht uit Egypte. Met deze viering bij de intocht van het beloofde land sluiten ze de woestijnperiode af. Israël eet geen manna meer, maar de opbrengst van het beloofde land.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God en Israël horen bij elkaar

Richtlijnen: Het volk Israël en God de HEER horen bij elkaar. Hoe kun je dat laten zien aan de jongste kinderen? Als een man en een vrouw getrouwd zijn, dragen ze dikwijls een trouwring. Hebben jullie dat wel eens gezien? God en het volk Israël horen bij elkaar. Ze hebben natuurlijk geen ring, maar wel iets anders. Daarover gaat het bijbelverhaal van vandaag. God heeft laten zien dat Hij voor Israël zorgt. Hij heeft het veilig daar gebracht, door de Jordaan. Nu moet het volk laten zien dat het van God houdt. Dat gebeurt door een besnijdenis van de mannen en een Pesachviering. Twee tekenen die het verbond tussen God en het volk opnieuw laten zien. Ze horen voor altijd samen.

(De jongste kinderen snappen nog weinig van de besnijdenis, zelfs als je het eenvoudig uitlegt. Leg het accent op de maaltijd.)

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Opnieuw verbonden met God

Richtlijnen: Wij zijn verbonden met de Here God. Dat geloven we. Hij zorgt voor ons en wij willen naar Hem luisteren. Maar kun je dat ook zien? Vraag het de kinderen.

Een voorbeeld is de doop. God belooft dat Hij altijd voor dat kindje zal zorgen en ouders beloven hun kind over God te vertellen en voor te doen hoe je leeft zoals God dat graag wil. Een ander voorbeeld is het vieren van het Heilig Avondmaal. God geeft ons brood en wijn om te laten zien dat Hij Jezus gaf om ons te redden en onze zonden te vergeven.

Aan het begin van het leven in het beloofde land geeft God opdracht aan Israël om even stil te staan bij het oude verbond met God. Dat gebeurt allereerst door besnijdenis van alle mannen en jongens, het inhalen van wat niet was gebeurd. Daarna vieren de Israëlieten Pesach. Ze bedanken God en beloven Hem trouw. Het volk is opnieuw verbonden met God de HEER. Een nieuw land, een nieuw begin!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Een nieuw verbond, een nieuwe belofte

Richtlijnen: Een verbond is een overeenkomst tussen twee mensen of groepen met rechten en plichten. God heeft een verbond met Israël. Hij belooft voor Israël te zorgen. Dat is gebeurd: in Egypte, in de woestijn, bij het oversteken van de Jordaan. God is trouw. Maar Israël? Jongens zijn niet besneden, het volk klaagde vaak over God. De Israëlieten deden zoals ze zelf wilden. Pas als ze het niet meer zagen zitten, kwamen ze bij God terug.

Dat moet nu anders, als ze gelukkig willen zijn in het beloofde land. De Israëlieten moeten God helemaal vertrouwen, afhankelijk willen zijn van zijn goedheid. Eerst worden alle mannen besneden (een opdracht van God bij het verbond), dan vieren ze Pesach. Ze vieren feest, eten en bidden. Een nieuw verbond, waarbij ze elkaar herinneren aan Gods beloften en opdrachten.

Voelen de jongeren zich afhankelijk van God? Wat belooft God ins in zijn verbond door de Here Jezus? En welke opdrachten hebben wij? Vind jij het moeilijk je aan die opdrachten te houden? Zijn er momenten dat wij even stilstaan om een nieuw verbond te vieren? Welke? Denk aan stille tijd, kerkdienst, Avondmaal, gesprek met andere gelovigen.

Extra Bijbelgedeelte: 1 Korintiërs 11:23-26

In het Avondmaal wordt het verbond met God in Jezus steeds opnieuw gevierd.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Hoofdstuk 5

Samenvatting:

Symbolen en feesten lijken misschien soms bijzaak naast het lezen van het Woord van God, maar ze zijn een wezenlijk onderdeel van het geloof. Zoals ook de besnijdenis onlosmakelijk verbonden is met de Israëlieten. Daarmee lieten ze zien dat ze geloofden dat ze bij het volk van God hoorden. God had hen als zijn volk aangenomen. Dit merkteken droegen ze zo elke dag bij zich. Als je dit laat versloffen, laat je niet meer zien dat je als volk alle dagen met God, je redder en Vader verbonden wilt zijn en vergeet je zelf die waarde van die verbondenheid ook.

Zoals gold voor de Egyptenaren bij de Rietzee en ook voor de inwoners van Jericho, worden ook de koningen van de Amoriëten bang voor God vanwege het wonder dat God de Jordaan had drooggelegd voor het volk Israël om over te steken. Dit gedeelte beschrijft achterstallig onderhoud dat Israël moet uitvoeren: de besnijdenis van de mannen. Dat was tijdens de tocht door de woestijn niet meer gebeurd. Ze hadden daarmee niet geluisterd naar God, want deze besnijdenis had God al opgedragen aan de stamvader van Gods volk: Abraham. Omdat ze niet geluisterd hadden naar God mochten ze het beloofde land niet binnengaan, maar de tweede generatie mocht dat alsnog. Ook gingen ze het Pesach weer vieren: het vieren van de redding uit de slavernij. Dit was een feest dat ze verplicht elk jaar moesten vieren. Deze besnijdenis dient als bewijs dat ze samen het volk van God zijn, dat God hen aangenomen heeft als zijn volk. Dat betekent nu ook de kinderdoop: God heeft ja tegen jou gezegd. Je mag zijn kind zijn. Bij de belijdenis geef jij zelf God je ja-woord terug. Manna ontvangen ze niet meer. Ze hadden nu een vruchtbaar land van God gekregen. Nu konden ze erop vertrouwen dat God genoeg regen gaf om hun genoeg oogst te geven. In de woestijn kwam het eten rechtstreeks uit Gods hand, nu mochten ze meehelpen als volwassenen door de grond te bewerken en in te zaaien en dan hun vertrouwen voor een goede oogst in Gods hand leggen.

Vers voor vers

- Vs.2. Messen van vuursteen. Steen en vuursteen waren de materialen in de steentijd om gereedschap van te maken, maar ook gewei en bot werden gebruikt. Vuursteen is zeer bruikbaar doordat het sterk, scherp en goed bewerkbaar is. Ondanks dat in de bronstijd al metaal voorhanden was, werd vuursteen nog steeds gebruikt. Afslagen van vuursteen zijn scherp.
Voorhuidenheuvel lag in Gilgal (betekenis: steenkring. Naar het herdenkingssteken van de 12 stenen). Het Gilgal waarvan hier sprake is, lag waarschijnlijk ten oosten van [Jericho](#). Het zou het huidige [Khirbat al-Mafjar](#) zijn dat op 2 km. ten noordoosten van het antieke Jericho ligt.
- Vs. 4. Veertig jaar: getal van de opvoeding en beproeving. Joden hebben veel met getallensymboliek. Zie voor meer info over betekenis van de getallen: [bijbelse plaatsen](#).
- Vs. 6. Het land dat overvloedig van melk en honing. Het land Kanaän was een welvarend land, maar op godsdienstig en zedelijk gebied onrein en vuil. Zie voor meer info hierover en over de naburige volken van Kanaän: [https://christipedia.mirabeze.org/wiki/Kana%C3%A4n_\(land\)](https://christipedia.mirabeze.org/wiki/Kana%C3%A4n_(land))
- Vs.9. 'Vandaag heb ik de schande van Egypte van jullie afgewenteld'. Met het opnieuw uitvoeren van de besnijdenis, geeft God het verbond met zijn volk vernieuwd. De afdwaling en ongehoorzaamheid van het volk aan God is hiermee uitgewist en heeft God weer een nieuwe start met zijn volk gemaakt.
- Vs. 12. Ze kwamen in oogsttijd aan, want de oevers van de Jordaan traden in die tijd buiten hun oevers (zie eerder dit hoofdstuk). Bovendien zijn er in Israël twee perioden om te oogsten, tijdens de vroege en de late regen: de eerste en de tweede oogst. Met pesach vieren ze de gersteoogst. Aan dit feest is dus ook de uitredding uit Egypte gekoppeld. Met Sjavoeot, wekenfeest, vieren de Joden de tarweoogst, maar ook de viering van de schenking van de Torah. Voor meer info over de feesten:
<https://www.kerkenisrael.nl/vrede-over-israel/voi49-3b.php>
<https://www.israelendebijbel.nl/nl/bijbelonderwijs/digitale-bijbelstudie/2020/10/28/et-eerste-oogstfeest-Lg-Baomer>

—————→
lees verder op de volgende bladzijde

Verwerkingsvragen:

- Hoe kunnen wij aan God laten zien dat we geloven dat Hij ons als zijn kind aangenomen heeft en dat we bij Hem willen horen?
- Is het genoeg dat je als kind maar een beetje water op je hoofd gesprenkeld krijgt bij de doop? Waarom wel of niet?
- Voor het volk Israël is Pesach het belangrijkste feest. Wat is voor ons het belangrijkste christelijke feest. Waarom?
- In ons welvarende land vinden veel mensen dat we God niet nodig hebben. Dat we het allemaal zelf wel kunnen regelen. Noem eens voorbeelden waaraan je kunt zien dat God toch echt de wereld bestuurt en dat wij slechts medewerkers zijn in zijn koninkrijk, waarin wij als taak hebben onze naaste lief te hebben en voor de schepping goed te zorgen.
- Noem eens manieren waarop we zelf liefde aan onze naaste kunnen geven en zorg kunnen dragen voor de schepping.

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 100	
Lied 619	(=Gezang 213 LvdK)
Lied 624	(=Gezang 215 LvdK)
Juich, doe mee allemaal	Op Toonhoogte 536
Waarom staan die stenen daar?	Alles wordt nieuw 4: 3
Ik kijk omhoog naar de bergen	Op Toonhoogte 517
Uw Woord	Hemelhoog 37
Looft de Here, alle gij volken	Hemelhoog 33
Ken je dit verhaal?	Hemelhoog 55
Zoals klei in de hand van de pottenbakker	Hemelhoog 77

Auteur: PZ

God en Israël horen bij elkaar

Inleiding

- Wie heeft de sterkste vader?
Een kort gesprek over de vaders en moeders (pleeg) ouders: wie heeft de sterkste? Of de liefste? Of de slimste?
- Jij hoort bij hen, vind je dat fijn?

Bijbelverhaal

Micha heeft echt een sterke vader en hij zegt dat tegen iedereen die het wil horen: 'Mijn vader is lekker de sterkste én hij kan zelfs hele grote stenen sjuuwen!' 'Dat is toch waar, pap?' Pappa moet lachen. Nou, het is waar dat ik stenen kan sjuuwen. Maar God, onze Vader, is echt de sterkste. Micha huppelt verder naar huis 'Waarom heb je die stenen gesjouwd, pap? Waarom staan ze daar in een kring?' 'Wat een goede vraag Micha, dat moesten wij doen omdat God het vroeg. Zo kan iedereen blijven denken aan onze goede, sterke God. Hij heeft ons geholpen toen we heel lang in de woestijn moesten wonen. Hij heeft ons lang geleden uit Egypte laten weggaan'.

Pappa en Micha lopen naar mamma. 'Gelukkig kunnen we nu hier wonen' denkt Micha. 'Hier is het goed.' Micha is blij. Hij woont nu aan de overkant van het water. En gelukkig hoeven ze nu niet meer bang te zijn voor andere mensen die hen pijn willen doen. De koningen van de landen in de buurt zijn echt bang voor de Israëlieten. Ze hebben gehoord dat God de Israëlieten beschermt en bij hen is. Daarom durven ze niet meer te vechten.

Wanneer pappa en Micha thuisgekomen zijn, komt Jozua op bezoek. Jozua mag van God de leider zijn van de Israëlieten. God heeft hem de opdracht gegeven om te gaan vertellen tegen alle jongens en mannen dat zij moeten blijven denken aan wat God gedaan heeft. Eerder moesten de Israëlieten hard werken en luisteren naar een slechte koning. Maar nu heeft God hen weggehaald en door de woestijn, door het water, naar de overkant gebracht. De Israëlieten zijn vrij en kunnen écht luisteren naar God.

'Vier een feest om dit te blijven onthouden' zegt Jozua. 'De Heer heeft ons weggehaald uit Egypte want Hij wil dat wij bij Hem horen, altijd'. 'Blijf dat onthouden lieve Micha', zegt Jozua. En dat doet Micha. Pappa en mamma doen dat ook. Een poosje later vieren ze feest. Het Pesachfeest. Micha, pappa en mamma eten met elkaar en praten met elkaar over God. Hij zorgt voor hen. Wat een geluk om te blijven onthouden dat God voor de Israëlieten zorgt. Ze horen bij Hem en zij luisteren naar Hem. Wij horen ook bij God. Hij zorgt ook voor ons. Hij wil dat we echt gelukkig zijn. Daar mogen we iedere dag aan denken, wat een feest!

Auteur: KvdG

Opnieuw verbonden met God

Inleiding

Als je iemand opbelt en gezellig aan het praten bent, kan het zomaar gebeuren dat de verbinding verbroken wordt. De batterij van de telefoon is bijvoorbeeld leeg, of je drukt op een verkeerd knopje. Om weer met elkaar te kunnen spreken via de telefoon, zul je opnieuw verbinding moeten maken. Je moet opnieuw bellen. Gelukkig lukt dat meestal wel.

Maar hoe is dat met de Here God? Wij zijn verbonden met God, dat geloven wij. Hij zorgt voor ons en wij willen naar Hem luisteren. Weet jij ook hoe wij verbonden zijn met de Heer? Er zijn verschillende voorbeelden die ik kan noemen. Bijvoorbeeld door de doop. God belooft dat Hij altijd voor het kindje zal zorgen dat gedoopt wordt en de ouders beloven hun kind over God te vertellen en voor te doen hoe je leeft zoals God dat graag wil. Een ander voorbeeld is het vieren van het Heilig Avondmaal. De Here God geeft ons brood en wijn om te laten zien dat Hij Jezus gaf om ons te redden en onze zonden te vergeven. Maar wat als er iets misgaat, als de verbinding met de Here God verbroken wordt? Kunnen wij dan weer opnieuw verbonden worden met God? Ja dat kan! Gelukkig maar! God wil altijd opnieuw met jou verbonden worden. Dat gold, lang geleden, ook voor de mensen van het volk Israël.

Bijbelverhaal

Het volk Israël is de rivier de Jordaan overgestoken. Wat een groot wonder heeft God gedaan door het water te laten stoppen met stromen. Zo is iedereen met droge voeten aan de overkant gekomen. Om dit nooit te vergeten, is er een grote stapel van twaalf stenen gemaakt. Iedereen weet waarom die stapel daar staat en iedereen kan het ook aan iemand anders vertellen die er niet bij is geweest. God is trouw, God zorgt voor zijn volk en God wil dicht bij zijn volk zijn.

Nu ze in het land zijn dat God heeft beloofd, spreekt de Here God weer tegen Jozua. God wil dicht bij de mensen zijn. Lang geleden heeft hij daarom een afspraak gemaakt: alle jongens die geboren worden, moeten worden besneden. Maar in de afgelopen veertig jaar, zo lang als ze uit Egypte vertrokken zijn, is dit niet meer gebeurd. Alle mannen en jongens moeten daarom het teken van het verbond krijgen. Zo zullen ze weer verbonden zijn met God. God zegt daarom tegen Jozua: 'Pak stenen en maak daar messen van. Ik wil dat alle mannen en alle jongens besneden zullen worden. Ik wil met iedereen weer verbonden zijn.' Jozua weet wat dit betekent en hij begrijpt wat hij moet doen. In het begin van de reis hadden de mensen niet geluisterd naar God en daarom had Hij gezegd: 'Jullie zullen niet in het beloofde land komen. Het beloofde land zal van jullie kinderen zijn. Zij zullen mogen wonen in dat vruchtbare land.' En nu, veertig jaar later, zijn al die mensen die er toen bij waren, gestorven. Hun kinderen en kleinkinderen zijn nu het volk Israël. En nu wil de Here God dus weer verbonden zijn met deze mannen en jongens.

En natuurlijk ook met de vrouwen en meisjes. Jozua doet wat God hem zegt.

Als alle mannen en jongens besneden zijn, spreekt de Here God opnieuw tegen Jozua. 'Luister Jozua, het was voor het volk Israël, voor jullie allemaal, verschrikkelijk om slaaf te zijn in Egypte. Het was verschrikkelijk om te moeten werken voor de farao. Jullie werden geslagen en jullie moesten heel hard werken. Maar nu zijn jullie vrij! En ik zal ervoor zorgen dat zo'n slavernij er nooit meer zal zijn, jullie hoeven dit niet meer opnieuw mee te maken.' Er verschijnt een lach op het gezicht van Jozua. Wat is dit goed nieuws, dit moet hij de mensen van het volk Israël vertellen! Hij roept de mensen bij elkaar en zegt: 'Luister mensen, luister en hoor wat de Here God tegen jullie zegt. Het was voor jullie allemaal verschrikkelijk in Egypte, jullie waren slaven. Maar vanaf vandaag zorg ik ervoor dat jullie dit nooit meer zullen meemaken.' Wat zijn de mensen blij als ze dit goede nieuws van Jozua horen. Nooit meer zullen ze slaven zijn. Altijd zal God voor hen zorgen. En ze kunnen voor altijd in dit nieuwe, beloofde land wonen. De mensen zijn zo blij dat ze feest willen vieren. En dat gebeurt ook. Met elkaar vieren ze het Pascha-feest. Het feest van de bevrijding uit Egypte. Er wordt gedacht aan hoe het vroeger in Egypte was. De mensen denken ook aan de lange reis van veertig jaar door de woestijn. Het is een groot feest en God wordt geëerd. Jozua ziet alle mensen die feestvieren. Hij is blij dat ze eindelijk in het beloofde land zijn. Hij snapt de mensen die feestvieren heel goed.

Na het vieren van het Pascha-feest gebeurt er iets bijzonders. Al sinds ze in de woestijn woonden, was er iedere dag manna. Kleine korrels waar brood van werd gebakken. Iedere morgen was er voldoende om de hele dag van te kunnen eten. Maar nu, na het vieren van het feest, is er geen manna meer dat uit de hemel op de aarde valt. Nee, vanaf nu is er graan en koren genoeg. In dit nieuwe land groeit er voldoende. En dus bakken de Israëlieten voortaan brood van het graan van het land. Het hele jaar door is er voldoende voor iedereen.

Wat een prachtig land is dit toch. Het land dat de Here God lang geleden al aan hen beloofde. Iedere dag genieten de mensen van Israël van de prachtige omgeving die ze zien en van het graan dat groeit op het land. Ze zijn weer verbonden met de enige echte God. De God die van hen houdt, de God die voor hen zorgt, de God die altijd dichtbij wil zijn.

Gebed

Heer, wat is het fijn om te weten dat U altijd met ons verbonden wilt zijn en blijven.

Ook als wij soms een verkeerde keus maken, als wij fouten maken.

Wij mogen altijd weer in verbinding komen met U. Amen.

Auteur: JvdM

Een nieuw verbond, een nieuwe belofte

Bijbelverhaal

Vandaag luisteren we verder naar het verhaal van het volk Israël. Het volk is nog helemaal in de juichstemming. Hun God heeft een machtige demonstratie van zijn kracht en grootheid gegeven. Wat een bijzondere ervaring was dat om over de bodem van de Jordaan te lopen. Ze zijn nu echt in het beloofde land. De vijanden, de oorspronkelijke bewoners van Kanaän zijn bang. Zij hebben ook gehoord wat de God van Israël heeft gedaan. Ze wisten wel dat de Israëlieten hun kant op kwamen. Maar ze voelden zich veilig, omdat het water van de Jordaan veel te diep was. Zonder brug of pont zou het onmogelijk zijn om over te steken. Daarin hebben ze zich vergist. De God van Israël heeft laten zien dat Hij alle macht heeft. Dat alle dingen mogelijk zijn bij Hem.

Hij is niet alleen de God van het volk Israël, maar ook de God van de Jordaan. De God van het water. Hij is de God van de hele schepping.

De koningen van de Amoriëten en de Kanaänieten slaat de schrik om het hart. Ze hebben geen moed meer. Het gaat precies zoals God tegen Jozua gezegd heeft: Ik zal vrees en schrik over de volkeren van Kanaän brengen. De verhalen van de grote daden van God zijn al voor het volk uitgegaan. Geen vijand haalt het in zijn hoofd om tegen dit volk te gaan vechten. Bij een volk met zo'n machtige God blijf je uit de buurt, als je leven je lief is. Dat wil de HEER ook zo. Want er moet eerst iets ernstigs gebeuren. Daar moet het volk een poosje rust voor hebben. Jozua krijgt van de HEER de opdracht om de mannen en jongens te laten besnijden. De besnijdenis hoort bij het verbond van God met Israël. Alle baby-jongetjes horen op de 8ste dag besneden te worden. Dat was inderdaad zo gegaan bij de groep die uit Egypte trok jaren geleden. Maar de meesten van hen leven niet meer, zij zijn in de woestijn gestorven. De nieuwe generatie mannen die nu het beloofde land in trekt is niet besneden.

God wil dat daar wat aan gedaan wordt. Hij wil met Israël een nieuwe start maken. Maar of dit nu een handig moment is, zo met de vijand dichtbij. Want de mannen weten dat ze na de ingreep een paar dagen flink koorts kunnen krijgen, in ieder geval zijn ze niet fit genoeg om als het nodig zou zijn, hun volk te verdedigen. Het is een les in geloofsvertrouwen. Wij kunnen lezen in de Bijbel (Jozua 5:1) dat de koningen in de buurt bang zijn. Maar het is de vraag of de Israëlieten dat wisten toen ze zich lieten besnijden. Want dat gebeurt. En natuurlijk heeft dat pijn gedaan. En werden ze er ziek van. Maar ze zijn er ook trots op. Een besneden Israëliet weet dat hij bij het verbondsvolk van God hoort. Hij draagt letterlijk een teken daarvan aan zijn lichaam. God zegt tegen degene die besneden is: Jij hoort bij Mij, en bij Mijn volk. Je bent kostbaar. Hoe fijn is het om dat te weten.

Als je een onbekende toekomst tegemoet gaat. In een onbekend land. Het volk Egypte had Israël uitgelachen om hun zwerven in de woestijn. Spottend hadden ze gezegd; die, die zijn helemaal de weg kwijt. Hun God ging

hen redden. Nou we zien het. Ha ha. Ze lopen rondjes in de woestijn. Ze sterven daar zelfs, moet je kijken! En dat was zo. Maar dat was Israëls eigen schuld. Het was omdat ze zo moeilijk konden geloven. Vanaf nu wil God aan de wereld laten zien dat Hij zoveel van zijn volk houdt. Dat Hij het beste met hen voor heeft. En dat Hij hen zelf op de beloofde plek brengt. De zonden van ongelof en ongehoorzaamheid worden vergeven. Hij wil opnieuw laten zien dat Hij hun God is.

Een nieuwe start in een nieuw land en op een bijzonder moment. In de Bijbel staat dat de mensen op de tiende dag van de eerst maand de Jordaan doorgetrokken zijn. Dat is de datum waarop de voorbereidingen voor het Pascha moesten beginnen. Weten jullie nog waar Israël aan terugdacht op dat feest? Juist, aan de bevrijding uit Egypte. De datum van die bevrijding en de datum van het binnentrekken in het beloofde land Kanaän vallen voortaan samen. Als ze een lam slachten en met elkaar de maaltijd houden, kunnen ze hieraan terugdenken. Met een dankbaar hart. Het feest wat ze vierden in de nacht van bevrijding uit Egypte, mogen ze ook nu vieren, nu ze het beloofde land intrekken. Twee mooie momenten van Gods grote daden in de geschiedenis. Hun God heeft laten zien dat Hij niet alleen begint met zijn werk om het volk vrij te maken maar dat Hij ook verder met hen mee gaat.

Er begint een nieuwe tijd. De HEER stopt met manna geven. Vanaf nu mogen ze eten van koren wat in Kanaän is gegroeid. Heerlijk geroosterd koren en ongezuurde broden. Wat een feestmaal. Dit is niet uit de hemel komen vallen. Dit is uit de aarde opgekomen. God heeft het laten groeien. Weer mag Israël eten van wat God geeft. Hij zorgt. Inmiddels zijn de stenen in hun nieuwe kamp te Gilgal opgestapeld. Met hetzelfde doel: ook hier moet jong en oud zich herinneren, hoe God hen voorging naar het nieuwe land.

Verwerkingsvragen

1. Stelling: Als wij afhankelijk van God leven, kan Hij laten zien wie Hij is.
Wat vind je van deze stelling?
Hoe is dat in het verhaal van vandaag?
Hoe is dat in jouw leven?
2. Israël wordt geleerd om achterom te kijken, naar wat God deed.
Hebben wij ook momenten waarop we terugkijken? En waar denken wij dan aan?
3. De Israëlieten kregen een teken van hun verbond met God aan hun lichaam. Dat wil God ons ook geven.
Hoe belangrijk is dat teken?

Auteur: RE